Euroopan unionin
virallinen lehti

L 251

59. vuosikerta

Suomenkielinen laitos **Lainsäädäntö**

16. syyskuuta 2016

Sisältö

I *Lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset*

ASETUKSET

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1624, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, Eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 863/2007, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ja neuvoston päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta** 1

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1625, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1406/2002 muuttamisesta** [1] 77

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1626, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, yhteisön kalastuksenvalvontaviraston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 768/2005 muuttamisesta** 80

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1624,

annettu 14 päivänä syyskuuta 2016,

Eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 863/2007, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ja neuvoston päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 77 artiklan 2 kohdan b ja d alakohdan sekä 79 artiklan 2 kohdan c alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Eurooppa-neuvosto totesi kokouksessaan 25 ja 26 päivänä kesäkuuta 2015, että tarvitaan laajempia toimia ennennäkemättömien, unionin alueelle suuntautuvien muuttovirtojen hallitsemiseksi kokonaisvaltaisella tavalla, myös rajavalvontaa tehostamalla, jotta voitaisiin paremmin hallita kasvavia, eri ryhmistä koostuvia muuttovirtoja. Lisäksi valtion- tai hallitusten päämiehet korostivat 23 päivänä syyskuuta 2015 järjestetyssä maahanmuuttoa käsitelleessä epävirallisessa kokouksessaan tarvetta hallita dramaattinen tilanne ulkorajoilla ja tehostaa näiden rajojen valvontaa erityisesti antamalla Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivalle virastolle, Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolle, jäljempänä 'EASO' , ja Europolille lisää jäsenvaltioiden myöntämiä henkilöresursseja ja teknistä apua.

(2) Ulkorajojen valvontaa koskevan unionin politiikan tavoitteena on kehittää ja ylläpitää jäsenvaltioiden ja unionin tasolla Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta, mikä on välttämätön edellytys henkilöiden vapaalle liikkuvuudelle unionissa sekä olennainen osa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta. Euroopan yhdennetty rajaturvallisuus on keskeisessä asemassa parannettaessa muuttoliikkeen hallintaa. Tavoitteena on hallita tehokkaasti ulkorajojen ylittämistä sekä vastata muuttoliikkeeseen liittyviin haasteisiin ja mahdollisiin tuleviin uhkiin näillä rajoilla siten, että voidaan puuttua vakavaan rajat ylittävään rikollisuuteen sekä varmistaa sisäisen turvallisuuden korkea taso unionissa. Samanaikaisesti on tarpeen toimia perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen sekä tavalla, jolla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus unionissa.

([1]) EUVL C 303, 19.8.2016, s. 109.
([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. heinäkuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. syyskuuta 2016.

(3) Neliportaiseen maahanpääsyn valvontamalliin perustuvaan Euroopan yhdennettyyn rajaturvallisuuteen sisältyvät kolmansissa maissa toteutettavat toimenpiteet kuten yhteiseen viisumipolitiikkaan kuuluvat toimenpiteet, naapureina olevien kolmansien maiden kanssa toteutettavat toimenpiteet, ulkorajoilla toteutettavat rajavalvontatoimenpiteet, riskianalyysit ja Schengen-alueella toteutettavat toimenpiteet sekä palauttaminen.

(4) Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden ylläpitämisessä olisi varmistettava johdonmukaisuus muiden toimintapoliittisten tavoitteiden kanssa, mukaan lukien rajat ylittävän liikenteen sujuvuus.

(5) Jotta voitaisiin varmistaa Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden tehokas ylläpitäminen, olisi perustettava Eurooppalainen raja- ja merivartiosto. Sille olisi annettava tarvittavat taloudelliset resurssit ja henkilöresurssit sekä kalusto. Eurooppalaisen raja- ja merivartioston olisi koostuttava Euroopan raja- ja merivartiovirastosta, jäljempänä 'virasto' , ja rajaturvallisuudesta vastaavista kansallista viranomaista, myös rannikkovartiostoista niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä. Se tukeutuu näin ollen toiminnassaan tietojen, valmiuksien ja järjestelmien yhteiseen käyttöön kansallisella tasolla ja viraston toimintaan unionin tasolla.

(6) Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta olisi ylläpidettävä siten, että vastuu on jaettu viraston ja rajaturvallisuudesta vastaavien kansallisten viranomaisten kesken, mukaan lukien rannikkovartiostot niiden toteuttaessa merirajojen valvontaoperaatioita ja hoitaessa muita rajavalvontatehtäviä. Vaikka jäsenvaltioilla on edelleen ensisijainen vastuu ulkorajojensa turvallisuudesta oman etunsa ja kaikkien jäsenvaltioiden edun vuoksi, viraston olisi tuettava ulkorajojen turvallisuuteen liittyvien unionin toimenpiteiden soveltamista lujittamalla, arvioimalla ja koordinoimalla kyseisiä toimenpiteitä toteuttavien jäsenvaltioiden toimia.

(7) Euroopan yhdennetty rajaturvallisuus ei muuta komission ja jäsenvaltioiden toimivaltaa tullialueella etenkään tarkastusten, riskinhallinnan ja tietojenvaihdon osalta.

(8) Ulkorajojen valvontaa ja palauttamista koskevan politiikan ja lainsäädännön kehittäminen, johon sisältyy myös Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden strategian laatiminen, kuuluu edelleen unionin toimielinten vastuulle. Viraston ja näiden toimielinten välinen tiivis koordinointi olisi taattava.

(9) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto, josta yleisesti käytetään nimitystä 'Frontex' , perustettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 2007/2004 ([1]). Se aloitti toimintansa 1 päivänä toukokuuta 2005 ja on siitä alkaen menestyksekkäästi avustanut jäsenvaltioita ulkorajojen turvallisuuden operatiivisten seikkojen täytäntöönpanossa yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden kautta sekä analysoimalla riskejä, vaihtamalla tietoja, hoitamalla suhteita kolmansiin maihin ja palauttamalla palautettavia henkilöitä.

(10) On tarpeen valvoa tehokkaasti ulkorajojen ylittämistä, vastata muuttoliikkeeseen liittyviin haasteisiin ja mahdollisiin tuleviin uhkiin ulkorajoilla, varmistaa sisäisen turvallisuuden korkea taso unionissa, turvata Schengen-alueen toiminta ja kunnioittaa kaiken perustana olevaa yhteisvastuun periaatetta. Tämän vuoksi on tarpeen lujittaa ulkorajojen turvallisuutta etenemällä Frontexin työn muodostamalta pohjalta ja kehittämällä sitä edelleen virastoksi, jolla on jaettu vastuu ulkorajojen turvallisuudesta.

(11) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston tehtäviä olisi sen vuoksi laajennettava. Näiden muutosten huomioon ottamiseksi sen uudeksi nimeksi olisi annettava Euroopan raja- ja merivartiovirasto, josta käytetään jatkossakin nimitystä Frontex. Sen olisi säilyttävä samana oikeushenkilönä, jonka kaikki toimet ja menettelyt jatkuvat täysimääräisesti. Viraston päätehtävänä olisi oltava teknisen ja operatiivisen strategian luominen yhdennetyn rajaturvallisuuden ylläpitämiseksi unionin tasolla; rajavalvonnan tehokkaasta toiminnasta huolehtiminen ulkorajoilla; operatiivisen ja teknisen lisäavun antaminen jäsenvaltioille yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden kautta; toimenpiteiden käytännön toteutuksen varmistaminen kiireellisiä toimia edellyttävissä tilanteissa ulkorajoilla; teknisen ja operatiivisen avun antaminen merihädässä olevien henkilöiden etsintä- ja pelastusoperaatioiden tukemiseksi; sekä palautusoperaatioiden ja palautusinterventioiden järjestäminen, koordinointi ja toteuttaminen.

(12) Viraston olisi hoidettava tehtävänsä tämän kuitenkaan rajoittamatta niitä velvollisuuksia, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi ja sisäisen turvallisuuden takaamiseksi.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2007/2004, annettu 26 päivänä lokakuuta 2004, Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston perustamisesta (EUVL L 349, 25.11.2004, s. 1).

(13) Viraston olisi hoidettava tehtävänsä tämän kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden puolustukseen liittyvää toimivaltaa.

(14) Viraston tehtävien ja toimivallan laajentamista olisi tasapainotettava lujittamalla perusoikeuksia koskevia takeita ja lisäämällä vastuuvelvollisuutta.

(15) Jäsenvaltioiden olisi voitava jatkaa operatiivista yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden ja/tai kolmansien maiden kanssa ulkorajoilla, mukaan lukien lainvalvontatarkoituksessa toteutettavat sotilasoperaatiot, siltä osin kuin tällainen yhteistyö on yhteensopivaa viraston toimien kanssa.

(16) Virasto tukeutuu toiminnassaan jäsenvaltioiden yhteistyöhön, jotta se voi hoitaa tehtävänsä tuloksellisesti. Tämän vuoksi on tärkeää, että virasto ja jäsenvaltiot toimivat vilpittömässä mielessä sekä vaihtavat täsmällisiä tietoja ajoissa. Mitään jäsenvaltiota ei saisi velvoittaa antamaan tietoja, joiden ilmaisemisen se katsoo keskeisten turvallisuusetujensa vastaiseksi.

(17) Jäsenvaltioiden olisi myös oman etunsa vuoksi ja muiden jäsenvaltioiden edun vuoksi tallennettava tietoja eurooppalaisiin tietokantoihin. Niiden olisi samoin varmistettava, että tiedot ovat paikkansapitäviä ja ajantasaisia ja että ne on saatu ja tallennettu laillisesti.

(18) Viraston olisi laadittava omaan käyttöönsä ja jäsenvaltioiden käyttöön yleisiä ja räätälöityjä riskianalyyseja, jotka perustuvat yhteiseen, yhdennettyyn riskianalyysimalliin. Viraston olisi annettava myös jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella riittäviä tietoja, jotka kattavat kaikki Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden kannalta olennaiset seikat ja erityisesti rajavalvonnan, palauttamisen, kolmansien maiden kansalaisten laittoman edelleenliikkumisen unionissa, rajat ylittävän rikollisuuden, mukaan lukien laittomissa rajanylityksissä avustaminen, ihmiskauppa, terrorismi ja hybridiuhkat, estämisen sekä tilanteen naapureina olevissa kolmansissa maissa, jotta voitaisiin toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä tai puuttua havaittuihin uhkiin ja riskeihin yhdennetyn rajaturvallisuuden parantamiseksi ulkorajoilla.

(19) Koska virasto toimii ulkorajoilla, sen olisi edistettävä rajat ylittävän vakavan rikollisuuden kuten maahantulijoiden salakuljetuksen, ihmiskaupan ja terrorismin estämistä ja havaitsemista, kun sen on tarkoituksenmukaista toimia ja kun se on saanut asiaa koskevia merkityksellisiä tietoja toimiensa avulla. Sen olisi koordinoitava toimiaan Europolin kanssa, sillä kyseinen virasto on vastuussa jäsenvaltioiden toimien ja niiden yhteistyön tukemisesta ja lujittamisesta kahteen tai useampaan jäsenvaltioon vaikuttavan vakavan rikollisuuden estämisessä ja torjunnassa. Rajat ylittävällä rikollisuudella on väistämättä rajat ylittävä ulottuvuus. Tällainen rajat ylittävä ulottuvuus on ulkorajojen laittomiin ylittämisiin välittömässä yhteydessä olevilla rikoksilla, kuten ihmiskaupalla tai maahantulijoiden salakuljetuksella. Neuvoston direktiivin 2002/90/EY ([1]) 1 artiklan 2 kohdan nojalla jäsenvaltiot voivat kuitenkin jättää säätämättä seuraamuksista, jos menettelyn tavoitteena on humanitaarisen avun antaminen maahantulijoille.

(20) Jaetun vastuun hengessä viraston tehtävänä olisi oltava seurata ulkorajojen turvallisuutta säännöllisesti. Viraston olisi varmistettava asianmukainen ja tehokas seuranta paitsi riskianalyysien, tietojenvaihdon ja Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) avulla, myös jäsenvaltioissa olevien omaan henkilöstöönsä kuuluvien asiantuntijoiden läsnäolon avulla. Viraston olisi tämän vuoksi voitava lähettää jäsenvaltioihin yhteyshenkilöitä ajanjaksoksi, jonka aikana yhteyshenkilö raportoi pääjohtajalle. Yhteyshenkilöiden raporttien olisi oltava osa haavoittuvuusarviointia.

(21) Viraston olisi tehtävä objektiivisiin kriteereihin perustuva haavoittuvuusarviointi, jolla arvioidaan jäsenvaltioiden kykyä ja valmiutta vastata haasteisiin omilla ulkorajoillaan. Tähän olisi sisällyttävä arvio kalustosta, infrastruktuurista, henkilöstöstä, talousarviosta ja jäsenvaltioiden taloudellisista resursseista sekä niiden valmiussuunnitelmat mahdollisten ulkorajoilla ilmenevien kriisien varalta. Jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin kyseisessä arvioinnissa havaittujen puutteiden korjaamiseksi. Pääjohtajan olisi määritettävä toteutettavat toimenpiteet ja suositeltava niitä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Pääjohtajan olisi lisäksi asetettava niiden toteuttamiselle määräaika. Jos tarvittavia toimenpiteitä ei toteuteta asetetussa määräajassa, asia olisi saatettava hallintoneuvoston käsiteltäväksi uuden päätöksen tekemistä varten.

(22) Jos virastolle ei toimiteta haavoittuvuusarvioinnin tekemiseksi tarvittavia tietoja täsmällisesti ja nopeasti, sen olisi voitava ottaa tämä huomioon haavoittuvuusarviointia laatiessaan, jollei tietojen antamatta jättämiselle esitetä asianmukaisesti perusteltuja syitä.

([1]) Neuvoston direktiivi 2002/90/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2002, laittomassa maahantulossa, kauttakulussa ja maassa oleskelussa avustamisen määrittelystä (EYVL L 328, 5.12.2002, s. 17).

(23) Viraston olisi järjestettävä jäsenvaltioille asianmukaista teknistä ja operatiivista apua lujittaakseen niiden valmiuksia täyttää ulkorajojen valvontaan liittyvät velvoitteensa ja vastata ulkorajoilla haasteisiin, jotka johtuvat laittomasta maahanmuutosta tai rajat ylittävästä rikollisuudesta. Tällainen apu ei kuitenkaan saisi rajoittaa asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten toimivaltaa aloittaa rikostutkinta. Viraston olisi tällöin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan järjestettävä ja koordinoitava yhden tai useamman jäsenvaltion yhteisiä operaatioita ja lähetettävä niihin Euroopan raja- ja merivartioryhmiä sekä tarvittavaa kalustoa. Se voi lisäksi lähettää omaan henkilöstöönsä kuuluvia asiantuntijoita.

(24) Tapauksissa, joissa ulkorajoihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita, viraston olisi jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan järjestettävä ja koordinoitava nopeita rajainterventioita ja lähetettävä niihin sekä Euroopan raja- ja merivartioryhmiä nopean toiminnan reservistä että kalustoa. Nopeilla rajainterventioilla olisi annettava rajoitetuksi ajaksi tukea tilanteissa, jotka edellyttävät välitöntä toimintaa ja joihin tällainen interventio olisi tehokas vastaus. Jotta tällaisen intervention tehokkuus voitaisiin varmistaa, jäsenvaltioiden olisi annettava rajavartijoita ja muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä nopean toiminnan reservin käyttöön ja annettava tarvittava kalusto. Viraston ja asianomaisen jäsenvaltion olisi sovittava toimintasuunnitelmasta.

(25) Jos jäsenvaltion ulkorajojen tietyille alueille kohdistuu eri ryhmistä koostuvien suurten saapuvien muuttovirtojen aiheuttamia erityisiä ja suhteettomia muuttoliikkeeseen liittyviä haasteita, jäsenvaltioiden olisi voitava tukeutua tekniseen ja operatiiviseen lisätukeen. Muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien olisi annettava tätä lisätukea alueilla, joihin saapuu eniten tulijoita, jäljempänä 'hotspot-alueet' . Näiden ryhmien olisi koostuttava viraston ja EASOn jäsenvaltioista lähettämistä sekä virastosta, Europolista tai muista asiaankuuluvista unionin virastoista lähetettävistä asiantuntijoista. Viraston olisi avustettava komissiota eri virastojen välisessä koordinoinnissa kentällä.

(26) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikilla viranomaisilla, jotka todennäköisesti vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia, kuten poliisilla, rajavartijoilla, maahanmuuttoviranomaisilla ja säilöönottoyksiköiden henkilöstöllä, on asianmukaiset tiedot. Niiden olisi myös varmistettava, että tällaisten viranomaisten henkilöstö saa tasoltaan heidän tehtäviään ja vastuualueitaan vastaavan koulutuksen sekä ohjeet tiedottaa hakijoille, minne ja miten kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset voidaan jättää.

(27) Eri virastojen ja jäsenvaltioiden olisi toimittava hotspot-alueilla toimeksiantojensa ja toimivaltuuksiensa puitteissa. Komission olisi yhteistyössä muiden asiaankuuluvien virastojen kanssa varmistettava, että hotspot-alueilla toteutettavissa toimissa noudatetaan asiaa koskevaa unionin säännöstöä, mukaan lukien Euroopan yhteinen turvapaikkajärjestelmä ja perusoikeudet.

(28) Jos ulkorajojen valvonta muuttuu siinä määrin tehottomaksi, että se uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan, joko siksi, että jäsenvaltio ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä haavoittuvuusarvioinnin mukaisesti, tai siksi, että jäsenvaltio, jonka ulkorajoihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita, ei ole pyytänyt virastolta riittävää tukea tai ei pane tällaista tukea täytäntöön, unionin tasolla olisi toimittava yhtenäisesti, nopeasti ja tehokkaasti. Näiden uhkien vähentämiseksi ja paremman koordinoinnin varmistamiseksi unionin tasolla komission olisi tehtävä neuvostolle päätösehdotus, jossa yksilöidään toimenpiteet, jotka viraston on pantava täytäntöön, ja edellytetään, että asianomainen jäsenvaltio tekee viraston kanssa yhteistyötä kyseisten toimenpiteiden panemiseksi täytäntöön. Neuvostolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa hyväksyä tällainen päätös, koska toimenpiteet, joista on tehtävä päätös, saattavat olla poliittisesti arkaluonteisia ja liittyvät todennäköisesti kansallisiin täytäntöön- ja toimeenpanovaltuuksiin. Viraston olisi määritettävä toimet, jotka on toteutettava neuvoston päätöksessä mainittujen toimenpiteiden toteuttamiseksi käytännössä. Sen olisi sitten laadittava asianomaisen jäsenvaltion kanssa toimintasuunnitelma. Jos jäsenvaltio ei 30 päivän kuluessa noudata kyseistä neuvoston päätöstä eikä tee viraston kanssa yhteistyötä kyseiseen päätökseen sisältyvien toimenpiteiden täytäntöönpanossa, komission olisi voitava käynnistää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 ([1]) 29 artiklassa säädetty erityismenettely puuttuakseen poikkeuksellisiin olosuhteisiin, jotka vaarantavat yleisen toimivuuden alueella, jolla ei suoriteta sisärajavalvontaa. Sen vuoksi asetusta (EU) 2016/399 olisi vastaavasti muutettava.

(29) Virastolla olisi oltava käytössään tarvittava kalusto ja henkilöstö lähetettäväksi yhteisiin operaatioihin tai nopeisiin rajainterventioihin. Kun virasto käynnistää nopeita rajainterventioita jäsenvaltion pyynnöstä tai kiireellisiä toimia edellyttävään tilanteeseen liittyen, sen olisi tätä varten voitava lähettää jäsenvaltioihin Euroopan raja- ja merivartioryhmiä nopean toiminnan reservistä, jonka olisi oltava rajavartijoista ja muusta asiaankuuluvasta

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/399, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) (EUVL L 77, 23.3.2016, s. 1).

henkilöstöstä koostuva pysyvä joukko. Reserviin olisi kuuluttava vähintään 1 500 rajavartijaa ja muuta asiaankuuluvaa henkilöstön jäsentä. Nopean toiminnan reservistä koottuja Euroopan raja- ja merivartioryhmiä olisi tarpeen mukaan välittömästi täydennettävä muilla Euroopan raja- ja merivartioryhmillä.

(30) Liitteessä I vahvistetaan jäsenvaltioiden osallistuminen nopean toiminnan reserviin tämän asetuksen voimaantullessa vallinneiden olosuhteiden perusteella annettujen sitoumusten pohjalta. Jos mainitut olosuhteet muuttuvat merkittävästi ja rakenteellisesti, myös silloin, kun on tehty päätös tarkastusten poistamisesta jäsenvaltioiden sisärajoilta asianomaisten liittymissopimusten määräysten nojalla, komission olisi ehdotettava mainittuun liitteeseen asianmukaisia muutoksia.

(31) Koska kalustoa ja henkilöstöä olisi voitava lähettää nopeasti erityisesti niille ulkorajojen alueille, joihin kohdistuu äkillisiä suuria saapuvia muuttovirtoja, viraston olisi voitava lähettää myös omaa kalustoa, joka sen olisi hankittava itse tai yhteisomistukseen jäsenvaltion kanssa. Jäsenvaltioiden, joissa tällainen kalusto on rekisteröity, olisi annettava kalusto viraston käyttöön sen pyynnöstä. Viraston olisi myös hallittava jäsenvaltioiden viraston määrittelemien tarpeiden perusteella toimittamaa kalustoreserviä, jota olisi täydennettävä jäsenvaltioiden sisäisen turvallisuuden rahaston erityistoimien nojalla hankkimilla kulkuneuvoilla ja toimintavälineillä.

(32) Eurooppa-neuvosto kehotti 15 päivänä lokakuuta 2015 laajentamaan Frontexin toimivaltuuksia palauttamisen alalla antamalla sille oikeus järjestää omasta aloitteestaan yhteisiä palautusoperaatioita ja vahvistamalla sen roolia matkustusasiakirjojen hankinnassa palautettaville henkilöille.

(33) Viraston olisi lisättävä jäsenvaltioille antamaansa apua kolmansien maiden kansalaisten palauttamisessa, jollei unionin palautuspolitiikasta muuta johdu, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY ([1]) mukaisesti. Sen olisi erityisesti koordinoitava ja järjestettävä palautusoperaatioita yhdestä tai useammasta jäsenvaltiosta sekä järjestettävä ja toteutettava palautusinterventioita sellaisten jäsenvaltioiden palautusjärjestelmien tukemiseksi, jotka tarvitsevat teknistä ja operatiivista lisäapua täyttääkseen velvoitteensa palauttaa kolmansien maiden kansalaiset mainitun direktiivin mukaisesti.

(34) Viraston olisi perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen annettava jäsenvaltioille tarvittavaa apua palautettavien henkilöiden palautusoperaatioiden ja palautusinterventioiden järjestämisessä. Sen ei pitäisi ottaa kantaa jäsenvaltioiden tekemien palautuspäätösten sisältöön. Viraston olisi lisäksi avustettava jäsenvaltioita palauttamista varten tarvittavien matkustusasiakirjojen hankinnassa yhteistyössä asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisten kanssa.

(35) Jäsenvaltioille palautusmenettelyjen toteuttamisessa annettavaan apuun olisi sisällyttävä tämän asetuksen täytäntöönpanon kannalta olennaisten käytännön tietojen antaminen kolmansista maista, joihin palauttaminen tapahtuu, kuten yhteystietojen tai muiden palautusoperaatioiden sujuvuuden kannalta tarvittavien logististen tietojen tarjoaminen. Palautuspäätöksiä tehtäessä virasto ei saisi osallistua tietojen tarjoamiseen jäsenvaltioille kolmansista maista, joihin palauttaminen tapahtuu.

(36) Mahdollinen jäsenvaltion ja kolmannen maan välinen järjestely ei vapauta virastoa tai jäsenvaltioita unionin oikeuteen tai kansainväliseen oikeuteen perustuvista velvoitteistaan eikä etenkään palautuskiellon periaatteen noudattamisesta.

(37) Viraston olisi perustettava jäsenvaltioiden käyttöön asettamista pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojista ja saattajista sekä palautusasiantuntijoista koostuvia reservejä, joita olisi käytettävä palautusoperaatioiden aikana ja joiden olisi oltava osa palautusinterventioihin lähetettäviä räätälöityjä eurooppalaisia palautusinterventioryhmiä. Reserveihin olisi kuuluttava henkilöstöä, jolla on lasten suojelua koskevaa erityisasiantuntemusta. Viraston olisi annettava heille tarpeellinen koulutus.

(38) Kansainvälisen oikeuden välineiden kuten lapsen oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen mukaisesti tässä asetuksessa lapsena on pidettävä jokaista alle 18-vuotiasta henkilöä. Lapsen etu on otettava viraston toiminnassa ensisijaisesti huomioon.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98).

(39) Palauttamiseen liittyviin toimiin osallistuvasta henkilöstöstä olisi annettava erityissäännöksiä, joissa täsmennetään heidän tehtävänsä, valtuutensa ja vastuualueensa. Samoin olisi annettava erityisohjeita ilma-alusten päälliköiden valtuuksista ja ilma-aluksen rekisteröintivaltion rikosoikeudellisen tuomiovallan laajentamisesta kansainvälisen ilmailuoikeuden, erityisesti rikoksista ja eräistä muista teoista ilma-aluksissa tehdyn Tokion yleissopimuksen, nojalla.

(40) Viraston olisi kehitettävä erityisiä koulutusvälineitä, lasten suojelua koskeva erityiskoulutus mukaan lukien. Sen olisi tarjottava jäsenvaltioiden kansallisten rajavartijoiden kouluttajille unionin tason koulutusta. Sen olisi lisäksi tarjottava yhdennettyyn rajaturvallisuuteen liittyviä tehtäviä koskevia täydennyskoulutuskursseja ja -seminaareja, jotka on suunnattu myös toimivaltaisten kansallisten yksiköiden henkilöstölle. Tähän olisi sisällyttävä koulutusta asiaa koskevasta unionin oikeudesta, kansainvälisestä oikeudesta ja perusoikeuksista. Virastolle olisi annettava lupa järjestää koulutusta yhteistyössä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa niiden alueella.

(41) Viraston olisi seurattava ja edistettävä Euroopan yhdennettyyn rajaturvallisuuteen liittyvän tutkimuksen kehittymistä. Sen olisi levitettävä tätä kehittymistä koskevaa tietoa Euroopan parlamentille, jäsenvaltioille ja komissiolle.

(42) Yhdennetyn rajaturvallisuuden tehokas ylläpitäminen ulkorajoilla edellyttää jäsenvaltioiden kesken säännöllistä, nopeaa ja luotettavaa tietojenvaihtoa. Viraston olisi kehitettävä ja käytettävä tietojärjestelmiä, joilla helpotetaan tällaista tietojenvaihtoa unionin tietosuojalainsäädännön mukaisesti. On tärkeää, että jäsenvaltiot toimittavat virastolle nopeasti kattavia ja paikkansapitäviä tietoja, joita se tarvitsee hoitaakseen tehtävänsä.

(43) Virasto voi tehtäviensä hoitamiseksi ja niiden suorittamisen edellyttämässä määrin tehdä yhteistyötä unionin toimielinten, elinten ja laitosten kanssa sekä kansainvälisten järjestöjen kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa unionin oikeuden ja politiikan mukaisesti sovittujen työjärjestelyjen puitteissa. Näille työjärjestelyille olisi saatava komission ennakkohyväksyntä.

(44) Rannikkovartiostotoimintoja toteuttavat kansalliset viranomaiset ovat vastuussa monenlaisista tehtävistä, joihin voivat sisältyä meriturvallisuus, merenkulun turvatoimet, meripelastus, merirajojen valvonta, kalastuksen valvonta, tullivalvonta ja yleinen lainvalvonta merellä sekä meriympäristön suojelu. Viraston, neuvoston asetuksella (EY) N:o 768/2005 ([1]) perustetun Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1406/2002 ([2]) perustetun Euroopan meriturvallisuusviraston olisi sen vuoksi lujitettava yhteistyötään sekä toistensa että rannikkovartiostotoimintoja toteuttavien kansallisten viranomaisten kanssa, jotta voidaan parantaa meritilannetietoisuutta sekä tukea johdonmukaisia ja kustannustehokkaita toimia. Merialan eri toimijoiden välisten synergioiden olisi oltava Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden strategian ja merellisen turvallisuusstrategian mukaisia.

(45) Tämän asetuksen täytäntöönpano ei vaikuta perussopimusten mukaiseen toimivallan jakoon unionin ja jäsenvaltioiden välillä tai jäsenvaltioiden velvoitteisiin kansainvälisten yleissopimusten kuten Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen, ihmishengen turvallisuudesta merellä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, etsintä- ja pelastuspalvelusta merellä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, aluksista aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan yleissopimuksen ja muiden asiaankuuluvien kansainvälisten merenkulkualan välineiden nojalla.

(46) Viraston olisi helpotettava ja edistettävä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä teknistä ja operatiivista yhteistyötä unionin ulkosuhdepolitiikan puitteissa. Tässä yhteydessä sen olisi koordinoitava jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä ulkorajojen turvallisuuden alalla, lähetettävä kolmansiin maihin yhteyshenkilöitä sekä tehtävä kolmansien maiden viranomaisten kanssa yhteistyötä palauttamisen alalla, mukaan lukien matkustusasiakirjojen hankinnan osalta. Viraston ja jäsenvaltioiden olisi yhteistyössään kolmansien maiden kanssa aina noudatettava unionin oikeutta, mukaan lukien perusoikeudet ja palautuskiellon periaate. Niiden olisi toimittava näin myös silloin, kun kolmansien maiden kanssa tehdään yhteistyötä niiden alueella. Viraston olisi avoimuuden ja vastuuvelvollisuuden lisäämiseksi raportoitava kolmansien maiden kanssa tekemästään yhteistyöstä vuosikertomuksessaan.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 768/2005, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2005, yhteisön kalastuksenvalvontaviraston perustamisesta ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta (EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

(47) Eurooppalaisen raja- ja merivartioston, johon sisältyvät virasto ja rajavalvonnasta vastaavat jäsenvaltioiden kansalliset viranomaiset, myös rannikkovartiostot niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, olisi tehtäviään hoitaessaan kunnioitettava täysimääräisesti perusoikeuksia ja noudatettava erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjaa, jäljempänä 'perusoikeuskirja' , ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyä yleissopimusta, asiaa koskevaa kansainvälistä oikeutta, kuten lapsen oikeuksia koskevaa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta, kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevaa yleissopimusta ja pakolaisten oikeusasemaa koskevaa yleissopimusta sekä kansainvälisen suojelun saatavuuteen liittyviä velvoitteita, erityisesti palautuskiellon periaatetta, Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimusta, ihmishengen turvallisuudesta merellä tehtyä kansainvälistä yleissopimusta sekä etsintä- ja pelastuspalvelusta merellä tehtyä kansainvälistä yleissopimusta. Viraston olisi unionin oikeuden ja mainittujen välineiden mukaisesti avustettava jäsenvaltioita etsintä- ja pelastusoperaatioiden toteuttamisessa ihmishenkien suojelemiseksi ja pelastamiseksi milloin ja missä tahansa se on tarpeen.

(48) Koska viraston tehtävät ovat lisääntyneet, sen olisi kehitettävä edelleen strategiaa, jolla seurataan perusoikeuksien suojelua ja varmistetaan se, ja pantava strategia täytäntöön. Sen olisi tätä varten annettava perusoikeusvastaavalle viraston toimeksiannon ja koon kannalta riittävästi resursseja ja henkilöstöä. Perusoikeusvastaavan olisi saatava käyttöönsä kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat tiedot. Viraston olisi tehtävässään edistettävä aktiivisesti ulkorajojen turvallisuuteen liittyvän unionin säännöstön soveltamista, myös perusoikeuksien kunnioittamisen ja kansainvälisen suojelun osalta.

(49) Tässä asetuksessa kunnioitetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 6 artiklassa tunnustettuja ja perusoikeuskirjassa esitettyjä perusoikeuksia sekä otetaan huomioon niissä tunnustetut periaatteet. Erityisesti tällä asetuksella pyritään varmistamaan, että ihmisarvoa, oikeutta elämään, oikeutta vapauteen ja turvallisuuteen, oikeutta henkilötietojen suojaan, oikeutta turvapaikkaan, oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, lapsen oikeuksia, kidutuksen sekä epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen kieltoa ja ihmiskaupan kieltoa noudatetaan täysimääräisesti. Sillä pyritään lisäksi edistämään syrjintä- ja palautuskiellon periaatteiden soveltamista.

(50) Tällä asetuksella olisi perustettava virastolle valitusmekanismi yhteistyössä perusoikeusvastaavan kanssa, jotta voidaan taata, että perusoikeuksia kunnioitetaan kaikessa viraston toiminnassa. Mekanismin olisi oltava hallinnollinen mekanismi, jossa perusoikeusvastaava olisi vastuussa virastolle osoitettujen valitusten käsittelystä tavalla, joka kunnioittaa oikeutta hyvään hallintoon. Perusoikeusvastaavan olisi arvioitava, täyttääkö valitus tutkittavaksi ottamisen edellytykset, rekisteröitävä tutkittavaksi otetut valitukset, toimitettava kaikki rekisteröidyt valitukset pääjohtajalle, välitettävä ryhmien jäseniä koskevat valitukset heidän kotijäsenvaltiolleen ja rekisteröitävä viraston tai kyseisen jäsenvaltion jatkotoimet. Mekanismin olisi oltava tehokas ja sillä olisi varmistettava, että valitusten johdosta toteutetaan asianmukaisia jatkotoimia. Valitusmekanismi ei saisi vaikuttaa hallinnollisten ja oikeudellisten muutoksenhakukeinojen saatavuuteen, eikä sen käyttäminen saisi olla edellytyksenä tällaisten muutoksenhakukeinojen käytölle. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava rikostutkinnat. Viraston olisi avoimuuden ja vastuuvelvollisuuden lisäämiseksi raportoitava valitusmekanismista vuosikertomuksessaan. Sen olisi erityisesti käsiteltävä vastaanottamiensa valitusten määrää, perusoikeusloukkausten tyyppejä, kyseessä olleita operaatioita sekä mahdollisuuksien mukaan viraston ja jäsenvaltioiden toteuttamia jatkotoimia.

(51) Viraston olisi oltava riippumaton teknisissä ja operatiivisissa asioissa, ja sillä olisi oltava oikeudellinen, hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus. Tämän vuoksi on tarpeen ja asianmukaista, että virasto olisi unionin elin, joka on oikeushenkilö ja joka käyttää sille tällä asetuksella annettuja täytäntöönpanovaltuuksia.

(52) Komission ja jäsenvaltioiden olisi oltava edustettuina hallintoneuvostossa, jotta ne voisivat valvoa virastoa. Hallintoneuvoston olisi mahdollisuuksien mukaan koostuttava rajaturvallisuudesta vastaavien kansallisten viranomaisten operatiivisista johtajista tai heidän edustajistaan. Hallintoneuvostossa edustettuina olevien osapuolten olisi pyrittävä rajoittamaan edustajiensa vaihtuvuutta, jotta voitaisiin varmistaa hallintoneuvoston työskentelyn jatkuvuus. Hallintoneuvostolla olisi oltava tarvittavat valtuudet vahvistaa viraston talousarvio, valvoa sen toteuttamista, hyväksyä asianmukaiset varainhoitoa koskevat säännöt, vahvistaa avoimet toimintamenettelyt viraston päätöksentekoa varten sekä nimittää pääjohtaja ja varapääjohtaja. Virastoa olisi hallinnoitava ja sen olisi toimittava ottaen huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 19 päivänä heinäkuuta 2012 hyväksymän unionin hajautettuja virastoja koskevan yhteisen lähestymistavan periaatteet.

(53) Viraston itsemääräämisoikeuden takaamiseksi sillä olisi oltava erillinen talousarvio, jonka tulot muodostuvat pääosin unionin rahoitusosuudesta. Unionin talousarviomenettelyä olisi noudatettava, siltä osin kuin kyseessä ovat unionin rahoitusosuus ja muut unionin yleisestä talousarviosta maksettavat avustukset. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava tilintarkastus.

(54) Virastoon olisi sovellettava rajoituksetta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013 ([1]), ja viraston olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ([2]).

(55) Virastoon olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ([3]). Viraston olisi oltava toiminnastaan mahdollisimman avoin vaarantamatta operaatioidensa tavoitteiden saavuttamista. Sen olisi julkistettava tietoja kaikesta toiminnastaan. Sen olisi samoin varmistettava, että yleisölle ja kaikille asianomaisille annetaan nopeasti tietoa sen työstä.

(56) Viraston olisi lisäksi raportoitava toiminnastaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisimman laajasti.

(57) Kaikessa viraston tämän asetuksen puitteissa toteuttamassa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ([4]).

(58) Kaikessa jäsenvaltioiden tämän asetuksen puitteissa toteuttamassa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ([5]). Tapauksissa, joissa tietojenkäsittely on lähtökohtaisesti tarpeen sisäisen turvallisuuden korkean tason varmistamiseksi unionissa, erityisesti silloin kun kyse on muuttovirtojen valvontaan ja riskianalyysiin liittyvistä toimista, yhteisten operaatioiden, pilottihankkeiden ja nopeiden rajainterventioiden yhteydessä sekä muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien avulla kerättyjen henkilötietojen käsittelystä taikka unionin toimielinten, elinten ja laitosten sekä kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävästä yhteistyöstä, sovelletaan neuvoston puitepäätöstä 2008/977/YOS ([6]). Kaikessa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava välttämättömyys- ja suhteellisuusperiaatteita.

(59) Jäsenvaltiot eivät voi koordinoimattomasti toimien riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli yhdennettyä rajaturvallisuutta ulkorajoilla koskevan järjestelmän kehittämistä ja toteuttamista Schengen-alueen moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, koska sisärajoilla ei ole tarkastuksia, ulkorajoihin kohdistuu merkittäviä muuttoliikkeeseen liittyviä haasteita ja on tarpeen valvoa tehokkaasti ulkorajojen ylittämistä sekä edistää sisäisen turvallisuuden korkeaa tasoa unionissa. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(60) Tässä asetuksessa tarkoitetut ulkorajat ovat rajoja, joihin sovelletaan asetuksen (EU) 2016/399 II osaston säännöksiä, eli niihin sisältyvät Schengen-jäsenvaltioiden ulkorajat Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, osaksi Euroopan unionia sisällytetystä Schengenin säännöstöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 19 mukaisesti.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

([2]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

([6]) Neuvoston puitepäätös 2008/977/YOS, tehty 27 päivänä marraskuuta 2008, rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta (EUVL L 350, 30.12.2008, s. 60).

(61) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ([1]) ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY ([2]) 1 artiklan A kohdassa tarkoitettuun alaan. Järjestelyasiakirjassa Euroopan yhteisön sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä yksityiskohtaisista säännöistä näiden valtioiden osallistumiseksi Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston toimintaan ([3]) vahvistetaan säännöt, myös rahoitukseen osallistumista ja henkilöstöä koskevat säännöt, kyseisten maiden osallistumiselle viraston työhön.

(62) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ([4]) ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A kohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY ([5]) 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.

(63) Liechtensteinin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä pöytäkirjassa Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ([6]) ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A kohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/350/EU ([7]) 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.

(64) Euroopan yhteisön sekä Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä järjestelyssä näiden valtioiden osallistumista Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston toimintaan koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ([8]) vahvistetaan säännöt, myös rahoitukseen osallistumista ja henkilöstöä koskevat säännöt, kyseisten maiden osallistumiselle viraston työhön.

(65) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska tällä asetuksella kehitetään Schengenin säännöstöä, Tanska päättää mainitun pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on hyväksynyt tämän asetuksen, saattaako se asetuksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

(66) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu neuvoston päätöksen 2000/365/EY ([9]) mukaisesti; Yhdistynyt kuningaskunta ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

([1]) EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

([2]) Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31).

([3]) EUVL L 188, 20.7.2007, s. 19.

([4]) EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

([5]) Neuvoston päätös 2008/146/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1).

([6]) EUVL L 160, 18.6.2011, s. 21.

([7]) Neuvoston päätös 2011/350/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2011, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta, siltä osin kuin kyse on tarkastusten poistamisesta sisärajoilta ja henkilöiden liikkumisesta rajojen yli (EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19).

([8]) EUVL L 243, 16.9.2010, s. 4.

([9]) Neuvoston päätös 2000/365/EY, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin (EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43).

(67) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu neuvoston päätöksen 2002/192/EY ([1]) mukaisesti; Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin.

(68) Viraston olisi helpotettava sellaisten yksittäisten toimien järjestämistä, joissa jäsenvaltiot voivat käyttää hyväkseen Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan mahdollisesti tarjoamaa asiantuntemusta ja välineistöä hallintoneuvoston tapauskohtaisesti päättämien ehtojen mukaisesti. Tämän vuoksi Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan edustajat voidaan kutsua hallintoneuvoston kokouksiin, jotta ne voivat osallistua täysimittaisesti tällaisten yksittäisten toimien valmisteluun.

(69) Espanjan kuningaskunta ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat eri mieltä Gibraltarin rajojen määrittämisestä.

(70) Tämän asetuksen Gibraltarin rajoihin soveltamista koskeva lykkäys ei aiheuta minkäänlaisia muutoksia asianomaisten valtioiden kantoihin.

(71) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän antoi lausunnon 18 päivänä maaliskuuta 2016 ([2]).

(72) Tämän asetuksen tarkoituksena on muuttaa ja laajentaa asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 863/2007 ([3]) sekä neuvoston päätöksen 2005/267/EY ([4]) säännöksiä. Koska tehtävät muutokset ovat merkittäviä sekä lukumääränsä että luonteensa osalta, kyseiset säädökset olisi selkeyden vuoksi korvattava ja kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Eurooppalainen raja- ja merivartiosto

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan Eurooppalainen raja- ja merivartiosto varmistamaan Euroopan yhdennetty rajaturvallisuus ulkorajoilla, jotta ulkorajojen ylittämistä voidaan hallita tehokkaasti. Tähän sisältyy muuttoliikkeeseen liittyviin haasteisiin ja mahdollisiin tuleviin uhkiin vastaaminen näillä rajoilla ja siten osaltaan vakavaan rajat ylittävään rikollisuuteen puuttuminen niin, että voidaan varmistaa sisäisen turvallisuuden korkea taso unionissa perusoikeuksia täysimääräisesti noudattaen samalla, kun taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus sen alueella.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’ulkorajoilla’ asetuksen (EU) 2016/399 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä ulkorajoja, joihin sovelletaan mainitun asetuksen II osastoa;

2) ’rajavalvonnalla’ asetuksen (EU) 2016/399 2 artiklan 10 kohdassa määriteltyä rajavalvontaa;

([1]) Neuvoston päätös 2002/192/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin (EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20).
([2]) EUVL C 186, 25.5.2016, s. 10.
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 863/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, nopeiden rajainterventioryhmien perustamista koskevan mekanismin käyttöön ottamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 muuttamisesta mainitun mekanismin sekä vierailevien virkamiesten tehtävien ja toimivallan osalta (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 30).
([4]) Neuvoston päätös 2005/267/EY, tehty 16 päivänä maaliskuuta 2005, verkkoteknologiaan perustuvan suojatun tieto- ja koordinointiverkoston perustamisesta maahanmuuton hallinnasta vastaavia jäsenvaltioiden viranomaisia varten (EUVL L 83, 1.4.2005, s. 48).

3) ’rajavartijalla’ asetuksen (EU) 2016/399 2 artiklan 14 kohdassa määriteltyä rajavartijaa;

4) ’Euroopan raja- ja merivartioryhmillä’ osallistuvista jäsenvaltioista tulevien rajavartijoiden ja muun asiaankuuluvan henkilöstön, myös jäsenvaltioiden Euroopan raja- ja merivartiovirastoon kansallisiksi asiantuntijoiksi tilapäisesti lähettämien rajavartijoiden ja muun asiaankuuluvan henkilöstön, ryhmiä, jotka lähetetään yhteisiin operaatioihin ja nopeisiin rajainterventioihin sekä toimimaan osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä;

5) ’vastaanottavalla jäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jossa yhteinen operaatio tai nopea rajainterventio, palautusoperaatio tai palautusinterventio toteutetaan tai josta se käynnistetään tai johon muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmä lähetetään;

6) ’kotijäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jossa Euroopan raja- ja merivartioryhmän jäsen on rajavartijana tai kuuluu muuhun asiaankuuluvaan henkilöstöön;

7) ’osallistuvalla jäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, joka osallistuu yhteiseen operaatioon, nopeaan rajainterventioon, palautusoperaatioon, palautusinterventioon tai muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän lähettämiseen toimittamalla kalustoa, rajavartijoita ja muuta asiaankuuluvaa Euroopan raja- ja merivartioryhmän osana lähetettävää henkilöstöä, sekä jäsenvaltiota, joka osallistuu palautusoperaatioon tai palautusinterventioon toimittamalla kalustoa tai henkilöstöä mutta ei ole vastaanottava jäsenvaltio;

8) ’ryhmien jäsenellä’ Euroopan raja- ja merivartioryhmän tai palauttamiseen liittyviin tehtäviin palautusoperaatioissa tai palautusinterventioissa osallistuvan henkilöstön ryhmän jäsentä;

9) ’muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmällä’ asiantuntijaryhmää, joka antaa teknistä ja operatiivista tukea jäsenvaltioille hotspot-alueilla ja joka koostuu Euroopan raja- ja merivartioviraston ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston jäsenvaltioista lähettämistä sekä Euroopan raja- ja merivartiovirastosta, Europolista tai muista asiaankuuluvista unionin virastoista lähetetyistä asiantuntijoista;

10) ’hotspot-alueella’ aluetta, jossa vastaanottava jäsenvaltio, komissio, asiaankuuluvat unionin virastot ja osallistuvat jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä, jonka tavoitteena on hallita olemassa olevaa tai mahdollista, ulkorajoille saapuvien maahantulijoiden määrän merkittävän kasvun aiheuttamaa suhteetonta muuttoliikkeeseen liittyvää haastetta;

11) ’palauttamisella’ direktiivin 2008/115/EY 3 artiklan 3 alakohdassa määriteltyä palauttamista;

12) ’palautuspäätöksellä’ hallinnollista tai oikeudellista päätöstä tai muuta toimenpidettä, jolla kolmannen maan kansalaisen oleskelu todetaan laittomaksi ja jolla asetetaan tai todetaan direktiivin 2008/115/EY mukainen velvoite poistua maasta;

13) ’palautettavalla henkilöllä’ laittomasti oleskelevaa kolmannen maan kansalaista, josta jokin jäsenvaltio on tehnyt palautuspäätöksen;

14) ’palautusoperaatiolla’ operaatiota, jota Euroopan raja- ja merivartiovirasto koordinoi ja jossa yksi tai useampi jäsenvaltio antaa teknistä ja operatiivista tukea ja jossa palautettavat henkilöt yhdestä tai useammasta jäsenvaltiosta palautetaan joko pakkotoimin tai vapaaehtoisesti;

15) ’palautusinterventiolla’ Euroopan raja- ja merivartioviraston toimea, jossa jäsenvaltioille annetaan tehostettua teknistä ja operatiivista apua, johon kuuluu eurooppalaisten palautusinterventioryhmien lähettäminen jäsenvaltioihin ja palautusoperaatioiden järjestäminen;

16) ’rajat ylittävällä rikollisuudella’ mitä tahansa vakavaa rikollisuutta, johon liittyy rajat ylittävä ulottuvuus ja joka tapahtuu ulkorajoilla tai niiden läheisyydessä taikka joka liittyy ulkorajoihin.

3 artikla

Eurooppalainen raja- ja merivartiosto

1. Eurooppalaisen raja- ja merivartioston muodostavat Euroopan raja- ja merivartiovirasto, jäljempänä ’virasto’ , ja rajaturvallisuudesta vastaavat jäsenvaltioiden viranomaiset, myös rannikkovartiostot niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä.

2. Virasto vahvistaa pääjohtajan ehdotukseen perustuvalla hallintoneuvoston päätöksellä teknisen ja operatiivisen strategian Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta varten. Viraston on perustelluissa tapauksissa otettava huomioon jäsenvaltioiden erityistilanne, erityisesti niiden sijainti. Strategian on oltava 4 artiklan mukainen. Sen on edistettävä ja tuettava Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden ylläpitämistä kaikissa jäsenvaltioissa.

3. Rajaturvallisuudesta vastaavat kansalliset viranomaiset, myös rannikkovartiostot niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, laativat kansalliset strategiat yhdennettyä rajaturvallisuutta varten. Kansallisten strategioiden on oltava 4 artiklan ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun strategian mukaisia.

4 artikla

Euroopan yhdennetty rajaturvallisuus

Euroopan yhdennettyyn rajaturvallisuuteen kuuluvat seuraavat osatekijät:

a) rajavalvonta, johon sisältyvät laillista rajanylitystä helpottavat toimenpiteet sekä tarpeen mukaan rajat ylittävän rikollisuuden, kuten maahantulijoiden salakuljetuksen, ihmiskaupan ja terrorismin, estämiseen ja havaitsemiseen liittyvät toimenpiteet samoin kuin sellaisten henkilöiden ohjaamiseen liittyvät toimenpiteet, jotka ovat kansainvälisen suojelun tarpeessa tai haluavat tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen;

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 656/2014 ([1]) sekä kansainvälisen oikeuden mukaisesti käynnistetyt ja toteutetut merihädässä olevien henkilöiden etsintä- ja pelastusoperaatiot tilanteissa, joita saattaa syntyä merirajojen valvontaoperaatioiden aikana;

c) sisäisen turvallisuuden riskien analysointi ja ulkorajojen toimintaan tai turvallisuuteen mahdollisesti vaikuttavien uhkien analysointi;

d) viraston tukema ja koordinoima yhteistyö jäsenvaltioiden välillä;

e) virastojen välinen yhteistyö kussakin jäsenvaltiossa rajavalvonnasta tai muista rajalla toteutettavista tehtävistä vastaavien kansallisten viranomaisten kesken ja asiaankuuluvien unionin toimielinten, elinten ja laitosten kesken, mukaan lukien säännöllinen tietojenvaihto olemassa olevien tietojenvaihtovälineiden kautta, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1052/2013 ([2]) perustetun Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) kautta;

f) yhteistyö kolmansien maiden kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla keskittyen erityisesti naapurimaihin ja niihin kolmansiin maihin, jotka on riskianalyysin avulla määritetty laittoman maahanmuuton lähtö- ja/tai kauttakulkumaiksi;

g) Schengen-alueella toteutettavat tekniset ja operatiiviset toimenpiteet, jotka liittyvät rajavalvontaan ja joiden tarkoituksena on puuttua laittomaan maahanmuuttoon ja torjua rajat ylittävää rikollisuutta paremmin;

h) sellaisten laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttaminen, joista jokin jäsenvaltio on tehnyt palautuspäätöksen;

i) uusimman teknologian käyttäminen, mukaan lukien laajat tietojärjestelmät;

j) laadunvalvontamekanismi ja erityisesti Schengenin arviointimekanismi ja mahdolliset kansalliset mekanismit, joilla varmistetaan unionin lainsäädännön täytäntöönpano rajaturvallisuuden alalla;

k) yhteisvastuumekanismit, erityisesti unionin rahoitusvälineet.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 656/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston koordinoiman operatiivisen yhteistyön puitteissa suoritettavaa ulkoisten merirajojen valvontaa koskevista säännöistä (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 93).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1052/2013, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) perustamisesta (EUVL L 295, 6.11.2013, s. 11).

5 artikla

Jaettu vastuu

1. Eurooppalainen raja- ja merivartiosto ylläpitää Euroopan yhdennettyä rajaturvallisuutta siten, että vastuu on jaettu viraston ja rajaturvallisuudesta vastaavien kansallisten viranomaisten kesken, myös rannikkovartiostojen niiden toteuttaessa merirajojen valvontaoperaatioita ja muita rajavalvontatehtäviä. Jäsenvaltioilla on edelleen ensisijainen vastuu omien ulkorajaosuuksiensa turvallisuudesta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava ulkorajojensa turvallisuus omien etujensa ja kaikkien jäsenvaltioiden yhteisen edun vuoksi noudattaen täysimääräisesti unionin oikeutta sekä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun teknisen ja operatiivisen strategian mukaisesti, tiiviissä yhteistyössä viraston *kanssa*.

3. Virasto tukee ulkorajojen turvallisuuteen liittyvien unionin toimenpiteiden soveltamista lujittamalla, arvioimalla ja koordinoimalla jäsenvaltioiden toimia kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa sekä palauttamisen alalla.

II LUKU

Euroopan raja- ja merivartiovirasto

1 jakso

Euroopan raja- ja merivartioviraston tehtävät

6 artikla

Euroopan raja- ja merivartiovirasto

1. Asetuksella (EY) N:o 2007/2004 perustetun Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston uusi nimi on Euroopan raja- ja merivartiovirasto. Sen toiminnan perustana on tämä asetus.

2. Jotta voidaan varmistaa johdonmukainen Euroopan yhdennetty rajaturvallisuus, virasto helpottaa ja tehostaa ulkorajojen turvallisuuteen liittyvien unionin nykyisten ja tulevien toimenpiteiden, erityisesti asetuksessa (EU) 2016/399 vahvistetun Schengenin rajasäännöstön, soveltamista.

3. Virasto myötävaikuttaa unionin oikeuden, mukaan lukien perusoikeuksia koskeva unionin säännöstö, jatkuvaan ja yhtenäiseen soveltamiseen kaikilla ulkorajoilla. Hyvien käytäntöjen vaihtaminen on osa sen myötävaikutusta.

7 artikla

Vastuuvelvollisuus

Virasto on tämän asetuksen mukaisesti vastuuvelvollinen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

8 artikla

Tehtävät

1. Virasto toteuttaa seuraavia tehtäviä rajavalvonnan ja palauttamisen tehokkuuden ja yhtenäisen korkean tason edistämiseksi:

a) muuttovirtojen seuranta ja yhdennetyn rajaturvallisuuden kaikki osatekijät kattavien riskianalyysien tekeminen;

b) haavoittuvuusarvioinnin tekeminen, mukaan lukien arviointi jäsenvaltioiden kyvystä ja valmiudesta vastata uhkiin ja haasteisiin ulkorajoillaan;

c) ulkorajojen turvallisuuden seuranta jäsenvaltioissa olevien viraston yhteyshenkilöiden kautta;

d) jäsenvaltioiden avustaminen teknistä ja operatiivista lisäapua edellyttävissä olosuhteissa ulkorajoilla koordinoimalla ja järjestämällä yhteisiä operaatioita, ottaen huomioon, että joihinkin tilanteisiin voi liittyä humanitaarinen hätätilanne ja meripelastus unionin ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti;

e) jäsenvaltioiden avustaminen teknistä ja operatiivista lisäapua edellyttävissä olosuhteissa ulkorajoilla käynnistämällä nopeita rajainterventioita niiden jäsenvaltioiden ulkorajoilla, joihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita, ottaen huomioon, että joihinkin tilanteisiin voi liittyä humanitaarinen hätätilanne ja meripelastus unionin ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti;

f) teknisen ja operatiivisen avun antaminen jäsenvaltioille ja kolmansille maille asetuksen (EU) N:o 656/2014 ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti merihädässä olevien henkilöiden etsintä- ja pelastusoperaatioiden tukemiseksi merirajojen valvontaoperaatioiden aikana mahdollisesti syntyvissä tilanteissa;

g) Euroopan raja- ja merivartioryhmien, myös nopean toiminnan reservin, muodostaminen ja lähettäminen yhteisiin operaatioihin ja nopeisiin rajainterventioihin sekä toimimaan osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä;

h) kalustoreservin muodostaminen lähetettäväksi yhteisiin operaatioihin ja nopeisiin rajainterventioihin sekä toimimaan osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä samoin kuin palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin;

i) osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä hotspot-alueilla:

   i) Euroopan raja- ja merivartioryhmien ja kaluston lähettäminen avun antamiseksi suojelutarpeen arvioinnissa, kuulemisessa, henkilöllisyyden selvittämisessä ja sormenjälkien ottamisessa;

   ii) menettelyn perustaminen yhteistyössä Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO) ja kansallisten viranomaisten kanssa alustavien tietojen antamiseksi henkilöille, jotka ovat kansainvälisen suojelun tarpeessa tai haluavat tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, ja heidän ohjaamisekseen;

j) kaluston teknisten standardien kehittämisen tukeminen erityisesti taktisen tason johtamistoimintaa, valvontaa ja viestitoimintaa varten sekä sellaista teknistä valvontaa varten, jolla varmistetaan yhteentoimivuus unionin ja jäsenvaltioiden tasolla;

k) tarvittavan kaluston sekä rajavartijoiden ja muun asiaankuuluvan henkilöstön lähettäminen nopean toiminnan reservistä sellaisten toimenpiteiden käytännön toteutusta varten, jotka on toteutettava kiireellisiä toimia edellyttävässä tilanteessa ulkorajoilla;

l) jäsenvaltioiden avustaminen olosuhteissa, jotka edellyttävät teknistä ja operatiivista lisäapua palautettavia henkilöitä koskevan palautusvelvoitteen täytäntöön panemiseksi, myös koordinoimalla tai järjestämällä palautusoperaatioita;

m) yhteistyön tekeminen Europolin ja Eurojustin kanssa kunkin viraston toimeksiannon puitteissa sekä tuen antaminen jäsenvaltioille teknistä ja operatiivista lisäapua edellyttävissä olosuhteissa ulkorajoilla järjestäytyneen rajat ylittävän rikollisuuden ja terrorismin torjunnassa;

n) pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojien ja saattajien sekä palautusasiantuntijoiden reservien muodostaminen;

o) eurooppalaisten palautusinterventioryhmien muodostaminen ja lähettäminen palautusinterventioihin;

p) jäsenvaltioiden avustaminen kansallisten rajavartijoiden, muun asiaankuuluvan henkilöstön ja palautusasiantuntijoiden kouluttamisessa, myös yhteisten koulutusvaatimusten vahvistaminen;

q) osallistuminen ulkorajavalvonnan kannalta merkityksellisten tutkimus- ja innovointitoimien kehittämiseen ja hallinnointiin, kehittyneen valvontateknologian käyttö mukaan lukien, ja pilottihankkeiden kehittäminen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa;

r) tietojärjestelmien kehittäminen ja ylläpito asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja puitepäätöksen 2008/977/YOS mukaisesti siten, että tietojärjestelmien avulla pystytään nopeasti ja luotettavasti vaihtamaan tietoja ulkorajojen turvallisuutta koskevista kehittymässä olevista riskeistä, laittomasta maahanmuutosta ja palauttamisesta, tiiviissä yhteistyössä komission, unionin elinten ja laitosten sekä neuvoston päätöksellä 2008/381/EY ([1]) perustetun Euroopan muuttoliikeverkoston kanssa;

s) tarvittavan avun antaminen Eurosurin kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi ja tarvittaessa yhteisen tietojenvaihtoympäristön kehittämiseksi, järjestelmien yhteentoimivuus mukaan lukien, erityisesti perustamalla asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaiset Eurosur-puitteet, pitämällä niitä yllä ja koordinoimalla niitä;

t) yhteistyön tekeminen Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa kunkin viraston toimeksiannon puitteissa rannikkovartiostotoimintoja toteuttavien kansallisten viranomaisten tukemiseksi 53 artiklan mukaisesti tarjoamalla palveluja, tietoja, kalustoa ja koulutusta sekä koordinoimalla monialaisia operaatioita;

u) jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden avustaminen niiden välisessä teknisessä ja operatiivisessa yhteistyössä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

2. Jäsenvaltiot voivat jatkaa operatiivisella tasolla yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden ja/tai kolmansien maiden kanssa, jos tällainen yhteistyö on viraston tehtävien mukaista. Jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä kaikesta toiminnasta, joka saattaisi haitata viraston toimintaa tai sen tavoitteiden saavuttamista. Jäsenvaltioiden on raportoitava virastolle tästä ulkorajoilla toteutettavasta ja palauttamiseen liittyvästä operatiivisesta yhteistyöstä muiden jäsenvaltioiden ja/tai kolmansien maiden kanssa. Pääjohtaja tiedottaa hallintoneuvostolle näistä seikoista säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa.

3. Virasto tiedottaa toimeksiantonsa piiriin kuuluvista asioista omasta aloitteestaan. Se antaa yleisölle paikkansapitäviä ja kattavia tietoja toiminnastaan.

Tiedotustoimet eivät saa haitata 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä etenkään siten, että annettaisiin operatiivisia tietoja, joiden julkistaminen vaarantaisi operaatioiden tavoitteen saavuttamisen. Tiedotustoimet on toteutettava rajoittamatta 50 artiklan soveltamista sekä hallintoneuvoston hyväksymien asiaa koskevien tiedotus- ja viestintäsuunnitelmien mukaisesti.

2 jakso

Seuranta ja kriisinehkäisy

9 artikla

Velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä

Virastoa sekä rajaturvallisuudesta ja palauttamisesta vastaavia kansallisia viranomaisia, myös rannikkovartiostoja niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, sitoo velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä sekä tietojenvaihtovelvoite.

([1]) Neuvoston päätös 2008/381/EY, annettu 14 päivänä toukokuuta 2008, Euroopan muuttoliikeverkoston perustamisesta (EUVL L 131, 21.5.2008, s. 7).

10 artikla

Tietojenvaihtovelvoite

Jotta virasto sekä rajaturvallisuudesta ja palauttamisesta vastaavat kansalliset viranomaiset, myös rannikkovartiostot niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, voivat hoitaa niille tässä asetuksessa annetut tehtävät ja erityisesti jotta virasto voi seurata unioniin kohdistuvia ja sen sisäisiä muuttovirtoja, tehdä riskianalyyseja ja toteuttaa haavoittuvuusarvioinnin, ne jakavat ajoissa ja täsmällisesti kaikki tarvittavat tiedot tämän asetuksen sekä muun tietojenvaihtoa koskevan unionin ja kansallisen oikeuden mukaisesti.

11 artikla

Muuttovirtojen seuranta ja riskianalyysi

1. Virasto seuraa unioniin kohdistuvia ja sen sisäisiä muuttovirtoja, suuntauksia ja muita mahdollisia haasteita unionin ulkorajoilla. Virasto vahvistaa pääjohtajan ehdotukseen perustuvalla hallintoneuvoston päätöksellä tätä varten yhteisen yhdennetyn riskianalyysimallin, jota virasto ja jäsenvaltiot soveltavat. Se toteuttaa lisäksi haavoittuvuusarvioinnin 13 artiklan mukaisesti.

2. Virasto laatii yleisiä riskianalyyseja, jotka toimitetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle 50 artiklan mukaisesti, sekä räätälöityjä riskianalyyseja operatiivista toimintaa varten.

3. Viraston laatima riskianalyysi kattaa kaikki Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden kannalta olennaiset seikat ennakkovaroitusmekanismin kehittämiseksi.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava virastolle kaikki tarvittavat tiedot tilanteesta, suuntauksista ja mahdollisista uhkista ulkorajoilla sekä palauttamisen alalla. Jäsenvaltioiden on toimitettava virastolle säännöllisesti tai sen pyynnöstä kaikki asiaan liittyvät tiedot, kuten Schengenin säännöstön täytäntöönpanon yhteydessä kootut tilastotiedot ja operatiiviset tiedot sekä asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaisesti luodun kansallisen tilannekuvan analyysitietotasosta tuotetut tiedot.

5. Riskianalyysin tulokset on toimitettava ajoissa ja täsmällisesti hallintoneuvostolle.

6. Jäsenvaltioiden on otettava riskianalyysin tulokset huomioon suunnitellessaan operaatioitaan ja toimiaan ulkorajoilla sekä palauttamiseen liittyviä toimiaan.

7. Virasto ottaa yhteisestä yhdennetystä riskianalyysimallista saadut tulokset huomioon kehittäessään yhteisiä koulutusvaatimuksia rajavartijoiden ja palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvan henkilöstön kouluttamiseksi.

12 artikla

Yhteyshenkilöt jäsenvaltioissa

1. Virasto varmistaa kaikkien jäsenvaltioiden ulkorajojen turvallisuuden säännöllisen seurannan viraston yhteyshenkilöiden kautta.

Virasto voi päättää, että yhteyshenkilö huolehtii enintään neljästä toisiaan lähellä sijaitsevasta jäsenvaltiosta.

2. Pääjohtaja nimittää viraston henkilöstöstä asiantuntijoita lähetettäviksi yhteyshenkilöiksi. Pääjohtaja tekee riskianalyysin perusteella ja asianomaisia jäsenvaltioita kuultuaan ehdotuksen lähettämisen luonteesta ja ehdoista, siitä jäsenvaltiosta tai alueesta, johon yhteyshenkilö voidaan lähettää, ja mahdollisista tehtävistä, jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan. Pääjohtajan on saatava ehdotukselleen hallintoneuvoston hyväksyntä. Pääjohtaja ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle nimityksestä ja määrittää yhdessä jäsenvaltion kanssa lähettämispaikan.

3. Yhteyshenkilöt toimivat viraston puolesta, ja heidän tehtävänään on edistää yhteistyötä ja vuoropuhelua viraston sekä rajaturvallisuudesta ja palauttamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten, myös rannikkovartiostojen niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, välillä. Yhteyshenkilöiden tehtäviin kuuluu erityisesti:

a) toimia yhdyshenkilönä viraston sekä rajaturvallisuudesta ja palauttamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten, myös rannikkovartiostojen niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, välillä;

b) tukea sellaisten tietojen keruuta, joita virasto tarvitsee laittoman muuttoliikkeen seurantaa ja riskianalyyseja varten 11 artiklan mukaisesti;

c) tukea sellaisten 13 artiklassa tarkoitettujen tietojen keruuta, joita virasto tarvitsee haavoittuvuusarvioinnin tekemiseksi;

d) seurata jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä niillä rajaosuuksilla, joille on määritetty korkea vaikutustaso asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaisesti;

e) edistää osaltaan ulkorajojen turvallisuuteen liittyvän unionin säännöstön soveltamista, myös perusoikeuksien kunnioittamisen osalta;

f) avustaa mahdollisuuksien mukaan jäsenvaltioita rajaturvallisuutta koskevien valmiussuunnitelmien laatimisessa;

g) helpottaa jäsenvaltioiden ja viraston välistä yhteydenpitoa ja jakaa jäsenvaltioille asiaa koskevia viraston tietoja, käynnissä olevia operaatioita koskevat tiedot mukaan lukien;

h) raportoida säännöllisesti pääjohtajalle tilanteesta ulkorajoilla ja asianomaisen jäsenvaltion kyvystä vastata tehokkaasti tilanteeseen ulkorajoilla; raportoida myös asiaankuuluviin kolmansiin maihin suuntautuvien palauttamisoperaatioiden toteutuksesta;

i) seurata jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä 19 artiklassa tarkoitetussa kiireellisiä toimia edellyttävässä tilanteessa ulkorajoilla.

Jos h alakohdassa tarkoitetuissa yhteyshenkilön raporteissa tuodaan esiin yhteen tai useampaan asianomaisen jäsenvaltion kannalta olennaiseen seikkaan liittyviä huolenaiheita, pääjohtaja ilmoittaa asiasta viipymättä kyseiselle jäsenvaltiolle.

4. Sovellettaessa 3 kohtaa yhteyshenkilö kansallisia ja unionin turvallisuus- ja tietosuojasääntöjä noudattaen:

a) saa tietoja asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaisesti perustetusta kansallisesta koordinointikeskuksesta ja sen mukaisesti luodusta kansallisesta tilannekuvasta;

b) pitää säännöllisesti yhteyttä rajaturvallisuudesta vastaaviin kansallisiin viranomaisiin, myös rannikkovartiostoihin niiden hoitaessa rajavalvontatehtäviä, ja samalla toimittaa tietoja asianomaisen jäsenvaltion nimeämälle kansalliselle yhteyspisteelle.

5. Yhteyshenkilön raportti on osa 13 artiklassa tarkoitettua haavoittuvuusarviointia. Raportti toimitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle.

6. Tehtäviään hoitaessaan yhteyshenkilö saa ottaa vastaan ohjeita ainoastaan virastolta.

13 artikla

Haavoittuvuusarviointi

1. Virasto vahvistaa pääjohtajan ehdotukseen perustuvalla hallintoneuvoston päätöksellä yhteisen haavoittuvuusarviointimetodologian. Tähän sisältyvät objektiiviset kriteerit, joiden mukaisesti virasto tekee haavoittuvuusarvioinnin, tällaisten arviointien tekemisen tiheys sekä se, kuinka peräkkäiset haavoittuvuusarvioinnit on tehtävä.

2. Virasto seuraa ja arvioi rajavalvonnassa tarvittavien jäsenvaltioiden kaluston, järjestelmien, valmiuksien, resurssien, infrastruktuurin sekä riittävän ammattitaitoisen ja koulutetun henkilöstön saatavuutta. Se tekee näin ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti laaditun riskianalyysin perusteella. Virasto toteuttaa tällaisen seurannan ja arvioinnin vähintään kerran vuodessa, paitsi jos pääjohtaja riskianalyysin tai aiemman haavoittuvuusarvioinnin perusteella toisin päättää.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava viraston pyynnöstä tietoja kalustosta, henkilöstöstä ja mahdollisuuksien mukaan taloudellisista resursseista, jotka ovat kansallisella tasolla käytettävissä rajavalvontaa varten. Jäsenvaltioiden on lisäksi viraston pyynnöstä toimitettava tietoja rajaturvallisuutta koskevista valmiussuunnitelmistaan.

4. Haavoittuvuusarvioinnin tarkoituksena on, että virasto arvioi jäsenvaltioiden kyvyn ja valmiuden vastata tuleviin haasteisiin, myös nykyisiin ja tuleviin uhkiin ja haasteisiin ulkorajoilla; havaitsee erityisesti niiden jäsenvaltioiden osalta, joihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita, mahdollisia välittömiä vaikutuksia ulkorajoilla ja myöhempiä vaikutuksia Schengen-alueen toimintaan; sekä arvioi niiden kyvyn osallistua 20 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun nopean toiminnan reserviin. Tämä arviointi ei vaikuta Schengenin arviointimekanismin soveltamiseen.

Tässä arvioinnissa virasto ottaa huomioon jäsenvaltioiden kyvyn hoitaa kaikki rajaturvallisuustehtävät, myös niiden kyvyn vastata suurten ihmismäärien mahdolliseen saapumiseen niiden alueelle.

5. Haavoittuvuusarvioinnin tulokset toimitetaan asianomaisille jäsenvaltioille. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat esittää huomautuksia tästä arvioinnista.

6. Pääjohtaja antaa asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan tarvittaessa suosituksen tarvittavista toimenpiteistä, jotka asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava, sekä määräajasta, jossa kyseiset toimenpiteet on pantava täytäntöön. Pääjohtaja kehottaa asianomaisia jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet.

7. Pääjohtaja määrittää asianomaisille jäsenvaltioille suositeltavat toimenpiteet haavoittuvuusarvioinnin tulosten perusteella ottaen huomioon viraston riskianalyysin, asianomaisen jäsenvaltion esittämät huomautukset ja Schengenin arviointimekanismin tulokset.

Kyseisten toimenpiteiden tarkoituksena on oltava arvioinnissa havaittujen haavoittuvuuksien poistaminen, jotta jäsenvaltiot voivat lisätä valmiuttaan vastata tuleviin haasteisiin tehostamalla tai parantamalla valmiuksiaan, kalustoaan, järjestelmiään, resurssejaan ja valmiussuunnitelmiaan.

8. Jos jäsenvaltio ei pane täytäntöön suosituksessa mainittuja tarvittavia toimenpiteitä tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, pääjohtaja vie asian hallintoneuvoston käsiteltäväksi ja ilmoittaa tästä komissiolle. Hallintoneuvosto tekee pääjohtajan ehdotuksesta päätöksen tarvittavista toimenpiteistä, jotka asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava, sekä määräajasta, jossa kyseiset toimenpiteet on pantava täytäntöön. Hallintoneuvoston päätös sitoo jäsenvaltiota. Jos jäsenvaltio ei pane täytäntöön toimenpiteitä kyseisessä päätöksessä asetetussa määräajassa, hallintoneuvosto ilmoittaa tästä neuvostolle ja komissiolle ja lisätoimiin voidaan ryhtyä 19 artiklan mukaisesti.

9. Haavoittuvuusarvioinnin tulokset toimitetaan 50 artiklan mukaisesti säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

3 jakso

Ulkorajojen turvallisuus

14 artikla

Viraston toimet ulkorajoilla

1. Jäsenvaltio voi pyytää viraston apua ulkorajojen valvontaa koskevien velvoitteidensa täytäntöönpanossa. Virasto myös toteuttaa toimenpiteitä 19 artiklan mukaisesti.

2. Virasto järjestää asianmukaista teknistä ja operatiivista apua vastaanottavalle jäsenvaltiolle ja voi, asiaa koskevan unionin ja kansainvälisen oikeuden, myös palautuskiellon periaatteen, mukaisesti toimien ryhtyä yhteen tai useampaan seuraavista toimenpiteistä:

a) yhden tai useamman jäsenvaltion yhteisten operaatioiden koordinointi sekä Euroopan raja- ja merivartioryhmien lähettäminen;

b) nopeiden rajainterventioiden järjestäminen ja nopean toiminnan reservistä koottujen Euroopan raja- ja merivartioryhmien sekä tarpeen mukaan muiden Euroopan raja- ja merivartioryhmien lähettäminen;

c) yhden tai useamman jäsenvaltion ja kolmansien maiden toimien koordinointi ulkorajoilla, myös yhteiset operaatiot naapureina olevien kolmansien maiden kanssa;

d) Euroopan raja- ja merivartioryhmien lähettäminen hotspot-alueille osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä;

e) tämän kohdan a, b ja c alakohdassa mainittujen operaatioiden puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 656/2014 ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti teknisen ja operatiivisen avun antaminen jäsenvaltioille ja kolmansille maille merihädässä olevien henkilöiden etsintä- ja pelastusoperaatioiden tukemiseksi merirajojen valvontaoperaatioiden aikana mahdollisesti syntyvissä tilanteissa;

f) omien asiantuntijoiden sekä jäsenvaltioiden virastoon tilapäisesti lähettämien ryhmien jäsenten lähettäminen kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tueksi tarkoituksenmukaiseksi ajaksi;

g) kaluston lähettäminen.

3. Virasto rahoittaa tai osarahoittaa 2 kohdassa tarkoitettuja toimia talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti.

4. Jos virastolla on merkittäviä lisärahoitustarpeita ulkorajoilla ilmenevän tilanteen vuoksi, se ilmoittaa asiasta viipymättä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

15 artikla

Yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden käynnistäminen ulkorajoilla

1. Jäsenvaltio voi pyytää virastoa käynnistämään yhteisiä operaatioita, jotta voidaan vastata tuleviin haasteisiin, myös laittomaan maahanmuuttoon, nykyisiin ja tuleviin uhkiin sen ulkorajoilla tai rajat ylittävään rikollisuuteen, taikka antamaan teknistä ja operatiivista lisäapua sen ulkorajojen valvontaa koskevien velvoitteiden täyttämiseksi.

2. Virasto voi sellaisen jäsenvaltion pyynnöstä, johon kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita erityisesti siksi, että ulkorajoille saapuu suuri määrä kyseisen jäsenvaltion alueelle ilman lupaa pyrkiviä kolmansien maiden kansalaisia, käynnistää kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion alueella nopean rajaintervention, joka kestää rajoitetun ajan.

3. Pääjohtaja arvioi ja hyväksyy jäsenvaltioiden tekemät yhteisiä operaatioita koskevat ehdotukset ja koordinoi niitä. Ennen yhteisiä operaatioita ja nopeita rajainterventioita on tehtävä perusteellinen, luotettava ja ajantasainen riskianalyysi, jonka avulla virasto voi vahvistaa tärkeysjärjestyksen ehdotetuille yhteisille operaatioille ja nopeille rajainterventioille ottaen huomioon ulkorajaosuudelle asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaisesti määritetty vaikutus sekä resurssien saatavuus.

4. Pääjohtaja suosittelee asianomaiselle jäsenvaltiolle haavoittuvuusarvioinnin tulosten perusteella ja ottaen huomioon viraston riskianalyysin sekä asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaisesti laaditun Euroopan tilannekuvan analyysitietotason, että se käynnistää ja toteuttaa yhteisiä operaatioita tai nopeita rajainterventioita. Virasto antaa kalustonsa vastaanottavien tai osallistuvien jäsenvaltioiden käyttöön.

5. Yhteisen operaation tai nopean rajaintervention tavoitteet voidaan saavuttaa osana monialaista operaatiota. Tällaisiin operaatioihin voi liittyä rannikkovartiostotoimintoja ja rajat ylittävän rikollisuuden estämistä, maahantulijoiden salakuljetuksen tai ihmiskaupan torjunta mukaan lukien, sekä muuttoliikkeen hallintaa, johon kuuluu myös henkilöllisyyden selvittäminen, rekisteröinti, kuuleminen ja palauttaminen.

16 artikla

Yhteisten operaatioiden toimintasuunnitelma

1. Pääjohtaja laatii yhteisen operaation valmistelun yhteydessä yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion kanssa luettelon tarvittavasta kalustosta ja henkilöstöstä ottaen huomioon vastaanottavan jäsenvaltion käytettävissä olevat resurssit. Virasto määrittelee kyseisten tietojen perusteella teknisen ja operatiivisen tuen paketin sekä valmiuksien kehittämistoimia, jotka sisällytetään toimintasuunnitelmaan.

2. Pääjohtaja laatii ulkorajoilla toteutettaville yhteisille operaatioille toimintasuunnitelman. Pääjohtaja ja vastaanottava jäsenvaltio sopivat osallistuvia jäsenvaltioita kuultuaan toimintasuunnitelmasta, jossa määritetään yksityiskohtaisesti yhteisen operaation järjestelyihin ja menettelyihin liittyvät seikat.

3. Toimintasuunnitelma sitoo virastoa, vastaanottavaa jäsenvaltiota ja osallistuvia jäsenvaltioita. Siihen on sisällyttävä kaikki yhteisen operaation toteuttamisen kannalta tarpeellisiksi katsotut seikat, mukaan lukien seuraavat tiedot:

a) tilanteen kuvaus ja toimintatapa sekä lähettämisen tavoitteet, mukaan lukien operatiivinen tavoite;

b) yhteisen operaation ennakoitu kesto;

c) maantieteellinen alue, jolla yhteinen operaatio toteutetaan;

d) tehtävien ja vastuiden kuvaus, myös perusoikeuksien kunnioittamisen osalta, ja Euroopan raja- ja merivartioryhmille annettavat erityisohjeet, mukaan lukien tietokantojen sallitusta käytöstä sekä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sallituista virka-aseista, ammuksista ja varusteista;

e) Euroopan raja- ja merivartioryhmien kokoonpano ja muun asiaankuuluvan henkilöstön lähettäminen;

f) johtoa ja valvontaa koskevat määräykset, mukaan lukien niiden vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoiden nimet ja arvot, jotka ovat vastuussa yhteistyöstä ryhmien jäsenten ja viraston kanssa, ja erityisesti niiden rajavartijoiden nimet ja arvot, joiden komennossa ryhmät ovat lähettämisen aikana, sekä ryhmien jäsenten asema komentoketjussa;

g) yhteiseen operaatioon lähetettävä kalusto, mukaan lukien erityisvaatimukset, kuten käyttöä koskevat edellytykset, vaadittu miehistö, kuljetus ja muu logistiikka, sekä rahoitusta koskevat määräykset;

h) yksityiskohtaiset määräykset, joiden mukaan virasto ilmoittaa erityistapahtumista välittömästi hallintoneuvostolle ja asiaankuuluville kansallisille viranomaisille;

i) raportointi- ja arviointijärjestelmä, johon sisältyy arviointikertomuksessa käytettäviä vertailuarvoja, myös perusoikeuksien suojelun osalta, ja lopullisen arviointikertomuksen toimittamisen määräaika;

j) merioperaatioiden osalta tarkat tiedot toimivallan ja lainsäädännön soveltamisesta sillä maantieteellisellä alueella, jolla yhteinen operaatio toteutetaan, mukaan lukien viittaukset alusten pysäyttämistä, meripelastusta ja maihin laskemista koskevaan kansalliseen, kansainväliseen ja unionin oikeuteen. Toimintasuunnitelma on tältä osin laadittava asetuksen (EU) N:o 656/2014 mukaisesti;

k) kolmansien maiden, muiden unionin elinten ja laitosten tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat ehdot;

l) menettelyt, joiden mukaisesti kansainvälisen suojelun tarpeessa olevat henkilöt, ihmiskaupan uhrit, ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt ohjataan toimivaltaisille kansallisille viranomaisille asianmukaista apua varten;

m) menettelyt sellaisen mekanismin perustamiseksi, jonka kautta virasto vastaanottaa ja välittää kaikkia yhteiseen operaatioon tai nopeaan rajainterventioon osallistuvia henkilöitä, myös vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoita tai muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä sekä Euroopan raja- ja merivartioryhmien jäseniä, vastaan tehtyjä valituksia väitetyistä perusoikeusrikkomuksista yhteiseen operaatioon tai nopeaan rajainterventioon osallistumisen yhteydessä;

n) logistiset järjestelyt, mukaan lukien tiedot työolosuhteista ja yleisistä olosuhteista alueilla, joilla yhteinen operaatio on määrä toteuttaa.

4. Toimintasuunnitelman muutoksiin tai mukautuksiin on saatava pääjohtajan ja vastaanottavan jäsenvaltion hyväksyntä osallistuvien jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen. Virasto lähettää osallistuville jäsenvaltioille välittömästi jäljennöksen muutetusta tai mukautetusta toimintasuunnitelmasta.

17 artikla

Nopean rajaintervention käynnistämistä koskeva menettely

1. Jäsenvaltion esittämään nopean rajaintervention käynnistämistä koskevaan pyyntöön on sisällyttävä kuvaus tilanteesta, mahdollisista tavoitteista ja todennäköisistä tarpeista. Pääjohtaja voi tarvittaessa lähettää välittömästi paikalle viraston asiantuntijoita arvioimaan tilannetta asianomaisen jäsenvaltion ulkorajoilla.

2. Pääjohtajan on ilmoitettava hallintoneuvostolle välittömästi nopean rajaintervention käynnistämistä koskevasta jäsenvaltion pyynnöstä.

3. Pääjohtaja ottaa jäsenvaltion pyyntöä koskevaa päätöstä tehdessään huomioon viraston riskianalyysien ja asetuksen (EU) N:o 1052/2013 mukaisesti laaditun Euroopan tilannekuvan analyysitietotason tulokset sekä 13 artiklassa tarkoitetun haavoittuvuusarvioinnin tulokset samoin kuin muut asianomaisen jäsenvaltion tai jonkin muun jäsenvaltion toimittamat asiaa koskevat tiedot.

4. Pääjohtajan on tehtävä päätös nopean rajaintervention käynnistämistä koskevasta pyynnöstä kahden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Pääjohtaja antaa päätöksen kirjallisesti tiedoksi samanaikaisesti asianomaiselle jäsenvaltiolle ja hallintoneuvostolle. Päätöksessä on mainittava sen tärkeimmät perustelut.

5. Jos pääjohtaja päättää käynnistää nopean rajaintervention, hän lähettää Euroopan raja- ja merivartioryhmiä nopean toiminnan reservistä 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja kalustoa 39 artiklan 7 kohdan mukaisesta nopean toiminnan kalustoreservistä sekä päättää tarvittaessa yhden tai useamman Euroopan raja- ja merivartioryhmän antamasta välittömästä tuesta 20 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

6. Pääjohtajan on yhdessä vastaanottavan jäsenvaltion kanssa laadittava 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu toimintasuunnitelma välittömästi ja joka tapauksessa kolmen työpäivän kuluessa päätöksen tekemisestä.

7. Kun toimintasuunnitelmasta on sovittu ja se on toimitettu jäsenvaltioille, pääjohtaja pyytää kirjallisesti jäsenvaltioita lähettämään välittömästi nopean toiminnan reserviin kuuluvia rajavartijoita tai muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä. Pääjohtaja ilmoittaa niiden nopean toiminnan reserviin kuuluvien rajavartijoiden tai muun asiaankuuluvan henkilöstön profiilit ja määrät, jotka kustakin jäsenvaltiosta tarvitaan.

8. Edellä 7 kohdassa tarkoitetun reservin lähettämisen lisäksi pääjohtaja tarvittaessa ilmoittaa jäsenvaltioille pyydettyjen sellaisten muiden rajavartijoiden tai muun asiaankuuluvan henkilöstön määrät ja profiilit, jotka voidaan lähettää nopean toiminnan reservistä lähetettyjen Euroopan raja- ja merivartioryhmien välittömäksi vahvistukseksi. Nämä tiedot on toimitettava kirjallisesti kansallisille yhteyspisteille, ja niissä on ilmoitettava päivämäärä, jona lähettämisen on määrä tapahtua. Kansallisille yhteyspisteille on toimitettava myös jäljennös toimintasuunnitelmasta.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nopean toiminnan reserviin osoitetut rajavartijat tai muu asiaankuuluva henkilöstö, joiden määrät ja profiilit on ilmoitettu, annetaan välittömästi viraston käyttöön kattavan toimintavalmiuden takaamiseksi 20 artiklan 5 ja 7 kohdan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on lisäksi annettava käyttöön muita rajavartijoita ja muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä kansallisesta reservistä 20 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

10. Nopean toiminnan reserviä on voitava lähettää viimeistään viiden työpäivän kuluttua siitä, kun pääjohtaja ja vastaanottava jäsenvaltio ovat sopineet toimintasuunnitelmasta. Muita Euroopan raja- ja merivartioryhmiä on voitava tarpeen mukaan lähettää seitsemän työpäivän kuluessa nopean toiminnan reservin lähettämisestä.

11. Jos nopean toiminnan reserviä lähetetään, pääjohtajan on hallintoneuvostoa kuultuaan välittömästi tarkasteltava viraston muilla ulkorajoilla käynnissä olevien ja suunniteltujen operaatioiden painopisteitä, jotta resursseja voidaan mahdollisesti kohdentaa uudelleen niille ulkorajojen alueille, joilla vahvistusten lähettämiseen on eniten tarvetta.

18 artikla

Muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmät

1. Jos jäsenvaltion ulkorajojen tietyille hotspot-alueille kohdistuu eri ryhmistä koostuvien suurten saapuvien muuttovirtojen aiheuttamia suhteettomia muuttoon liittyviä haasteita, kyseinen jäsenvaltio voi pyytää teknistä ja operatiivista tukea muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiltä. Kyseisen jäsenvaltion on esitettävä tukea koskeva pyyntö ja arvio tarpeistaan virastolle ja muille asiaankuuluville unionin virastoille, erityisesti EASOlle ja Europolille.

2. Pääjohtaja arvioi koordinoidusti muiden asiaankuuluvien unionin virastojen kanssa jäsenvaltion esittämän tukea koskevan pyynnön ja sen tarpeita koskevan arvion määritelläkseen kattavan tukea koskevan paketin, johon sisältyy asiaankuuluvien unionin virastojen koordinoimia, asianomaisen jäsenvaltion kanssa sovittavia eri toimia.

3. Komissio vahvistaa yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion ja asiaankuuluvien virastojen kanssa hotspot-alueella tehtävää yhteistyötä koskevat ehdot ja vastaa muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toimien koordinoinnista.

4. Euroopan raja- ja merivartioryhmien, eurooppalaisten palautusinterventioryhmien ja viraston henkilöstöön kuuluvien asiantuntijoiden osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä antamaan tekniseen ja operatiiviseen tukeen voivat sisältyä

a) avustaminen, perusoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen, ulkorajoille saapuvien kolmansien maiden kansalaisten suojelutarpeen arvioinnissa, mukaan lukien kyseisten kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden selvittämisessä, rekisteröinnissä ja kuulemisessa sekä jäsenvaltion pyynnöstä kolmansien maiden kansalaisten sormenjälkien ottamisessa, ja kyseisten menettelyjen tarkoitusta koskevien tietojen antaminen;

b) alustavien tietojen antaminen henkilöille, jotka haluavat tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, ja heidän ohjaamisensa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai EASOlle;

c) tekninen ja operatiivinen apu palauttamisen alalla, esimerkiksi palautusoperaatioiden valmistelu ja järjestäminen.

5. Muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiin on tarvittaessa kuuluttava henkilöstöä, jolla on asiantuntemusta lasten suojelun, ihmiskaupan, sukupuoleen perustuvalta vainolta suojelun ja/tai perusoikeuksien alalta.

19 artikla

Kiireellisiä toimia edellyttävä tilanne ulkorajoilla

1. Jos ulkorajojen valvonta muuttuu siinä määrin tehottomaksi, että se uhkaa vaarantaa Schengen-alueen toiminnan siksi, että:

a) jäsenvaltio ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä 13 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun hallintoneuvoston päätöksen mukaisesti; tai

b) jäsenvaltio, jonka ulkorajoihin kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita, ei joko ole pyytänyt virastolta riittävää tukea 15, 17 tai 18 artiklan mukaisesti tai ei ryhdy tarvittaviin toimenpiteisiin näiden artiklojen edellyttämien toimien täytäntöön panemiseksi,

neuvosto voi komission ehdotuksen perusteella antaa viipymättä täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa määritetään toimenpiteet, joilla vähennetään kyseisiä uhkia ja jotka virasto panee täytäntöön, ja jossa asianomaisen jäsenvaltion edellytetään tekevän viraston kanssa yhteistyötä kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa. Komissio kuulee virastoa, ennen kuin se tekee ehdotuksensa.

2. Jos ilmenee kiireellisiä toimia edellyttävä tilanne, Euroopan parlamentille on ilmoitettava kyseisestä tilanteesta viipymättä, ja sille on ilmoitettava kaikista tilanteen johdosta sittemmin toteutetuista toimenpiteistä ja tehdyistä päätöksistä.

3. Jotta voidaan vähentää uhkaa Schengen-alueen toiminnan vaarantumisesta, 1 kohdassa tarkoitetulla neuvoston päätöksellä säädetään, että virasto toteuttaa yhden tai useampia seuraavista toimenpiteistä:

a) nopeiden rajainterventioiden järjestäminen ja koordinointi sekä nopean toiminnan reservistä koottujen Eurooppalaisen raja- ja merivartioston ryhmien ja tarpeen mukaan muiden Euroopan raja- ja merivartioryhmien lähettäminen;

b) Euroopan raja- ja merivartioryhmien lähettäminen hotspot-alueille osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä;

c) yhden tai useamman jäsenvaltion ja kolmansien maiden toimien koordinointi ulkorajoilla, mukaan lukien yhteiset operaatiot naapureina olevien kolmansien maiden kanssa;

d) kaluston lähettäminen;

e) palautusinterventioiden järjestäminen.

4. Kahden työpäivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun neuvoston päätöksen antamisesta pääjohtaja

a) määrittää toimet, joihin on ryhdyttävä kyseisessä päätöksessä yksilöityjen toimenpiteiden käytännön toteutusta varten, mukaan lukien kyseisen päätöksen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittava kalusto sekä tarvittavien rajavartijoiden ja muun asiaankuuluvan henkilöstön määrät ja profiilit;

b) laatii toimintasuunnitelman ja toimittaa sen asianomaisille jäsenvaltioille.

5. Pääjohtaja ja asianomainen jäsenvaltio sopivat toimintasuunnitelmasta kolmen työpäivän kuluessa sen toimittamisesta.

6. Viraston on viipymättä ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa toimintasuunnitelman vahvistamisesta lähetettävä tarvittava henkilöstö 20 artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta nopean toiminnan reservistä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa neuvoston päätöksessä yksilöityjen toimenpiteiden käytännön toteutusta varten. Muita Euroopan raja- ja merivartioryhmiä on lähetettävä tarpeen mukaan toisessa vaiheessa ja joka tapauksessa seitsemän työpäivän kuluessa nopean toiminnan reservin lähettämisestä.

7. Viraston on viipymättä ja joka tapauksessa kymmenen työpäivän kuluessa toimintasuunnitelman vahvistamisesta lähetettävä tarvittava kalusto 1 kohdassa tarkoitetussa neuvoston päätöksessä yksilöityjen toimenpiteiden käytännön toteutusta varten.

Lisää kalustoa on lähetettävä tarpeen mukaan toisessa vaiheessa 39 artiklan mukaisesti.

8. Asianomaisen jäsenvaltion on noudatettava 1 kohdassa tarkoitettua neuvoston päätöstä. Tätä varten sen on välittömästi tehtävä yhteistyötä viraston kanssa sekä toteutettava tarvittavat toimet kyseisen päätöksen täytäntöönpanon, samoin kuin kyseisessä päätöksessä ja pääjohtajan kanssa sovitussa toimintasuunnitelmassa esitettyjen toimenpiteiden käytännön toteutuksen, helpottamiseksi.

9. Jäsenvaltioiden on annettava käyttöön pääjohtajan tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti määrittämät rajavartijat ja muu asiaankuuluva henkilöstö tai palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuva henkilöstö. Jäsenvaltiot eivät voi vedota 20 artiklan 3 ja 8 kohdassa tarkoitettuun tilanteeseen.

10. Jos asianomainen jäsenvaltio ei 30 päivän kuluessa noudata 1 kohdassa tarkoitettua neuvoston päätöstä eikä tee viraston kanssa tämän artiklan 8 kohdassa säädettyä yhteistyötä, komissio voi käynnistää asetuksen (EU) 2016/399 29 artiklassa säädetyn menettelyn.

20 artikla

Euroopan raja- ja merivartioryhmien kokoonpano ja lähettäminen

1. Virasto lähettää rajavartijoita ja muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä Euroopan raja- ja merivartioryhmien jäseninä yhteisiin operaatioihin ja nopeisiin rajainterventioihin sekä toimimaan osana muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiä. Virasto voi myös lähettää asiantuntijoita omasta henkilöstöstään.

2. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksesta äänivaltaisten jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä Euroopan raja- ja merivartioryhmien käyttöön annettavien rajavartijoiden ja muun asiaankuuluvan henkilöstön profiileista ja kokonaismääristä. Samaa menettelyä sovelletaan profiilien ja kokonaismäärien mahdollisiin myöhempiin muutoksiin. Jäsenvaltioiden on osallistuttava Euroopan raja- ja merivartioryhmiin erilaisiin määriteltyihin profiileihin perustuvan kansallisen reservin kautta nimeämällä vaadittuja profiileja vastaavia rajavartijoita ja muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä.

3. Jäsenvaltioiden osallistuminen tiettyihin yhteisiin operaatioihin seuraavana vuonna käyttöön annettavien rajavartijoiden muodossa suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen ja sopimusten pohjalta. Jäsenvaltioiden on näiden sopimusten mukaisesti annettava viraston pyynnöstä rajavartijat käyttöön lähettämistä varten, paitsi jos jäsenvaltioihin kohdistuu poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen. Tällainen pyyntö on esitettävä vähintään 21 työpäivää ennen suunniteltua lähettämistä. Jos jäsenvaltio vetoaa tällaiseen poikkeukselliseen tilanteeseen, sen on toimitettava virastolle kattavat perustelut ja tiedot tilanteesta kirjallisesti sekä liitettävä kyseinen sisältö 12 kohdassa tarkoitettuun selvitykseen.

4. Hallintoneuvosto päättää nopeiden rajainterventioiden osalta pääjohtajan ehdotuksesta kolmen neljäsosan enemmistöllä Euroopan raja- ja merivartioryhmien nopean toiminnan reservin käyttöön annettavien, profiileja vastaavien rajavartijoiden tai muun asiaankuuluvan henkilöstön profiileista ja vähimmäismäärästä. Samaa menettelyä sovelletaan nopean toiminnan reservissä olevien rajavartijoiden tai muun asiaankuuluvan henkilöstön profiilien ja kokonaismäärän mahdollisiin myöhempiin muutoksiin. Jäsenvaltioiden on osallistuttava nopean toiminnan reserviin erilaisiin määriteltyihin profiileihin perustuvan kansallisen asiantuntijareservin kautta nimeämällä vaadittuja profiileja vastaavia rajavartijoita tai muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä.

5. Nopean toiminnan reservi on viraston välittömään käyttöön asetettu pysyvä joukko, joka voidaan lähettää kustakin jäsenvaltiosta viiden työpäivän kuluessa siitä, kun pääjohtaja ja vastaanottava jäsenvaltio ovat sopineet toimintasuunnitelmasta. Kunkin jäsenvaltion on tätä varten annettava vuosittain viraston käyttöön rajavartijoita tai muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä. Heidän profiilinsa määritellään hallintoneuvoston päätöksessä. Jäsenvaltioiden käyttöön antaman henkilöstön yhteismäärän on oltava vähintään 1 500 rajavartijaa tai muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä. Virasto voi tarkistaa, vastaavatko jäsenvaltioiden ehdottamat rajavartijat määriteltyjä profiileja. Virasto voi pyytää jäsenvaltiota poistamaan rajavartijan reservistä, jos ilmenee väärinkäytöksiä tai jos sovellettavia sääntöjä ei noudateta.

6. Kukin jäsenvaltio on vastuussa siitä, että se osallistuu 5 kohdassa tarkoitettuun rajavartijoiden tai muun asiaankuuluvan henkilöstön määrään liitteen I mukaisesti.

7. Jäsenvaltioiden on viraston pyynnöstä annettava käyttöön nopean toiminnan reserviin kuuluvat rajavartijat ja/tai muu asiaankuuluva henkilöstö lähettämistä varten. Jos riskianalyysi ja mahdollisesti saatavilla oleva haavoittuvuusarviointi osoittavat, että jäsenvaltioon kohdistuu tilanne, joka vaikuttaisi merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen, sen osuus nopeaan rajainterventioon lähettämisestä on puolet sen liitteessä I vahvistetusta osuudesta. Vastaanottava jäsenvaltio, jossa nopea rajainterventio toteutetaan, ei saa käyttää henkilöstöään, joka kuuluu sen nopean toiminnan reservin kiinteään osuuteen. Jos nopeaan rajainterventioon lähettämisen osalta ilmenee henkilöstövajausta, hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksen perusteella, miten vajaus täytetään.

8. Nopean toiminnan reservistä koottavia Euroopan raja- ja merivartioryhmiä on tarvittaessa välittömästi lisättävä muilla Euroopan raja- ja merivartioryhmillä. Jäsenvaltioiden on tätä varten ilmoitettava viraston pyynnöstä välittömästi niiden kansallisen reservin rajavartijoiden tai muun asiaankuuluvan henkilöstön määrät, nimet ja profiilit, jotka ne voivat antaa käyttöön seitsemän työpäivän kuluessa nopean rajaintervention alkamisesta. Jäsenvaltioiden on annettava viraston pyynnöstä rajavartijat tai muu asiaankuuluva henkilöstö käyttöön lähettämistä varten, paitsi jos niihin kohdistuu poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen. Jos jäsenvaltio vetoaa tällaiseen poikkeukselliseen tilanteeseen, sen on toimitettava virastolle kattavat perustelut ja tiedot tilanteesta kirjallisesti ja liitettävä kyseinen sisältö 12 kohdassa tarkoitettuun selvitykseen.

9. Jos ilmenee tilanne, joka edellyttää 5 ja 8 kohdassa säädettyä suurempaa määrää rajavartijoita, pääjohtaja ilmoittaa asiasta välittömästi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Hän kehottaa lisäksi neuvostoa pyytämään jäsenvaltioilta sitoumuksia vajauksen täyttämiseksi.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden käyttöön antamat rajavartijat ja muu asiaankuuluva henkilöstö vastaavat hallintoneuvoston päättämiä profiileja ja määriä. Kotijäsenvaltion on määritettävä lähettämisen kesto, mutta sen keston on joka tapauksessa oltava vähintään 30 päivää, paitsi jos sen operaation, johon lähettäminen kuuluu, kesto on alle 30 päivää.

11. Virasto osallistuu Euroopan raja- ja merivartioryhmiin jäsenvaltioiden virastoon kansallisina asiantuntijoina tilapäisesti lähettämillä pätevillä rajavartijoilla tai muulla asiaankuuluvalla henkilöstöllä. Jäsenvaltioiden osallistuminen seuraavan vuoden aikana virastoon tilapäisesti lähetettyjen rajavartijoiden tai muun asiaankuuluvan henkilöstön muodossa suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen ja sopimusten pohjalta. Jäsenvaltioiden on näiden sopimusten mukaisesti annettava rajavartijat tai muu asiaankuuluva henkilöstö käyttöön tilapäistä lähettämistä varten, paitsi jos tämä vaikuttaisi vakavasti kansallisten tehtävien hoitamiseen. Jäsenvaltiot voivat tällaisissa tilanteissa kutsua takaisin tilapäisesti lähettämänsä rajavartijat tai muun asiaankuuluvan henkilöstön.

Tilapäinen lähettäminen voi kestää 12 kuukautta tai kauemmin, mutta sen keston on joka tapauksessa oltava vähintään kolme kuukautta. Tilapäisesti lähetetyt rajavartijat ja muu asiaankuuluva henkilöstö katsotaan ryhmien jäseniksi, ja heillä on ryhmiensä jäsenten tehtävät ja valtuudet. Nämä rajavartijat tai muun asiaankuuluvan henkilöstön tilapäisesti lähettänyt jäsenvaltio katsotaan heidän kotijäsenvaltiokseen.

Viraston määräaikaiseen palvelussuhteeseen ottamaa muuta henkilöstöä, jolla ei ole rajavalvontatoimintojen toteuttamiseen tarvittavaa pätevyyttä, saa lähettää yhteisissä operaatioissa ainoastaan koordinointitehtäviin ja muihin tehtäviin, jotka eivät edellytä täysimääräistä rajavartijakoulutusta. He eivät ole osa Euroopan raja- ja merivartioryhmiä.

12. Virasto ilmoittaa Euroopan parlamentille vuosittain rajavartijoiden määrän, jonka kukin jäsenvaltio on sitoutunut antamaan Euroopan raja- ja merivartioryhmien käyttöön tämän artiklan mukaisesti, ja tosiasiallisesti lähetettyjen rajavartijoiden määrän. Tässä selvityksessä luetellaan jäsenvaltiot, jotka ovat edellisen vuoden aikana vedonneet 3 ja 8 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen. Siihen on sisällyttävä myös asianomaisen jäsenvaltion toimittamat perustelut ja tiedot.

21 artikla

Ohjeet Euroopan raja- ja merivartioryhmille

1. Euroopan raja- ja merivartioryhmien lähettämisen aikana vastaanottavan jäsenvaltion on annettava ryhmille ohjeet toimintasuunnitelman mukaisesti.

2. Virasto voi koordinointivastaavan välityksellä toimittaa vastaanottavalle jäsenvaltiolle näkemyksensä Euroopan raja- ja merivartioryhmille annetuista ohjeista. Tässä tapauksessa vastaanottavan jäsenvaltion on otettava kyseiset näkemykset huomioon ja noudatettava niitä mahdollisimman pitkälti.

3. Tapauksissa, joissa Euroopan raja- ja merivartioryhmille annetut ohjeet eivät ole toimintasuunnitelman mukaisia, koordinointivastaava raportoi asiasta välittömästi pääjohtajalle, joka voi tarpeen mukaan toteuttaa toimia 25 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään ryhmien jäsenten on kunnioitettava täysimääräisesti perusoikeuksia, joihin kuuluu pääsy turvapaikkamenettelyjen piiriin, sekä ihmisarvoa. Toimenpiteiden, joita he tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään toteuttavat, on oltava oikeassa suhteessa toimenpiteille asetettuihin tavoitteisiin nähden. Tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään he eivät saa syrjiä ketään sukupuolen, rodun, etnisen alkuperän, uskonnon, vakaumuksen, vammaisuuden, iän tai seksuaalisen suuntautumisen perusteella.

5. Ryhmien jäseniin sovelletaan heidän kotijäsenvaltionsa kurinpitoseuraamuksia. Kotijäsenvaltion on vastattava kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti asianmukaisista kurinpitoseuraamuksista tai muista seuraamuksista, joita sovelletaan yhteisen operaation tai nopean rajaintervention yhteydessä perusoikeuksien loukkauksiin tai kansainvälistä suojelua koskevien velvoitteiden rikkomiseen.

22 artikla

Koordinointivastaava

1. Virasto varmistaa yhteisten operaatioiden, pilottihankkeiden tai nopeiden rajainterventioiden kaikkien järjestelyihin liittyvien seikkojen operatiivisen toteutuksen, myös viraston henkilöstön jäsenten läsnäolon.

2. Pääjohtaja nimittää viraston henkilöstöstä yhden tai useamman asiantuntijan lähetettäväksi koordinointivastaavaksi kuhunkin yhteiseen operaatioon tai nopeaan rajainterventioon. Pääjohtaja antaa nimityksen tiedoksi vastaanottavalle jäsenvaltiolle.

3. Koordinointivastaava toimii viraston puolesta kaikissa Euroopan raja- ja merivartioryhmien lähettämistä koskevissa kysymyksissä. Koordinointivastaavan tehtävänä on edistää vastaanottavien ja osallistuvien jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja koordinointia. Koordinointivastaavan tehtäviin kuuluu erityisesti

a) toimia yhdyshenkilönä viraston, vastaanottavan jäsenvaltion ja Euroopan raja- ja merivartioryhmien jäsenten välillä sekä antaa viraston puolesta apua kaikissa ryhmiin lähettämisen ehtoja koskevissa kysymyksissä;

b) valvoa toimintasuunnitelman asianmukaista täytäntöönpanoa, myös perusoikeuksien suojelun osalta, ja raportoida tästä virastolle;

c) toimia viraston puolesta kaikissa Euroopan raja- ja merivartioryhmien lähettämistä koskevissa kysymyksissä ja raportoida kaikista näistä kysymyksistä virastolle;

d) raportoida pääjohtajalle tapauksista, joissa vastaanottavan jäsenvaltion Euroopan raja- ja merivartioryhmille antamat ohjeet eivät ole toimintasuunnitelman mukaisia.

4. Pääjohtaja voi yhteisten operaatioiden tai nopeiden rajainterventioiden yhteydessä antaa koordinointivastaavalle luvan avustaa toimintasuunnitelman toteutusta ja ryhmien lähettämistä koskevien mahdollisten erimielisyyksien ratkaisemisessa.

23 artikla

Kansallinen yhteyspiste

Jäsenvaltioiden on nimitettävä kansallinen yhteyspiste, joka vastaa yhteydenpidosta virastoon kaikissa viraston toimiin liittyvissä asioissa. Kansallisen yhteyspisteen on oltava jatkuvasti tavoitettavissa.

24 artikla

Kustannukset

1. Virasto vastaa kokonaisuudessaan seuraavista kustannuksista, joita jäsenvaltioille aiheutuu siitä, että ne antavat rajavartijoitaan ja muuta asiaankuuluvaa henkilöstöään käyttöön Euroopan raja- ja merivartioryhmien lähettämistä varten, nopean toiminnan reservi mukaan lukien:

a) matkakustannukset kotijäsenvaltiosta vastaanottavaan jäsenvaltioon ja vastaanottavasta jäsenvaltiosta kotijäsenvaltioon;

b) rokotuksista aiheutuvat kustannukset;

c) erityisvakuutuksista aiheutuvat kustannukset;

d) terveydenhoitoon liittyvät kustannukset;

e) päivärahat, mukaan lukien asumiskustannukset;

f) viraston kalustosta aiheutuvat kustannukset.

2. Hallintoneuvosto vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt päivärahan maksamisesta Euroopan raja- ja merivartioryhmien jäsenille ja saattaa ne tarpeen mukaan ajan tasalle.

25 artikla

Toimien keskeyttäminen tai lopettaminen

1. Pääjohtaja lopettaa viraston toimet, jos näiden toimien toteuttamisen edellytykset eivät enää täyty. Pääjohtaja ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle ennen lopettamista.

2. Yhteiseen operaatioon, nopeaan rajainterventioon tai muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmään osallistuvat jäsenvaltiot voivat pyytää pääjohtajaa lopettamaan kyseisen yhteisen operaation, nopean rajaintervention tai muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän toiminnan.

3. Pääjohtaja voi asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle ilmoitettuaan peruuttaa toimen rahoituksen taikka keskeyttää tai lopettaa sen, jos vastaanottava jäsenvaltio ei noudata toimintasuunnitelmaa.

4. Pääjohtaja voi perusoikeusvastaavaa kuultuaan ja asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle ilmoitettuaan peruuttaa yhteisen operaation, nopean rajaintervention, pilottihankkeen, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän toiminnan, palautusoperaation, palautusintervention tai työjärjestelyn rahoituksen taikka keskeyttää tai lopettaa tällaiset toimet kokonaan tai osittain, jos hän katsoo, että perusoikeuksia tai kansainvälistä suojelua koskevia velvoitteita rikotaan ja rikkomiset ovat vakavia tai ne todennäköisesti jatkuvat. Pääjohtaja ilmoittaa tällaisesta päätöksestä hallintoneuvostolle.

5. Jos pääjohtaja päättää, että virasto keskeyttää tai lopettaa muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän toiminnan, hän ilmoittaa päätöksestä muille kyseisellä hotspot-alueella toimiville asiaankuuluville virastoille.

26 artikla

Toimien arviointi

Pääjohtaja arvioi yhteisten operaatioiden ja nopeiden rajainterventioiden, pilottihankkeiden, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien lähettämisen ja kolmansien maiden kanssa tehtävän operatiivisen yhteistyön tulokset. Hän toimittaa hallintoneuvostolle yksityiskohtaiset arviointikertomukset 60 päivän kuluessa näiden toimien päättymisestä yhdessä perusoikeusvastaavan huomautusten kanssa. Pääjohtaja laatii kyseisistä tuloksista kattavan vertailevan analyysin tulevien toimien laadun, johdonmukaisuuden ja tuloksellisuuden parantamiseksi ja sisällyttää kyseisen analyysin viraston vuotuiseen toimintakertomukseen.

4 jakso

Palauttaminen

27 artikla

Palauttaminen

1. Viraston tehtäviin kuuluu palauttamisen osalta perusoikeuksia ja unionin oikeuden yleisiä periaatteita sekä kansainvälistä oikeutta, pakolaisten suojelu ja lapsen oikeudet mukaan lukien, kunnioittaen erityisesti

a) koordinoida teknisellä ja operatiivisella tasolla palauttamiseen liittyviä jäsenvaltioiden toimia, mukaan lukien vapaaehtoisia paluita, yhdennetyn palauttamisen hallintajärjestelmän aikaansaamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kesken yhteistyössä kolmansien maiden asianomaisten viranomaisten ja muiden asianomaisten sidosryhmien kanssa;

b) antaa teknistä ja operatiivista apua niille jäsenvaltioille, jotka kokevat palautusjärjestelmiinsä liittyviä erityisiä haasteita;

c) koordinoida keskeisten tietoteknisten järjestelmien käyttöä ja antaa jäsenvaltioille tukea konsuliyhteistyön alalla kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden selvittämistä ja matkustusasiakirjojen hankintaa varten paljastamatta, että on tehty kansainvälistä suojelua koskeva hakemus; järjestää ja koordinoida palautusoperaatioita sekä tukea vapaaehtoisia paluita yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa;

d) järjestää, edistää ja koordinoida toimia, joilla voidaan vaihtaa tietoja sekä osoittaa ja koota yhteen parhaita käytäntöjä palauttamiseen liittyvissä asioissa jäsenvaltioiden kesken;

e) rahoittaa tai osarahoittaa tässä luvussa tarkoitettuja operaatioita, interventioita ja toimia talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun tekniseen ja operatiiviseen apuun sisältyy toimia, joilla jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia voidaan auttaa toteuttamaan palautusmenettelyjä tarjoamalla erityisesti:

a) tulkkauspalveluja;

b) tämän asetuksen täytäntöönpanon kannalta olennaisia käytännön tietoja kolmansista maista, joihin palauttaminen tapahtuu, tarpeen mukaan yhteistyössä muiden unionin elinten ja laitosten, EASO mukaan lukien, kanssa;

c) neuvontaa palautusmenettelyjen toteuttamisesta ja hallinnoinnista direktiivin 2008/115/EY mukaisesti;

d) direktiivin 2008/115/EY ja kansainvälisen oikeuden mukaista neuvontaa ja apua toimenpiteissä, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että palautettavien henkilöiden olinpaikka on tiedossa ennen palauttamista, ja palautettavien henkilöiden pakenemisen estämiseksi.

3. Virasto pyrkii luomaan synergioita ja yhdistämään palauttamisen alalla toimivat unionin rahoittamat verkostot ja ohjelmat tiiviissä yhteistyössä komission kanssa ja asianomaisten sidosryhmien, kuten Euroopan muuttoliikeverkoston, tuella.

4. Virasto voi hyödyntää kaikkia palauttamisen alalla käytettävissä olevia unionin rahoituskeinoja. Virasto varmistaa, että sen jäsenvaltioiden kanssa tekemissä avustussopimuksissa asetetaan taloudellisen tuen ehdoksi perusoikeuskirjan täysimääräinen kunnioittaminen.

28 artikla

Palautusoperaatiot

1. Virasto antaa tarvittavaa apua ja varmistaa yhden tai useamman osallistuvan jäsenvaltion pyynnöstä palautusoperaatioiden koordinoinnin tai järjestämisen, myös vuokraamalla lentokoneita tällaisia operaatioita varten, ottamatta kantaa palautuspäätösten sisältöön ja direktiivin 2008/115/EY mukaisesti. Virasto voi omasta aloitteestaan ehdottaa jäsenvaltioille, että se koordinoi tai järjestää palautusoperaatiot.

2. Jäsenvaltioiden on merkittävien kansallisten palautusoperaatioiden osalta ilmoitettava kuukausittain virastolle alustavista suunnitelmistaan, jotka koskevat palautettavien henkilöiden määrää ja niitä kolmansia maita, joihin palauttaminen tapahtuu, sekä viraston apua tai koordinointia koskevista tarpeistaan. Virasto laatii päivittyvän toimintasuunnitelman antaakseen apua pyytäneille jäsenvaltioille tarvittavaa operatiivista tukea, myös kalustoa. Virasto voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä sisällyttää tarvearvion perusteella päivittyvään toimintasuunnitelmaan tarpeellisiksi katsomiensa palautusoperaatioiden päivämäärät ja kohteet. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksesta päivittyvän toimintasuunnitelman toimintatavasta.

3. Virasto voi antaa tarvittavaa apua ja varmistaa joko osallistuvien jäsenvaltioiden pyynnöstä tai omasta aloitteestaan palautusoperaatioiden koordinoinnin tai järjestämisen silloin, kun kolmas maa, johon palauttaminen tapahtuu, antaa käyttöön kuljetusvälineet ja saattajat pakkotoimin tapahtuvaa palauttamista varten, jäljempänä 'noutoon perustuvat palautusoperaatiot'. Osallistuvat jäsenvaltiot ja virasto varmistavat, että perusoikeuksien kunnioittaminen, palautuskiellon periaate ja pakkotoimien oikeasuhteinen käyttö taataan koko palautusoperaation ajan. Vähintään yhden jäsenvaltion edustajan ja yhden pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojan, joka kuuluu 29 artiklan mukaisesti perustettuun reserviin tai osallistuvan jäsenvaltion kansalliseen valvontajärjestelmään, on oltava paikalla koko palautusoperaation ajan, kunnes saavutaan kolmanteen maahan, johon palauttaminen tapahtuu.

4. Pääjohtaja laatii viipymättä palautussuunnitelman noutoon perustuvia palautusoperaatioita varten. Pääjohtaja ja osallistuva jäsenvaltio sopivat suunnitelmasta, jossa määritetään yksityiskohtaisesti noutoon perustuvan palautusoperaation järjestelyihin ja menettelyihin liittyvät seikat ottaen huomioon perusoikeuksiin liittyvät näkökohdat ja tällaisten operaatioiden riskit. Tämän suunnitelman muutoksiin tai mukautuksiin on saatava 3 kohdassa ja tässä kohdassa tarkoitettujen osapuolten hyväksyntä.

5. Noutoon perustuvien palautusoperaatioiden palautussuunnitelma sitoo virastoa ja osallistuvaa jäsenvaltiota. Siihen on sisällyttävä kaikki noutoon perustuvan palautusoperaation toteuttamisen edellyttämät vaiheet.

6. Jokaista palautusoperaatiota on valvottava direktiivin 2008/115/EY 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvoja valvoo pakkotoimin tapahtuvia palautusoperaatioita objektiivisten ja avoimien kriteerien perusteella, ja valvonnan on katettava palautusoperaatio kokonaisuudessaan lähtöä edeltävästä vaiheesta siihen asti, kunnes palautettavat henkilöt luovutetaan kolmannessa maassa, johon heidät palautetaan. Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvoja toimittaa jokaisesta pakkotoimin tapahtuvasta palautusoperaatiosta selvityksen pääjohtajalle, perusoikeusvastaavalle ja kaikkien kyseiseen operaatioon osallistuneiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Pääjohtaja ja toimivaltaiset kansalliset viranomaiset varmistavat tarvittaessa asianmukaiset jatkotoimet.

7. Jos virastolla on huolenaiheita, jotka liittyvät perusoikeuksien kunnioittamiseen palautusoperaatiossa, sen on ilmoitettava niistä osallistuville jäsenvaltioille ja komissiolle.

8. Pääjohtaja arvioi palautusoperaatioiden tulokset. Hän toimittaa hallintoneuvostolle kuuden kuukauden välein yksityiskohtaisen arviointikertomuksen, joka kattaa kaikki edellisen puolivuotiskauden aikana toteutetut palautusoperaatiot, yhdessä perusoikeusvastaavan tekemien huomautusten kanssa. Pääjohtaja laatii kyseisistä tuloksista kattavan vertailevan analyysin tulevien palautusoperaatioiden laadun, johdonmukaisuuden ja tuloksellisuuden parantamiseksi. Pääjohtaja sisällyttää tämän analyysin viraston vuotuiseen toimintakertomukseen.

9. Virasto rahoittaa tai osarahoittaa palautusoperaatioita talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti asettaen etusijalle ne palautusoperaatiot, joihin osallistuu useampi kuin yksi jäsenvaltio tai jotka toteutetaan hotspot-alueilta.

29 artikla

Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojien reservi

1. Virasto kokoaa perusoikeusvastaavaa kuultuaan reservin toimivaltaisista elimistä valituista pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojista, jotka toteuttavat direktiivin 2008/115/EY 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvontaa ja jotka on koulutettu tämän asetuksen 36 artiklan mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto määrittää pääjohtajan ehdotuksesta reservin käyttöön annettavien maasta poistamisen valvojien profiilit ja määrän. Samaa menettelyä sovelletaan profiilien ja kokonaismäärien mahdollisiin myöhempiin muutoksiin. Jäsenvaltiot ovat vastuussa osallistumisesta reserviin nimeämällä määriteltyjä profiileja vastaavat pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojat. Reserviin on kuuluttava pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojia, joilla on lasten suojelua koskevaa erityisasiantuntemusta.

3. Jäsenvaltioiden osallistuminen seuraavan vuoden palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin antamalla käyttöön pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojia suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen ja sopimusten pohjalta. Jäsenvaltioiden on näiden sopimusten mukaisesti annettava viraston pyynnöstä pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojat käyttöön lähettämistä varten, paitsi jos niihin kohdistuu poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen. Tällainen pyyntö on esitettävä vähintään 21 työpäivää tai nopean palautusintervention tapauksessa viisi työpäivää ennen suunniteltua lähettämistä.

4. Virasto antaa pyydettäessä osallistuvien jäsenvaltioiden käyttöön pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojia, jotka valvovat jäsenvaltioiden puolesta palautusoperaation ja palautusintervention moitteetonta täytäntöönpanoa koko niiden keston ajan. Se antaa kaikissa lapsia koskevissa palautusoperaatioissa käyttöön pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojia, joilla on lasten suojelua koskevaa erityisasiantuntemusta.

5. Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojiin sovelletaan heidän kotijäsenvaltionsa kurinpitoseuraamuksia palautusoperaation tai palautusintervention aikana.

30 artikla

Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen saattajien reservi

1. Virasto kokoaa reservin kansallisista toimivaltaisista elimistä valituista pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen saattajista, jotka toteuttavat palautusoperaatioita direktiivin 2008/115/EY 8 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti ja jotka on koulutettu tämän asetuksen 36 artiklan mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto määrittää kyseisen reservin käyttöön annettavien pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen saattajien profiilit ja määrän pääjohtajan ehdotuksesta. Samaa menettelyä sovelletaan profiilien ja kokonaismäärien mahdollisiin myöhempiin muutoksiin. Jäsenvaltioiden on osallistuttava reserviin nimeämällä määriteltyjä profiileja vastaavat pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen saattajat. Reserviin on kuuluttava pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen saattajia, joilla on lasten suojelua koskevaa erityisasiantuntemusta.

3. Jäsenvaltioiden osallistuminen seuraavan vuoden palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin antamalla käyttöön pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen saattajia suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen ja sopimusten pohjalta. Jäsenvaltioiden on näiden sopimusten mukaisesti annettava pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen saattajat käyttöön lähettämistä varten viraston pyynnöstä, paitsi jos niihin kohdistuu poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen. Tällainen pyyntö on esitettävä vähintään 21 työpäivää tai nopean palautusintervention tapauksessa viisi työpäivää ennen suunniteltua lähettämistä.

4. Virasto antaa pyydettäessä osallistuvien jäsenvaltioiden käyttöön pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen saattajia, jotka saattavat palautettavia henkilöitä jäsenvaltioiden puolesta ja osallistuvat palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin. Se antaa kaikissa lapsia koskevissa palautusoperaatioissa käyttöön pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen saattajia, joilla on lasten suojelua koskevaa erityisasiantuntemusta.

5. Pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen saattajiin sovelletaan heidän kotijäsenvaltionsa kurinpitoseuraamuksia palautusoperaation tai palautusintervention aikana.

31 artikla

Palautusasiantuntijoiden reservi

1. Virasto kokoaa reservin kansallisista toimivaltaisista elimistä ja viraston henkilöstöstä valituista palautusasiantuntijoista, joilla on palauttamiseen liittyvien toimien toteuttamiseksi tarvittava osaaminen ja asiantuntemus ja jotka on koulutettu 36 artiklan mukaisesti. Nämä asiantuntijat annetaan käyttöön hoitamaan tiettyjä tehtäviä, joita ovat esimerkiksi kolmansien maiden kansalaisten erityisryhmien henkilöllisyyden selvittäminen, matkustusasiakirjojen hankinta kolmansista maista ja konsuliyhteistyön helpottaminen.

2. Hallintoneuvosto määrittää pääjohtajan ehdotuksesta reservin käyttöön annettavien palautusasiantuntijoiden profiilit ja määrät. Samaa menettelyä sovelletaan profiilien ja kokonaismäärien mahdollisiin myöhempiin muutoksiin. Jäsenvaltioiden on osallistuttava reserviin nimeämällä määriteltyjä profiileja vastaavat palautusasiantuntijat. Reserviin on kuuluttava palautusasiantuntijoita, joilla on lasten suojelua koskevaa erityisasiantuntemusta.

3. Jäsenvaltioiden osallistuminen seuraavan vuoden palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin antamalla käyttöön palautusasiantuntijoita suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen ja sopimusten pohjalta. Jäsenvaltioiden on näiden sopimusten mukaisesti annettava viraston pyynnöstä palautusasiantuntijat käyttöön lähettämistä varten, paitsi jos niihin kohdistuu poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen. Tällainen pyyntö on esitettävä vähintään 21 työpäivää tai nopean palautusintervention tapauksessa viisi työpäivää ennen suunniteltua lähettämistä.

4. Virasto antaa osallistuvien jäsenvaltioiden käyttöön pyydettäessä palautusasiantuntijoita, jotka osallistuvat palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin. Se antaa kaikissa lapsia koskevissa palautusoperaatioissa käyttöön palautusasiantuntijoita, joilla on lasten suojelua koskevaa erityisasiantuntemusta.

5. Palautusasiantuntijoihin sovelletaan heidän kotijäsenvaltionsa kurinpitoseuraamuksia palautusoperaation tai palautusintervention aikana.

32 artikla

Eurooppalaiset palautusinterventioryhmät

1. Virasto kokoaa 29, 30 ja 31 artiklassa tarkoitetuista reserveistä räätälöidyt eurooppalaiset palautusinterventioryhmät lähetettäviksi palautusinterventioihin.

2. Edellä olevia 21, 22 ja 24 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin eurooppalaisiin palautusinterventioryhmiin.

33 artikla

Palautusinterventiot

1. Olosuhteissa, joissa jäsenvaltioon kohdistuu rasitteita sen täyttäessä velvoitettaan palauttaa ne kolmansien maiden kansalaiset, joista jokin jäsenvaltio on tehnyt palautuspäätöksen, virasto antaa kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä asianmukaista teknistä ja operatiivista apua palautusintervention muodossa. Tällaiseen interventioon voi sisältyä eurooppalaisten palautusinterventioryhmien lähettäminen vastaanottavaan jäsenvaltioon ja palautusoperaatioiden järjestäminen vastaanottavasta jäsenvaltiosta.

2. Olosuhteissa, joissa jäsenvaltioon kohdistuu erityisiä ja suhteettomia haasteita sen täyttäessä velvoitettaan palauttaa ne kolmansien maiden kansalaiset, joista jokin jäsenvaltio on tehnyt palautuspäätöksen, virasto antaa kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä asianmukaista teknistä ja operatiivista apua nopean palautusintervention muodossa. Virasto voi omasta aloitteestaan ehdottaa tällaisen teknisen ja operatiivisen avun antamista kyseiselle jäsenvaltiolle. Nopeaan palautusinterventioon voi sisältyä eurooppalaisten palautusinterventioryhmien nopea lähettäminen vastaanottavaan jäsenvaltioon ja palautusoperaatioiden järjestäminen vastaanottavasta jäsenvaltiosta.

3. Pääjohtaja laatii palautusintervention yhteydessä viipymättä toimintasuunnitelman yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion ja osallistuvien jäsenvaltioiden kanssa. Tällöin sovelletaan 16 artiklan asiaa koskevia säännöksiä.

4. Pääjohtaja tekee päätöksen toimintasuunnitelmasta mahdollisimman pian ja 2 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa viiden työpäivän kuluessa. Päätös on annettava välittömästi tiedoksi kirjallisesti asianomaisille jäsenvaltioille ja hallintoneuvostolle.

5. Virasto rahoittaa tai osarahoittaa palautusinterventioita talousarviostaan virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti.

III LUKU

Yleiset säännökset

1 jakso

Yleiset säännöt

34 artikla

Perusoikeuksien suojelu ja perusoikeusstrategia

1. Eurooppalainen raja- ja merivartiosto takaa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään hoitaessaan perusoikeuksien suojelun asiaa koskevan unionin oikeuden, erityisesti perusoikeuskirjan, ja asiaa koskevan kansainvälisen oikeuden, mukaan lukien vuonna 1951 tehty pakolaisten oikeusasemaa koskeva yleissopimus, siihen vuonna 1967 tehty pöytäkirja sekä kansainvälisen suojelun saatavuuteen liittyvät velvoitteet, erityisesti palautuskiellon periaate, mukaisesti.

Virasto laatii tätä varten perusoikeusstrategian, johon sisältyy tehokas mekanismi perusoikeuksien kunnioittamisen valvomiseksi kaikissa viraston toimissa, ja se kehittää strategiaa edelleen ja panee sen täytäntöön.

2. Eurooppalainen raja- ja merivartiosto varmistaa tehtäviään hoitaessaan, että ketään henkilöä ei poisteta, pakoteta siirtymään tai kuljeteta sellaiseen maahan tai muutoin luovuteta tai palauteta sellaisen maan viranomaisille, joka ei noudata palautuskiellon periaatetta tai josta henkilö saatetaan karkottaa tai palauttaa toiseen maahan tämän periaatteen vastaisesti.

3. Eurooppalainen raja- ja merivartiosto ottaa tehtäviään hoitaessaan huomioon lasten, ilman huoltajaa olevien alaikäisten, vammaisten henkilöiden, ihmiskaupan uhrien, sairaanhoitoa tarvitsevien, kansainvälisen suojelun tarpeessa olevien, merihädässä olevien sekä muiden erityisen haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden erityistarpeet.

Eurooppalainen raja- ja merivartiosto kiinnittää kaikissa toimissaan erityistä huomiota lapsen oikeuksiin ja varmistaa, että lapsen etua kunnioitetaan.

4. Virasto ottaa tehtäviään hoitaessaan, suhteissaan jäsenvaltioihin ja tehdessään yhteistyötä kolmansien maiden kanssa huomioon 70 artiklassa tarkoitetun neuvoa-antavan ryhmän, jäljempänä ’neuvoa-antava ryhmä’, ja perusoikeusvastaavan raportit.

35 artikla

Menettelyohjeet

1. Virasto laatii yhteistyössä neuvoa-antavan ryhmän kanssa menettelyohjeet, joita sovelletaan kaikkiin viraston koordinoimiin rajavalvontaoperaatioihin sekä jokaiseen viraston toimiin osallistuvaan henkilöön, ja kehittää niitä edelleen. Menettelyohjeissa määrätään menettelyistä, joiden tarkoituksena on taata oikeusvaltioperiaatteiden noudattaminen ja perusoikeuksien kunnioittaminen ja joissa painopisteenä ovat erityisesti haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt, mukaan lukien lapset, ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja muut haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt, sekä kansainvälistä suojelua hakevat henkilöt.

2. Virasto laatii yhteistyössä neuvoa-antavan ryhmän kanssa palautettavien henkilöiden palauttamista koskevat menettelyohjeet, joita sovelletaan kaikissa viraston koordinoimissa tai järjestämissä palautusoperaatioissa ja palautusinterventioissa, ja kehittää niitä edelleen. Näissä menettelyohjeissa kuvataan yhteiset yhdenmukaistetut menettelyt, joilla on tarkoitus yksinkertaistaa palautusoperaatioiden ja palautusinterventioiden järjestämistä ja taata palauttaminen inhimillisellä tavalla sekä perusoikeuksia, erityisesti ihmisarvon periaatetta, kidutuksen sekä epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen kieltoa, oikeutta vapauteen ja turvallisuuteen sekä oikeutta henkilötietojen suojaan ja syrjimättömyyteen, täysimääräisesti kunnioittaen.

3. Palauttamista koskevissa menettelyohjeissa on kiinnitettävä erityistä huomiota jäsenvaltioiden velvoitteeseen säätää tehokkaasta järjestelmästä pakkotoimin tapahtuvien palauttamisten valvomiseksi direktiivin 2008/115/EY 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti sekä perusoikeusstrategiaan.

36 artikla

Koulutus

1. Virasto kehittää yhteistyössä jäsenvaltioiden soveltuvien koulutusyksiköiden sekä tarpeen mukaan EASOn ja Euroopan unionin perusoikeusviraston kanssa erityisiä koulutusvälineitä, lasten ja muiden haavoittuvassa tilanteessa olevien henkilöiden suojelua koskeva erityiskoulutus mukaan lukien. Se tarjoaa Euroopan raja- ja merivartioryhmien jäseninä oleville rajavartijoille ja muulle asiaankuuluvalle henkilöstölle heidän tehtäviensä ja valtuuksiensa edellyttämää jatkokoulutusta. Viraston henkilöstöön kuuluvat asiantuntijat järjestävät kyseisille rajavartijoille säännöllisesti harjoituksia viraston vuotuisessa työohjelmassa tarkoitetun jatkokoulutus- ja harjoitusaikataulun mukaisesti.

2. Virasto tekee tarvittavat aloitteet varmistaakseen, että kaikki Euroopan raja- ja merivartioryhmiin osallistuvat jäsenvaltioiden rajavartijat ja muu asiaankuuluva henkilöstö sekä viraston henkilöstö ovat saaneet koulutusta asiaa koskevasta unionin oikeudesta ja kansainvälisestä oikeudesta, mukaan lukien perusoikeudet, kansainvälisen suojelun saatavuus ja tarpeen mukaan etsintä ja pelastus, ennen osallistumistaan viraston järjestämiin operatiivisiin toimiin.

3. Virasto rahoittaa 20 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun nopean toiminnan reserviin otettavien rajavartijoiden koulutuksen kokonaisuudessaan, jotta he voivat osallistua kyseiseen reserviin.

4. Virasto tekee tarvittavat aloitteet varmistaakseen, että koulutusta annetaan sille palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvalle henkilöstölle, joka sijoitetaan 29, 30 ja 31 artiklassa tarkoitettuihin reserveihin. Virasto varmistaa, että sen henkilöstö sekä koko palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin osallistuva henkilöstö ovat saaneet koulutusta asiaa koskevasta unionin oikeudesta ja kansainvälisestä oikeudesta, mukaan lukien perusoikeudet ja kansainvälisen suojelun saatavuus, ennen osallistumistaan viraston järjestämiin operatiivisiin toimiin.

5. Virasto vahvistaa rajavartijakoulutuksen yhteiset vaatimukset ja kehittää niitä edelleen sekä tarjoaa jäsenvaltioiden kansallisten rajavartijoiden kouluttajille unionin tason koulutusta, jossa käsitellään myös perusoikeuksia, kansainvälisen suojelun saatavuutta ja asian kannalta merkityksellistä merioikeutta. Yhteisillä koulutusvaatimuksilla pyritään edistämään tiukinta vaatimustasoa ja parhaita käytäntöjä rajaturvallisuutta koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa. Virasto laatii yhteiset koulutusvaatimukset kuultuaan neuvoa-antavaa ryhmää ja perusoikeusvastaavaa. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä yhteiset koulutusvaatimukset kansallisille rajavartijoilleen ja palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvalle henkilöstölleen antamaansa koulutukseen.

6. Virasto tarjoaa myös ulkorajojen valvontaa ja kolmansien maiden kansalaisten palauttamista koskevia täydennyskoulutuskursseja ja -seminaareja jäsenvaltioiden ja tarvittaessa kolmansien maiden toimivaltaisten yksiköiden henkilöstölle.

7. Virasto voi järjestää koulutusta yhteistyössä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa niiden alueella.

8. Virasto laatii vaihto-ohjelman, jonka avulla Euroopan raja- ja merivartioryhmiin osallistuvat rajavartijat sekä eurooppalaisiin palautusinterventioryhmiin osallistuva henkilöstö voivat saada tietoa tai hankkia erityisosaamista muissa maissa saaduista kokemuksista ja niissä noudatetuista hyvistä käytännöistä työskentelemällä yhdessä rajavartijoiden ja palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvan henkilöstön kanssa muussa jäsenvaltiossa kuin omassaan.

37 artikla

Tutkimus ja innovointi

1. Virasto seuraa aktiivisesti ja edistää Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden kannalta merkityksellisiä tutkimus- ja innovointitoimia, kehittyneen valvontateknologian käyttäminen mukaan lukien. Virasto levittää tällaisen tutkimuksen tulokset Euroopan parlamentille, jäsenvaltioille ja komissiolle 50 artiklan mukaisesti. Se voi tarvittaessa hyödyntää tuloksia yhteisissä operaatioissa, nopeissa rajainterventioissa, palautusoperaatioissa ja palautusinterventioissa.

2. Virasto avustaa jäsenvaltioita ja komissiota keskeisten tutkimusaiheiden määrittämisessä. Virasto avustaa jäsenvaltioita ja komissiota tutkimus- ja innovointitoimia koskevien unionin puiteohjelmien laatimisessa ja täytäntöönpanossa.

3. Virasto panee täytäntöön ne tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman osuudet, jotka liittyvät rajojen turvallisuuteen. Tätä varten ja komission siirrettyä sille tarvittavan toimivallan virasto vastaa seuraavista tehtävistä:

a) ohjelman joidenkin toteutusvaiheiden ja yksittäisten hankkeiden joidenkin vaiheiden hallinnointi vastaavien komission hyväksymien työohjelmien pohjalta;

b) talousarvion tulojen ja menojen toteuttamistoimien vahvistaminen sekä kaikkien ohjelman hallinnoimiseksi tarvittavien toimintojen toteuttaminen;

c) tuen tarjoaminen ohjelman täytäntöönpanolle.

4. Virasto voi suunnitella ja toteuttaa pilottihankkeita tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

38 artikla

Kaluston hankinta tai vuokraus

1. Virasto voi hankkia joko itse tai yhteisomistajana jonkin jäsenvaltion kanssa taikka vuokrata yhteisiin operaatioihin, pilottihankkeisiin, nopeisiin rajainterventioihin, palautusoperaatioihin, palautusinterventioihin, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien lähettämiseen tai teknisen avun hankkeisiin lähetettävää kalustoa virastoon sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti.

2. Virasto voi hankkia kalustoa pääjohtajan hallintoneuvostoa kuultuaan tekemällä päätöksellä. Virastolle merkittäviä kustannuksia aiheuttavasta kalustohankinnasta tai -vuokrauksesta on tehtävä etukäteen perusteellinen tarve- ja kustannus-hyötyanalyysi. Tällaiset menot rahoitetaan hallintoneuvoston vahvistamasta viraston talousarviosta.

3. Jos virasto hankkii tai vuokraa merkittävää kalustoa, sovelletaan seuraavia ehtoja:

a) kun on kyse viraston tekemästä hankinnasta tai yhteisomistuksesta, virasto sopii yhden jäsenvaltion kanssa, että viimeksi mainittu huolehtii kaluston rekisteröinnistä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavan lainsäädännön mukaisesti;

b) kun on kyse vuokrauksesta, kalusto rekisteröidään jossakin jäsenvaltiossa.

4. Rekisteröintijäsenvaltio ja virasto sopivat viraston laatiman ja hallintoneuvoston hyväksymän mallisopimuksen perusteella ehdoista, joilla varmistetaan kaluston yhteentoimivuus ja säädellään kaluston käyttöä, nopeaa lähettämistä nopeisiin rajainterventioihin koskevat erityismääräykset mukaan lukien. Jos kyse on yhteisomistuksessa olevasta omaisuudesta, ehdoissa on määrättävä myös ajanjaksot, jolloin omaisuus on kokonaan viraston käytettävissä. Viraston kokonaan itse omistama kalusto on annettava viraston käyttöön sen pyynnöstä, eikä rekisteröintijäsenvaltio voi vedota 39 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen.

5. Rekisteröintijäsenvaltion tai kaluston toimittajan on annettava käyttöön asiantuntijat ja tekninen miehistö, joita tarvitaan kaluston käyttämiseksi laillisesti ja turvallisesti.

39 artikla

Kalustoreservi

1. Virasto laatii keskitetyn luettelon sellaisessa kalustoreservissä olevasta kalustosta, joka muodostuu joko jäsenvaltioiden tai viraston omistamasta, viraston operatiivisissa toimissa käytettävästä kalustosta sekä jäsenvaltioiden ja viraston yhteisomistuksessa olevasta vastaavasta kalustosta, ja ylläpitää kyseistä luetteloa.

2. Viraston kokonaan itse omistaman kaluston on oltava kokonaisuudessaan käytettävissä lähettämistä varten milloin tahansa 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun mukaisesti.

3. Viraston yhteisomistuksessa olevan kaluston, josta se omistaa yli 50 prosenttia, on myös oltava käytettävissä lähettämistä varten jäsenvaltion ja viraston välisen 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun sopimuksen mukaisesti.

4. Virasto varmistaa kalustoreserviin kuuluvan kaluston yhteensopivuuden ja yhteentoimivuuden.

Se määrittelee tätä varten tekniset standardit, jotka kaluston on täytettävä, jotta se voidaan tarpeen mukaan lähettää viraston toimissa käytettäväksi. Viraston yksin tai yhteisomistajana hankkiman kaluston ja jäsenvaltioiden omistaman kalustoreserviin kuuluvan kaluston on täytettävä tällaiset standardit.

5. Pääjohtaja määrittää viraston tarpeiden kannalta välttämättömän kaluston vähimmäiskappalemäärän, jotta erityisesti yhteiset operaatiot, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien lähettämiset, nopeat rajainterventiot, palautusoperaatiot ja palautusinterventiot voidaan toteuttaa viraston kyseessä olevan vuoden työohjelman mukaisesti.

Jos kaluston vähimmäiskappalemäärä osoittautuu riittämättömäksi tällaisia toimia varten sovitun toimintasuunnitelman toteuttamiseksi, virasto tarkistaa sitä perusteltujen tarpeiden ja jäsenvaltioiden kanssa tehtävän sopimuksen mukaisesti.

6. Kalustoreserviin on sisällyttävä viraston tarvitsema vähimmäiskappalemäärä kutakin kaluston tyyppiä. Kalustoreserviin kuuluvaa kalustoa lähetetään yhteisiin operaatioihin, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toimintaan, pilottihankkeisiin, nopeisiin rajainterventioihin, palautusoperaatioihin tai palautusinterventioihin.

7. Kalustoreserviin on sisällyttävä nopean toiminnan kalustoreservi, johon kuuluu rajallinen kappalemäärä mahdollisissa nopeissa rajainterventioissa tarvittavaa kalustoa. Jäsenvaltioiden osallistuminen nopean toiminnan kalustoreserviin suunnitellaan 8 kohdassa tarkoitettujen vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen ja sopimusten mukaisesti. Jäsenvaltiot eivät voi vedota 8 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen sellaisen kaluston osalta, joka sisältyy kyseiseen reserviin kuuluvan kaluston luetteloon.

Kyseisessä luettelossa oleva kalusto on lähetettävä lähettämisen kohdepaikkaan mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään kymmenen päivän kuluttua siitä, kun toimintasuunnitelmasta on sovittu.

Virasto osallistuu kyseiseen reserviin 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla viraston käytettävissä olevalla kalustolla.

8. Jäsenvaltioiden on annettava kalustoa kalustoreservin käyttöön. Jäsenvaltioiden osallistuminen reserviin ja kaluston lähettäminen yksittäisiin operaatioihin suunnitellaan viraston ja jäsenvaltioiden vuotuisten kahdenvälisten neuvottelujen ja sopimusten perusteella. Siltä osin kuin kalusto on osa kaluston vähimmäiskappalemäärää tiettynä vuonna, jäsenvaltioiden on näiden sopimusten mukaisesti annettava viraston pyynnöstä kalustonsa käyttöön sen lähettämistä varten, paitsi jos niihin kohdistuu poikkeuksellinen tilanne, joka vaikuttaa merkittävästi kansallisten tehtävien hoitamiseen. Jos jäsenvaltio vetoaa tällaiseen poikkeukselliseen tilanteeseen, sen on toimitettava kirjallisesti virastolle kattavat perustelut ja tiedot tilanteesta sekä liitettävä kyseinen sisältö 13 kohdassa tarkoitettuun selvitykseen. Viraston pyyntö on esitettävä vähintään 45 päivää ennen merkittävän kaluston suunniteltua lähettämistä ja vähintään 30 päivää ennen muun kaluston suunniteltua lähettämistä. Osallistumista kalustoreserviin tarkastellaan vuosittain.

9. Hallintoneuvosto päättää vuosittain pääjohtajan ehdotuksesta kalustoon liittyvistä säännöistä, mukaan lukien kaluston kunkin tyypin osalta tarvittavat vähimmäiskappalemäärät, lähettämisen ehdot ja kustannusten korvaaminen, sekä nopeiden rajainterventioiden reserviä varten tarvittavan kaluston rajatusta kappalemäärästä. Talousarviosyistä hallintoneuvoston olisi tehtävä kyseinen päätös joka vuosi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta.

10. Jos käynnistetään nopea rajainterventio, sovelletaan vastaavasti 17 artiklan 11 kohtaa.

11. Jos kaluston vähimmäiskappalemäärän vahvistamisen jälkeen ilmenee ennakoimattomia yhteisen operaation tai nopean rajaintervention kalustotarpeita, joita ei voida täyttää kalustoreservistä tai nopean toiminnan kalustoreservistä, jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan tapauskohtaisesti annettava tarvittava kalusto viraston käyttöön lähettämistä varten sen pyynnöstä.

12. Pääjohtaja raportoi hallintoneuvostolle kalustoreserviin kuuluvan kaluston kokoonpanosta ja lähettämisestä säännöllisesti. Jos reserviä varten tarvittavaa kaluston vähimmäiskappalemäärää ei ole saavutettu, pääjohtaja ilmoittaa siitä viipymättä hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto tekee pikaisesti päätöksen kaluston lähettämisen painopisteistä ja ryhtyy asianmukaisiin toimiin vajauksen korjaamiseksi. Hallintoneuvosto ilmoittaa komissiolle vajauksesta ja toteuttamistaan toimista. Komissio ilmoittaa sen jälkeen asiasta sekä omasta sitä koskevasta arviostaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

13. Virasto toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille selvityksen kaluston kappalemäärästä, jonka kukin jäsenvaltio on sitoutunut antamaan kalustoreserviin tämän artiklan mukaisesti. Tässä selvityksessä luetellaan jäsenvaltiot, jotka ovat edellisen vuoden aikana vedonneet 8 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen, ja esitetään asianomaisen jäsenvaltion toimittamat perustelut ja tiedot.

14. Jäsenvaltioiden on rekisteröitävä kalustoreserviin kaikki kulkuneuvot ja toimintavälineet, jotka hankitaan sisäisen turvallisuuden rahaston erityistoimien nojalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 515/2014 ([1]) 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai jotka rahoitetaan tarpeen mukaan muulla jäsenvaltioiden käyttöön annetulla erityisellä unionin rahoituksella viraston operatiivisten valmiuksien lisäämiseksi. Kyseinen kalusto on osa kaluston vähimmäiskappalemäärää tiettynä vuonna.

Jäsenvaltioiden on annettava kyseinen kalusto viraston käyttöön lähettämistä varten sen pyynnöstä. Ne eivät voi tämän asetuksen 17 tai 19 artiklassa tarkoitetun operaation osalta vedota tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun poikkeukselliseen tilanteeseen.

15. Virasto hallinnoi kalustoreservistä laadittua keskitettyä luetteloa seuraavasti:

a) luokittelu kalustotyypin ja operaatiotyypin mukaan;

b) luokittelu omistajan mukaan (jäsenvaltio, virasto, muu);

c) tarvittavan kaluston kokonaiskappalemäärät;

d) miehistövaatimukset soveltuvin osin;

e) muut tiedot, kuten rekisteröintitiedot, kuljetus- ja kunnossapitovaatimukset, sovellettavat kansalliset vientijärjestelyt, tekniset ohjeet tai muut kaluston oikean käsittelyn kannalta merkitykselliset tiedot.

16. Virasto rahoittaa kokonaisuudessaan kustannukset, joita aiheutuu tietyn jäsenvaltion tiettynä vuonna osana kaluston vähimmäiskappalemäärää käyttöön antaman kaluston lähettämisestä. Kun on kyse sellaisen kaluston lähettämisestä, joka ei ole osa kaluston vähimmäiskappalemäärää, virasto osarahoittaa enintään sata prosenttia tukikelpoisista kustannuksista ottaen huomioon tällaista kalustoa lähettävien jäsenvaltioiden erityisolosuhteet.

40 artikla

Ryhmien jäsenten tehtävät ja valtuudet

1. Ryhmien jäsenillä on oltava valmiudet hoitaa kaikki tehtävät ja käyttää kaikkia valtuuksia, jotka liittyvät rajavalvontaan ja palauttamiseen ja ovat tarpeen asetuksen (EU) 2016/399 ja direktiivin 2008/115/EY tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään ryhmien jäsenten on noudatettava unionin oikeutta ja kansainvälistä oikeutta sekä otettava huomioon perusoikeudet ja vastaanottavan jäsenvaltion kansallinen lainsäädäntö.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 515/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineen perustamisesta osana sisäisen turvallisuuden rahastoa ja päätöksen N:o 574/2007/EY kumoamisesta (EUVL L 150, 20.5.2014, s. 143).

3. Ryhmien jäsenet voivat hoitaa tehtäviä ja käyttää valtuuksia ainoastaan vastaanottavan jäsenvaltion ohjeiden mukaisesti ja pääsääntöisesti vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoiden tai palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvan henkilöstön läsnä ollessa. Vastaanottava jäsenvaltio voi valtuuttaa ryhmien jäseniä toimimaan puolestaan.

4. Ryhmien jäsenten on tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään käytettävä tarpeen mukaan omia virkapukujaan. Heidän on myös käytettävä näkyvää henkilötunnistetta ja liitettävä virkapukuunsa sininen käsivarsinauha, jossa on unionin sekä viraston tunnukset, merkiksi siitä, että he osallistuvat yhteiseen operaatioon, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän lähettämiseen, pilottihankkeeseen, nopeaan rajainterventioon, palautusoperaatioon tai palautusinterventioon. Ryhmien jäsenten on pidettävä aina mukanaan valtuuskirja ja esitettävä se pyynnöstä voidakseen todistaa henkilöllisyytensä vastaanottavan jäsenvaltion kansallisille viranomaisille.

5. Ryhmien jäsenet voivat tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään kantaa virka-asetta, ammuksia ja varusteita kotijäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Vastaanottava jäsenvaltio voi kuitenkin kieltää joidenkin virka-aseiden, ammusten tai varusteiden kantamisen, edellyttäen, että sen omassa lainsäädännössä sovelletaan samaa kieltoa sen omiin rajavartijoihin tai palauttamiseen liittyviin tehtäviin osallistuvaan henkilöstöön. Vastaanottavan jäsenvaltion on ennen ryhmien jäsenten lähettämistä ilmoitettava virastolle sallitut virka-aseet, ammukset ja varusteet sekä niiden käyttöön liittyvät ehdot. Virasto asettaa nämä tiedot jäsenvaltioiden saataville.

6. Ryhmien jäsenillä on kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella sekä vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoiden läsnä ollessa sekä vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti tehtäviään hoitaessaan ja valtuuksiaan käyttäessään oikeus voimankäyttöön, mukaan lukien virka-aseiden, ammusten ja varusteiden käyttö. Vastaanottava jäsenvaltio voi kotijäsenvaltion suostumuksella sallia ryhmien jäsenten voimankäytön, vaikka vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijoita ei olisi paikalla.

7. Virka-aseita, ammuksia ja varusteita voidaan käyttää oikeutettuun itsepuolustukseen sekä ryhmien jäsenten tai muiden henkilöiden oikeutettuun puolustamiseen vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

8. Tätä asetusta sovellettaessa vastaanottavan jäsenvaltion on valtuutettava ryhmien jäsenet käyttämään eurooppalaisia tietokantoja, joiden käyttö on tarpeen rajatarkastuksia, rajojen valvontaa ja palauttamista koskevien, toimintasuunnitelmassa esitettyjen operatiivisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Vastaanottava jäsenvaltio voi lisäksi valtuuttaa heidät käyttämään sen kansallisia tietokantoja, jos tämä on saman tarkoituksen vuoksi tarpeellista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne myöntävät kyseisten tietokantojen käyttöoikeuden tehokkaasti ja tuloksellisesti. Ryhmien jäsenet saavat käyttää vain sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen heidän tehtäviensä hoitamiseksi ja valtuuksiensa käyttämiseksi. Vastaanottavan jäsenvaltion on ennen ryhmien jäsenten lähettämistä ilmoitettava virastolle käytettävissä olevat kansalliset ja eurooppalaiset tietokannat. Virasto asettaa nämä tiedot kaikkien lähettämiseen osallistuvien jäsenvaltioiden saataville.

Tietokantojen käytön on tapahduttava tietosuojaa koskevan unionin oikeuden ja vastaanottavan jäsenvaltion tietosuojaa koskevan oikeuden mukaisesti.

9. Asetuksen (EU) 2016/399 14 artiklan mukaisia päätöksiä pääsyn epäämisestä voivat tehdä ainoastaan vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijat tai ryhmien jäsenet, jos vastaanottava jäsenvaltio on valtuuttanut ne toimimaan puolestaan.

41 artikla

Valtuuskirja

1. Virasto antaa yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion kanssa vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä sekä jollakin toisella unionin toimielinten virallisella kielellä ryhmien jäsenille asiakirjan, jonka avulla he voivat todistaa henkilöllisyytensä ja joka osoittaa, että sen haltijalla on oikeus hoitaa 40 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä ja käyttää siinä tarkoitettuja valtuuksia. Asiakirjassa on oltava seuraavat tiedot kunkin ryhmien jäsenen osalta:

a) nimi ja kansalaisuus;

b) arvo tai tehtävänimike;

c) digitaalisessa muodossa oleva tuore valokuva;

d) tehtävät, joita henkilöllä on lupa hoitaa lähettämisen aikana.

2. Asiakirja on palautettava virastoon yhteisen operaation, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän lähettämisen, pilottihankkeen, nopean rajaintervention, palautusoperaation tai palautusintervention päättyessä.

42 artikla

Siviilioikeudellinen vastuu

1. Kun ryhmien jäsenet toimivat vastaanottavassa jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio on vastuussa heidän virantoimituksessa mahdollisesti aiheuttamistaan vahingoista kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

2. Jos tällainen vahinko johtuu törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta väärinkäytöksestä, vastaanottava jäsenvaltio voi ottaa yhteyden kotijäsenvaltioon, jotta tämä korvaisi sille ne määrät, jotka vastaanottava jäsenvaltio on suorittanut vahingon kärsijöille tai heidän oikeudenomistajilleen.

3. Kunkin jäsenvaltion on luovuttava vaatimasta vastaanottavaa jäsenvaltiota tai muutakaan jäsenvaltiota korvaamaan vahinkoja, joita sille on aiheutunut, jollei vahinko ole ollut seurausta törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta väärinkäytöksestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensiksi mainitun jäsenvaltion oikeuksien käyttämistä kolmansia osapuolia kohtaan.

4. Jäsenvaltioiden väliset tämän artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista koskevat riidat, joita ei voida ratkaista niiden välisin neuvotteluin, on saatettava Euroopan unionin tuomioistuimen ratkaistavaksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 273 artiklan mukaisesti.

5. Virasto korvaa viraston kalustolle lähettämisen aikana aiheutuneisiin vahinkoihin liittyvät kustannukset, jollei vahinko ole ollut seurausta törkeästä huolimattomuudesta tai tahallisesta väärinkäytöksestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sen oikeuksien käyttämistä kolmansia osapuolia kohtaan.

43 artikla

Rikosoikeudellinen vastuu

Yhteisen operaation, pilottihankkeen, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän lähettämisen, nopean rajaintervention, palautusoperaation tai palautusintervention aikana ryhmien jäseniä kohdellaan samalla tavalla kuin vastaanottavan jäsenvaltion virkamiehiä sellaisten rikosten osalta, joiden kohteeksi he joutuvat tai joita he tekevät.

2 jakso

Tietojenvaihto ja tietosuoja

44 artikla

Tietojenvaihtojärjestelmät

1. Virasto voi toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen tehtäviinsä liittyvää tietojenvaihtoa komission ja jäsenvaltioiden sekä tarpeen mukaan asiaankuuluvien unionin virastojen kanssa. Se kehittää tietojärjestelmän, jonka avulla pystytään vaihtamaan turvallisuusluokiteltuja tietoja kyseisten toimijoiden kanssa sekä vaihtamaan tämän asetuksen 45, 47, 48 ja 49 artiklassa tarkoitettuja henkilötietoja neuvoston päätöksen 2013/488/EU ([1]) ja komission päätöksen (EU, Euratom) 2015/444 ([2]) mukaisesti, ja käyttää kyseistä tietojärjestelmää.

([1]) Neuvoston päätös 2013/488/EU, annettu 23 päivänä syyskuuta 2013, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista turvallisuussäännöistä (EUVL L 274, 15.10.2013, s. 1).

([2]) Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53).

2. Virasto voi toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen tehtäviinsä liittyvää tietojenvaihtoa Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa, jos tietojenvaihto liittyy toimiin, joihin nämä osallistuvat 51 artiklan ja 62 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

45 artikla

Tietosuoja

1. Viraston henkilötietojen käsittelyssä sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001.

2. Hallintoneuvosto vahvistaa toimenpiteet, joiden mukaisesti virasto soveltaa asetusta (EY) N:o 45/2001, mukaan lukien viraston tietosuojavastaavaa koskevat toimenpiteet. Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultava ennen toimenpiteiden vahvistamista.

3. Virasto voi käsitellä henkilötietoja hallinnollisissa tarkoituksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 47, 48 ja 49 artiklan soveltamista.

4. Viraston käsittelemien henkilötietojen siirtäminen tai jäsenvaltioiden suorittama tämän asetuksen puitteissa käsiteltyjen henkilötietojen välittäminen eteenpäin kolmansien maiden viranomaisille tai kolmansille osapuolille, kansainväliset järjestöt mukaan lukien, on kielletty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 48 artiklan soveltamista.

46 artikla

Henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset

1. Virasto voi käsitellä henkilötietoja ainoastaan seuraavissa tarkoituksissa:

a) yhteisten operaatioiden, pilottihankkeiden ja nopeiden rajainterventioiden järjestämiseen ja koordinointiin sekä muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toimintaan liittyvien viraston tehtävien hoitaminen 47 artiklan mukaisesti;

b) palautusoperaatioiden ja palautusinterventioiden järjestämiseen ja koordinointiin liittyvien viraston tehtävien hoitaminen 48 artiklan mukaisesti;

c) tietojenvaihdon helpottaminen jäsenvaltioiden, EASOn, Europolin tai Eurojustin kanssa 47 artiklan mukaisesti;

d) viraston 11 artiklan mukaisesti tekemät riskianalyysit;

e) alusten tunnistaminen ja jäljittäminen Eurosurin tekemän työn puitteissa 49 artiklan mukaisesti;

f) hallinnolliset tehtävät.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava suhteellisuusperiaatetta, ja käsittely on tiukasti rajattava koskemaan mainitussa kohdassa esitettyjä tarkoituksia varten tarvittavia henkilötietoja.

3. Virastolle henkilötietoja toimittavan jäsenvaltion tai muun unionin viraston on määritettävä 1 kohdassa tarkoitettu yksi tai useampi käsittelyn tarkoitus. Virasto voi käsitellä tällaisia henkilötietoja toiseen, myös 1 kohdassa esitettyyn tarkoitukseen ainoastaan, jos tietojen toimittaja antaa siihen luvan.

4. Jäsenvaltiot ja muut unionin virastot voivat henkilötietoja siirtäessään ilmoittaa tietoihin pääsyä tai niiden käyttöä koskevista yleisistä tai erityisistä rajoituksista, mukaan lukien tietojen siirron, poistamisen tai tuhoamisen osalta. Jos tällaisten rajoitusten tarve tulee ilmeiseksi henkilötietojen siirron jälkeen, niiden on ilmoitettava asiasta virastolle. Viraston on noudatettava tällaisia rajoituksia.

47 artikla

Yhteisten operaatioiden, pilottihankkeiden ja nopeiden rajainterventioiden aikana kerättyjen henkilötietojen käsittely sekä muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien suorittama henkilötietojen käsittely

1. Virasto voi käsitellä ainoastaan seuraavantyyppisiä henkilötietoja, jotka on kerätty yhteisten operaatioiden, pilottihankkeiden ja nopeiden rajainterventioiden yhteydessä ja jotka jäsenvaltiot tai viraston oma henkilöstö taikka muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmät ovat toimittaneet sille:

a) sellaisten henkilöiden henkilötiedot, joita jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset perustellusti epäilevät osallisuudesta rajat ylittävään rikollisuuteen, kuten maahantulijoiden salakuljetukseen, ihmiskauppaan tai terrorismiin;

b) sellaisten henkilöiden henkilötiedot, jotka ylittävät ulkorajat ilman lupaa ja joista Euroopan raja- ja merivartioryhmät ovat keränneet tietoja muun muassa muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien toiminnan yhteydessä;

c) rekisteritunnukset, ajoneuvon valmistenumerot, puhelinnumerot tai aluksen tunnistenumerot, jotka liittyvät a ja b alakohdassa tarkoitettuihin henkilöihin ja jotka ovat tarpeen laittomassa maahanmuutossa ja rajat ylittävässä rikollisuudessa käytettyjen reittien ja menetelmien tutkimista ja analysointia varten.

2. Virasto voi käsitellä 1 kohdassa tarkoitettuja henkilötietoja seuraavissa tapauksissa:

a) tietojen siirtäminen EASOlle, Europolille tai Eurojustille on tarpeen, jotta tietoja voidaan käyttää niiden toimeksiantojen ja 52 artiklan mukaisesti;

b) tietojen siirtäminen rajavalvonnasta, muuttoliike- ja turvapaikka-asioista tai lainvalvonnasta vastaaville asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaisille on tarpeen, jotta tietoja voidaan käyttää kansallisen lainsäädännön sekä unionin ja kansallisten tietosuojasääntöjen mukaisesti;

c) tietojen käsittely on tarpeen riskianalyysien laatimiseksi.

Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden henkilötietoja saa siirtää ainoastaan lainvalvontaviranomaisille erityistapauksissa ja silloin, kun se on välttämätöntä vakavien rikosten ehkäisemistä, havaitsemista, tutkintaa tai syytteeseenpanoa varten.

3. Henkilötiedot on tuhottava, niin pian kuin ne on toimitettu EASOlle, Europolille tai Eurojustille taikka jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tai kun niitä on käytetty riskianalyysien laatimiseksi. Säilyttämisaika ei saa missään tapauksessa olla pidempi kuin 90 päivää niiden keruupäivästä. Riskianalyysien tuloksissa olevat tiedot on esitettävä nimettöminä.

48 artikla

Henkilötietojen käsittely palautusoperaatioiden ja palautusinterventioiden yhteydessä

1. Virasto voi palautusoperaatioiden järjestämiseen ja koordinointiin sekä palautusinterventioiden toteuttamiseen liittyviä tehtäviä hoitaessaan käsitellä palautettavien henkilöiden henkilötietoja.

2. Viraston käsittelemät henkilötiedot on tiukasti rajattava niihin henkilötietoihin, joita tarvitaan palautusoperaatiota tai palautusinterventiota varten.

3. Henkilötiedot on tuhottava, niin pian kuin tarkoitus, jota varten ne on kerätty, on saavutettu ja viimeistään 30 päivän kuluttua palautusoperaation tai palautusintervention päättymisestä.

4. Virasto voi siirtää palautettavien henkilöiden henkilötiedot liikenteenharjoittajalle, jos jäsenvaltio ei ole tehnyt sitä.

49 artikla

Henkilötietojen käsittely Eurosur-puitteissa

Virasto voi käsitellä henkilötietoja asetuksen (EU) N:o 1052/2013 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

50 artikla

Turvallisuusluokiteltujen sekä muiden kuin turvallisuusluokiteltujen arkaluonteisten tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

1. Virasto soveltaa tietojen suojaamista koskevia komission sääntöjä, sellaisina kuin ne on vahvistettu päätöksessä (EU, Euratom) 2015/444. Näitä sääntöjä sovelletaan muun muassa turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihtamiseen, käsittelyyn ja säilyttämiseen.

2. Virasto soveltaa muiden kuin turvallisuusluokiteltujen arkaluonteisten tietojen käsittelyä koskevia turvallisuusperiaatteita, sellaisina kuin ne on vahvistettu päätöksessä (EU, Euratom) 2015/444 ja sellaisina kuin komissio on pannut ne täytäntöön. Hallintoneuvosto vahvistaa toimenpiteet, joiden mukaisesti näitä turvallisuusperiaatteita sovelletaan.

3. Turvallisuusluokittelu ei estä tietojen asettamista Euroopan parlamentin saataville. Euroopan parlamentille tämän asetuksen mukaisesti siirrettävien tietojen ja asiakirjojen siirtämisessä ja käsittelyssä on noudatettava Euroopan parlamentin ja komission välillä sovellettavia, turvallisuusluokiteltujen tietojen välittämistä ja käsittelyä koskevia sääntöjä.

3 jakso

Viraston yhteistyö

51 artikla

Yhteistyö Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa

1. Virasto helpottaa jäsenvaltioiden operatiivista yhteistyötä Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa yksittäisissä toimissa.

2. Viraston 8 artiklan 1 kohdan l, n ja o alakohdan nojalla antamaan tukeen sisältyy sellaisten jäsenvaltioiden palautusoperaatioiden järjestäminen, joihin myös Irlanti tai Yhdistynyt kuningaskunta taikka molemmat osallistuvat.

3. Tämän asetuksen soveltamista Gibraltarin rajoihin lykätään siihen asti, kunnes päästään sopimukseen ulkorajojen ylittämistä koskevien toimenpiteiden soveltamisalasta.

52 artikla

Yhteistyö unionin toimielinten, elinten ja laitosten sekä kansainvälisten järjestöjen kanssa

1. Virasto tekee yhteistyötä komission, muiden unionin toimielinten, Euroopan ulkosuhdehallinnon, EASOn, Europolin, Euroopan unionin perusoikeusviraston, Eurojustin, Euroopan unionin satelliittikeskuksen, Euroopan meriturvallisuusviraston ja Euroopan kalastuksenvalvontaviraston sekä muiden unionin elinten ja laitosten kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa ja erityisesti tavoitteissa, jotka koskevat vastaamista paremmin muuttoliikkeeseen liittyviin haasteisiin sekä rajat ylittävän rikollisuuden, kuten maahantulijoiden salakuljetuksen, ihmiskaupan ja terrorismin, estämistä ja havaitsemista.

Virasto voi tätä varten tehdä yhteistyötä sellaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa, jotka ovat toimivaltaisia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa yhteistyössä on noudatettava työjärjestelyjä, joista on sovittu 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen kanssa. Tällaisille järjestelyille on saatava komission ennakkoon antama hyväksyntä. Virasto tiedottaa kaikissa tapauksissa kaikista tällaisista järjestelyistä Euroopan parlamentille.

3. Virasto tekee yhteistyötä komission ja tarvittaessa jäsenvaltioiden kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa toimissa. Se tekee vastaavaa yhteistyötä myös tullialaa, riskinhallinta mukaan lukien, koskevissa toimissa, jos nämä toimet voivat tukea toisiaan, vaikka ne eivät kuulukaan tämän asetuksen soveltamisalaan. Tällainen yhteistyö ei vaikuta komission ja jäsenvaltioiden nykyiseen toimivaltaan.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut unionin toimielimet, elimet ja laitokset sekä kansainväliset järjestöt voivat käyttää virastolta saamiaan tietoja ainoastaan toimivaltansa rajoissa ja sikäli kuin ne kunnioittavat perusoikeuksia, tietosuojavaatimukset mukaan lukien. Viraston käsittelemien henkilötietojen välittämisessä eteenpäin tai niiden muussa ilmaisemisessa muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille sovelletaan henkilötietojen vaihtamista koskevia erityisiä työjärjestelyjä, ja siihen tarvitaan Euroopan tietosuojavaltuutetun ennalta antama hyväksyntä. Kaikessa viraston suorittamassa henkilötietojen siirtämisessä on noudatettava 45–49 artiklassa vahvistettuja tietosuojasäännöksiä. Turvallisuusluokiteltujen tietojen käsittelyn osalta näillä järjestelyillä on varmistettava, että kyseinen unionin toimielin, elin, toimisto tai virasto taikka kansainvälinen järjestö noudattaa viraston soveltamia turvallisuussääntöjä ja -vaatimuksia vastaavia sääntöjä ja vaatimuksia.

5. Virasto voi asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella kutsua tarkkailijoita unionin toimielimistä, elimistä tai laitoksista taikka kansainvälisistä järjestöistä osallistumaan toimiinsa ja erityisesti yhteisiin operaatioihin ja pilottihankkeisiin, riskianalyysiin ja koulutukseen, siltä osin kuin tarkkailijoiden läsnäolo on kyseisten toimien tavoitteiden mukaista ja voi edistää yhteistyön parantamista ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa eikä vaaranna toimien yleistä turvallisuutta. Tarkkailijat voivat osallistua riskianalyysiin ja koulutukseen vain asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella. Tarkkailijoiden osallistumiselle yhteisiin operaatioihin ja pilottihankkeisiin tarvitaan vastaanottavan jäsenvaltion hyväksyntä. Tarkkailijoiden osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sisällytetään toimintasuunnitelmaan. Virasto antaa tarkkailijoille asianmukaisen koulutuksen ennen heidän osallistumistaan.

53 artikla

Eurooppalainen yhteistyö rannikkovartiostotoiminnoissa

1. Virasto tukee yhteistyössä Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa rannikkovartiostotoimintoja toteuttavia kansallisia viranomaisia kansallisella ja unionin tasolla sekä tarpeen mukaan kansainvälisellä tasolla

a) jakamalla, yhdistämällä ja analysoimalla tietoja, joita on saatavilla alusten ilmoitusjärjestelmissä ja muissa mainittujen virastojen ylläpitämissä tai niiden käytettävissä olevissa tietojärjestelmissä, niitä koskevien oikeusperustojen mukaisesti ja rajoittamatta jäsenvaltioiden omistusoikeutta tietoihin;

b) tarjoamalla uusimpaan teknologiaan perustuvia valvonta- ja viestintäpalveluja, mukaan lukien avaruus- ja maainfrastruktuuri sekä mille tahansa alustalle asennetut anturit;

c) kehittämällä valmiuksia suuntaviivoja ja suosituksia laatimalla ja parhaita käytäntöjä vahvistamalla sekä tarjoamalla henkilöstön koulutusta ja vaihtoa;

d) tehostamalla rannikkovartiostotoimintoja koskevaa tietojenvaihtoa ja yhteistyötä, myös analysoimalla merialueen operatiivisia haasteita ja kehittymässä olevia riskejä;

e) jakamalla valmiuksia suunnittelemalla ja panemalla täytäntöön monialaisia operaatioita sekä jakamalla voimavaroja ja muita valmiuksia, siltä osin kuin mainitut virastot koordinoivat näitä toimia ja niihin on saatu asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumus.

2. Viraston, Euroopan kalastuksenvalvontaviraston ja Euroopan meriturvallisuusviraston rannikkovartiostotoiminnoissa tekemän yhteistyön yksityiskohtaiset muodot määritetään työjärjestelyssä kunkin viraston toimeksiannon ja näihin virastoihin sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti. Viraston, Euroopan meriturvallisuusviraston ja Euroopan kalastuksenvalvontaviraston hallintoneuvostot hyväksyvät kyseisen järjestelyn.

3. Komissio laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, viraston, Euroopan meriturvallisuusviraston ja Euroopan kalastuksenvalvontaviraston kanssa rannikkovartiostotoiminnoissa tehtävää eurooppalaista yhteistyötä koskevan käsikirjan. Tämä käsikirja sisältää suuntaviivoja, suosituksia ja parhaita käytäntöjä tietojenvaihtoa varten. Komissio hyväksyy käsikirjan suosituksen muodossa.

54 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

1. Virasto helpottaa ja edistää jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä teknistä ja operatiivista yhteistyötä unionin ulkosuhdepolitiikan puitteissa, myös perusoikeuksien suojelun ja palautuskiellon periaatteen osalta, sen toimintaan kuuluvissa asioissa ja siinä määrin kuin sen tehtävien hoitaminen tätä edellyttää. Virasto ja jäsenvaltiot noudattavat unionin oikeutta, myös normeja ja sääntöjä, jotka ovat osa unionin säännöstöä, silloinkin, kun kolmansien maiden kanssa tehdään yhteistyötä niiden alueella. Kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön käynnistämisen tarkoituksena on edistää eurooppalaista rajaturvallisuutta ja palauttamista koskevia vaatimuksia.

2. Virasto voi tehdä yhteistyötä kolmansien maiden viranomaisten kanssa, jotka ovat toimivaltaisia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, unionin edustustojen tuella ja niiden kanssa koordinoiden. Näin tehdessään virasto toimii unionin ulkosuhdepolitiikan puitteissa, myös perusoikeuksien suojelun ja palautuskiellon periaatteen osalta. Se toimii myös kyseisten viranomaisten kanssa unionin oikeuden ja politiikan mukaisesti sovittujen työjärjestelyjen puitteissa. Näissä työjärjestelyissä täsmennetään yhteistyön soveltamisala, luonne ja tarkoitus, ja niiden on liityttävä operatiivisen yhteistyön hallinnointiin. Järjestelyjä koskeville luonnoksille on saatava komission ennalta antama hyväksyntä. Viraston on ilmoitettava asiasta Euroopan parlamentille ennen työjärjestelyn tekemistä. Virasto noudattaa unionin oikeutta, mukaan lukien vaatimukset ja säännöt, jotka ovat osa unionin säännöstöä.

3. Virasto voi teknistä ja operatiivista lisäapua edellyttävissä olosuhteissa koordinoida jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä ulkorajojen turvallisuuden osalta. Virastolla on mahdollisuus toteuttaa ulkorajoilla toimia, joihin osallistuu yksi tai useampi jäsenvaltio sekä ainakin yhden tällaisen jäsenvaltion naapurina oleva kolmas maa, mainitun naapurina olevan kolmannen maan suostumuksella, myös kyseisen kolmannen maan alueella. Operaatiot toteutetaan sellaisen toimintasuunnitelman perusteella, jonka toiminta-alueen naapurina oleva jäsenvaltio on hyväksynyt tai naapureina olevat jäsenvaltiot ovat hyväksyneet. Jäsenvaltioiden osallistuminen yhteisiin operaatioihin kolmansien maiden alueella on vapaaehtoista. Komissiolle on ilmoitettava tällaisista toimista.

4. Kun ryhmiä aiotaan lähettää kolmanteen maahan sellaisiin toimiin, joissa ryhmien jäsenillä tulee olemaan täytäntöönpanovaltaa, tai jos muut kolmansissa maissa toteutettavat toimet näin edellyttävät, unioni tekee kolmannen maan kanssa asemaa koskevan sopimuksen. Asemaa koskevaan sopimukseen on sisällyttävä kaikki toimien toteuttamisen kannalta tarvittavat seikat. Siinä on erityisesti vahvistettava operaation laajuus, siviili- ja rikosoikeudellinen vastuu sekä ryhmien jäsenten tehtävät ja valtuudet. Asemaa koskevassa sopimuksessa on varmistettava perusoikeuksien täysimääräinen kunnioittaminen operaatioiden aikana.

5. Komissio laatii asemaa koskevan mallisopimuksen kolmansien maiden alueella toteutettavia toimia varten.

6. Virasto tekee yhteistyötä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa palauttamisen alalla, matkustusasiakirjojen hankinta mukaan lukien.

7. Virasto voi asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella kutsua tarkkailijoita kolmansista maista osallistumaan 14 artiklassa tarkoitettuihin toimiinsa ulkorajoilla, 28 artiklassa tarkoitettuihin palautusoperaatioihin, 33 artiklassa

tarkoitettuihin palautusinterventioihin sekä 36 artiklassa tarkoitettuun koulutukseen, siltä osin kuin tarkkailijoiden läsnäolo on kyseisten toimien tavoitteiden mukaista, voi edistää yhteistyön parantamista ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa eikä vaaranna toimien yleistä turvallisuutta. Tarkkailijat voivat osallistua 14, 19, 28 ja 36 artiklassa tarkoitettuihin toimiin vain asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella ja 14 ja 33 artiklassa tarkoitettuihin toimiin vain vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella. Tarkkailijoiden osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sisällytetään toimintasuunnitelmaan. Virasto antaa tarkkailijoille asianmukaisen koulutuksen ennen heidän osallistumistaan. Heidän edellytetään noudattavan viraston menettelyohjeita osallistuessaan sen toimiin.

8. Virasto osallistuu unionin kolmansien maiden kanssa tekemien kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanoon unionin ulkosuhdepolitiikan puitteissa ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

9. Virasto voi saada unionin rahoitusta unionin ulkosuhdepolitiikkaa tukevien asiaankuuluvien välineiden säännösten mukaisesti. Se voi käynnistää ja rahoittaa kolmansissa maissa teknisen avun hankkeita tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

10. Jäsenvaltiot voivat kolmansien maiden kanssa kahdenvälisiä sopimuksia tehdessään sisällyttää niihin viraston suostumuksella määräyksiä, jotka koskevat tämä asetuksen mukaista viraston tehtävää ja toimivaltaa sekä erityisesti viraston lähettämien Euroopan raja- ja merivartioryhmien jäsenten toimeenpanovaltuuksien käyttöä yhteisten operaatioiden, pilottihankkeiden, nopeiden rajainterventioiden, palautusoperaatioiden tai palautusinterventioiden aikana. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista määräyksistä.

11. Virasto ilmoittaa Euroopan parlamentille tämän artiklan nojalla toteutetuista toimista. Se sisällyttää vuosikertomukseensa arvioinnin kolmansien maiden kanssa tehdystä yhteistyöstä.

55 artikla

Yhteyshenkilöt kolmansissa maissa

1. Virasto voi lähettää omaan henkilöstöönsä kuuluvia asiantuntijoita kolmansiin maihin yhteyshenkilöiksi, joilla olisi oltava suurin mahdollinen suoja tehtäviään hoitaessaan. He muodostavat osan unionin ja jäsenvaltioiden maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden ja turvallisuusasiantuntijoiden paikallisista tai alueellisista yhteistyöverkostoista, myös neuvoston asetuksen (EY) N:o 377/2004 ([1]) mukaisesti perustetusta verkostosta. Yhteyshenkilöitä saa lähettää ainoastaan sellaisiin kolmansiin maihin, joiden rajaturvallisuuskäytännöt ovat ihmisoikeuksia koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisia.

2. Yhteyshenkilöiden lähettämisessä asetetaan unionin ulkosuhdepolitiikan puitteissa etusijalle ne kolmannet maat, jotka riskianalyysin perusteella ovat laittoman maahanmuuton lähtö- tai kauttakulkumaita. Virasto voi vastavuoroisesti ottaa vastaan kyseisten kolmansien maiden lähettämiä yhteyshenkilöitä. Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain pääjohtajan ehdotuksesta luettelon ensisijaisista maista. Hallintoneuvosto hyväksyy yhteyshenkilöiden lähettämisen.

3. Viraston yhteyshenkilöiden tehtäviin kuuluu unionin oikeuden mukaisesti ja perusoikeuksia kunnioittaen luoda yhteyksiä sen kolmannen maan toimivaltaisiin viranomaisiin, johon heidät on lähetetty, ja ylläpitää näitä yhteyksiä tarkoituksena edistää laittoman maahanmuuton estämistä ja torjuntaa sekä palautettavien henkilöiden palauttamista. Yhteyshenkilöiden on koordinoitava toimintaansa tiiviisti unionin edustustojen kanssa.

4. Päätökselle yhteyshenkilöiden lähettämisestä kolmansiin maihin tarvitaan komission ennalta antama lausunto. Euroopan parlamentille on ilmoitettava näistä toimista yksityiskohtaisesti ja viipymättä.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 377/2004, annettu 19 päivänä helmikuuta 2004, maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkoston perustamisesta (EUVL L 64, 2.3.2004, s. 1).

4 jakso

Yleiset puitteet ja viraston organisaatio

56 artikla

Oikeudellinen asema ja sijainti

1. Virasto on unionin elin. Se on oikeushenkilö.

2. Virastolla on kaikissa jäsenvaltioissa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöille myönnettävä oikeuskelpoisuus. Se voi ennen kaikkea hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä olla asianosaisena oikeudenkäynneissä.

3. Virasto on riippumaton toteuttaessaan teknistä ja operatiivista toimeksiantoaan.

4. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.

5. Viraston toimipaikka on Varsovassa, Puolassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 57 artiklan soveltamista.

57 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus

1. Virasto ja se jäsenvaltio, jossa viraston toimipaikka sijaitsee, tekevät toimipaikkaa koskevan sopimuksen, jossa vahvistetaan sijaintijäsenvaltion virastolle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat tarvittavat järjestelyt sekä pääjohtajaan, varapääjohtajaan, hallintoneuvoston jäseniin, viraston henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt.

2. Toimipaikkaa koskeva sopimus tehdään sen jälkeen, kun hallintoneuvosto on hyväksynyt asian, ja viimeistään 7 päivänä huhtikuuta 2017.

3. Jäsenvaltion, jossa viraston toimipaikka sijaitsee, on viraston asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi tarjottava parhaat mahdolliset olosuhteet, mukaan lukien monikieliset ja eurooppahenkiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset kulkuyhteydet.

58 artikla

Henkilöstö

1. Viraston henkilöstöön sovelletaan neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ([1]) vahvistettuja Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä, jäljempänä 'henkilöstösäännöt' , ja unionin muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja, jäljempänä 'palvelussuhteen ehdot' , sekä näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanosäännöksiä, jotka on hyväksytty unionin toimielinten keskinäisellä sopimuksella.

([1]) EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

2. Edellä olevan 12 ja 22 artiklan sekä 32 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi voidaan koordinointivastaavaksi tai yhteyshenkilöksi nimittää ainoastaan sellainen viraston henkilöstön jäsen, johon sovelletaan henkilöstösääntöjä tai palvelussuhteen ehtojen II osastoa. Edellä olevan 20 artiklan 11 kohdan täytäntöönpanemiseksi ainoastaan tilapäisesti lähetettyjä rajavartijoita tai muuta asiaankuuluvaa henkilöstöä voidaan nimetä lähetettäväksi tilapäisesti Euroopan raja- ja merivartioryhmiin. Virasto nimeää ne kansalliset asiantuntijat, jotka lähetetään tilapäisesti Euroopan raja- ja merivartioryhmiin mainitun artiklan mukaisesti.

3. Hallintoneuvosto vahvistaa tarvittavat täytäntöönpanosäännökset yhteisymmärryksessä komission kanssa henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti.

4. Hallintoneuvosto voi vahvistaa määräyksiä, joilla sallitaan jäsenvaltioiden rajavartijoiden tai muun asiaankuuluvan henkilöstön tilapäinen lähettäminen virastoon. Näissä määräyksissä on otettava huomioon 20 artiklan 11 kohdassa säädetyt edellytykset, erityisesti se, että tilapäisesti lähetetyt rajavartijat tai muu asiaankuuluva henkilöstö katsotaan ryhmien jäseniksi, joilla on 40 artiklassa säädetyt tehtävät ja valtuudet. Niissä määrätään myös lähettämisen ehdoista.

59 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

60 artikla

Vastuu

1. Sopimussuhteeseen perustuva viraston vastuu määräytyy kyseiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.

2. Euroopan unionin tuomioistuimella on viraston tekemässä sopimuksessa olevaan välityslausekkeeseen perustuva tuomiovalta.

3. Jos kyseessä on sopimussuhteeseen perustumaton vastuu, virasto korvaa jäsenvaltioiden lakeihin sisältyvien yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti vahingon, jonka viraston yksiköt tai henkilöstöön kuuluvat ovat tehtäviään suorittaessaan aiheuttaneet.

4. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista 3 kohdassa tarkoitettua vahingonkorvausta koskevat riidat.

5. Viraston henkilöstön henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä ja palvelussuhteen ehdoissa.

61 artikla

Viraston hallinto- ja johtamisrakenne

Viraston hallinto- ja johtamisrakenne muodostuu seuraavista:

a) hallintoneuvosto;

b) pääjohtaja;

c) neuvoa-antava ryhmä;

d) perusoikeusvastaava.

62 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Hallintoneuvosto on vastuussa viraston strategisten päätösten tekemisestä tämän asetuksen mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto

a) nimittää pääjohtajan komission ehdotuksesta 69 artiklan mukaisesti;

b) nimittää varapääjohtajan pääjohtajan ehdotuksesta 69 artiklan mukaisesti;

c) hyväksyy päätöksiä haavoittuvuusarvioinnin toteuttamisesta 13 artiklan 1 ja 8 kohdan mukaisesti niin, että 13 artiklan 8 kohdan nojalla hyväksytyt päätökset toteuttavista toimenpiteistä hyväksytään äänivaltaisten jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä;

d) hyväksyy päätöksiä yhteisen yhdennetyn riskianalyysimallin vahvistamisesta 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

e) hyväksyy päätöksiä yhteyshenkilöiden jäsenvaltioihin lähettämisen luonteesta ja ehdoista 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

f) hyväksyy Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden teknisen ja operatiivisen strategian 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

g) hyväksyy päätöksen Euroopan raja- ja merivartioryhmien käyttöön annettavien rajavartijoiden tai muun asiaankuuluvan henkilöstön profiileista ja kokonaismääristä 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

h) hyväksyy päätöksen näitä profiileja vastaavien, Euroopan raja- ja merivartioryhmien nopean toiminnan reservin käyttöön annettavien rajavartijoiden tai muun asiaankuuluvan henkilöstön profiileista ja vähimmäismääristä 20 artiklan 4 kohdan mukaisesti äänivaltaisten jäsenten kolmen neljäsosan enemmistöllä;

i) hyväksyy viraston vuotuisen toimintakertomuksen edelliseltä vuodelta ja toimittaa sen viimeistään 1 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle;

j) hyväksyy vuosittain ennen marraskuun 30 päivää ja komission lausunnon huomioon otettuaan äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä yhtenäisen ohjelma-asiakirjan, joka sisältää viraston monivuotisen ohjelmasuunnitelman ja seuraavan vuoden työohjelman, ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle;

k) vahvistaa menettelyt, joiden mukaisesti pääjohtaja voi tehdä viraston teknisiin ja operatiivisiin tehtäviin liittyviä päätöksiä;

l) vahvistaa äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä viraston vuotuisen talousarvion ja hoitaa muita viraston talousarvioon liittyviä tehtäviä tämän luvun 5 jakson mukaisesti;

m) käyttää pääjohtajaan nähden sekä yhteisymmärryksessä pääjohtajan kanssa varapääjohtajaan nähden kurinpitovaltaa;

n) vahvistaa työjärjestyksensä;

o) vahvistaa viraston organisaatiorakenteen ja hyväksyy viraston henkilöstöpolitiikan;

p) hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskiin nähden, kun otetaan huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;

q) hyväksyy jäsentensä eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevat sisäiset säännöt;

r) käyttää 8 kohdan mukaisesti viraston henkilöstön suhteen henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja palvelussuhteen ehdoissa viranomaiselle, jolla on oikeus tehdä palvelukseenottosopimuksia, annettuja valtuuksia, jäljempänä 'nimittävän viranomaisen toimivaltuudet' ;

s) hyväksyy henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen asianmukaiset täytäntöönpanosäännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti;

t) huolehtii siitä, että sisäisiin tai ulkoisiin tarkastuskertomuksiin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä OLAFin tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;

u) hyväksyy ja saattaa säännöllisesti ajan tasalle 8 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut viestintä- ja tiedotussuunnitelmat;

v) nimittää tilinpitäjän, johon sovelletaan henkilöstösääntöjä ja palvelussuhteen ehtoja ja joka hoitaa tehtäväänsä täysin riippumattomasti;

w) päättää yhteisestä haavoittuvuusarviointimetodologiasta, johon sisältyvät objektiiviset kriteerit, joiden mukaisesti virasto tekee haavoittuvuusarvioinnin, tällaisten arviointien tekemisen tiheys sekä se, kuinka peräkkäiset haavoittuvuusarvioinnit on tehtävä;

x) päättää 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta jäsenvaltion tehostetusta arvioinnista ja seurannasta;

y) nimittää perusoikeusvastaavan 71 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

z) hyväksyy työjärjestelyt kolmansien maiden kanssa.

Edellä i alakohdassa tarkoitettu vuotuinen toimintakertomus on julkaistava.

3. Ehdotusten 2 kohdassa tarkoitetuiksi hallintoneuvoston päätöksiksi, jotka koskevat yksittäisen jäsenvaltion ulkorajoilla tai niiden välittömässä läheisyydessä toteutettavia viraston yksittäisiä toimia, on saatava kyseistä jäsenvaltiota edustavan jäsenen kannatus niiden hyväksymistä koskevassa äänestyksessä hallintoneuvostossa.

4. Hallintoneuvosto voi neuvoa pääjohtajaa kaikissa ulkorajojen operatiivisen turvallisuuden ja palauttamisen kehittämiseen liittyvissä asioissa, myös tutkimusta koskevassa toiminnassa.

5. Jos Irlanti ja/tai Yhdistynyt kuningaskunta pyytävät saada osallistua yksittäisiin toimiin, hallintoneuvosto tekee asiasta päätöksen.

Hallintoneuvosto tekee päätöksensä tapauskohtaisesti äänivaltaisten jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä. Hallintoneuvosto ottaa päätöksessään huomioon, edistääkö Irlannin ja/tai Yhdistyneen kuningaskunnan osallistuminen kyseisen toimen toteuttamista. Päätöksessä vahvistetaan Irlannin ja/tai Yhdistyneen kuningaskunnan rahoitusosuus siihen toimeen, jota osallistumispyyntö koskee.

6. Hallintoneuvosto toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä 'budjettivallan käyttäjä' , vuosittain kaikki viraston suorittamien arviointimenettelyjen tuloksiin liittyvät tiedot.

7. Hallintoneuvosto voi perustaa suppean johtokunnan avustamaan hallintoneuvostoa ja pääjohtajaa niiden päätösten, ohjelmien ja toimien valmistelussa, jotka hallintoneuvoston on määrä hyväksyä, ja tarvittaessa tekemään tiettyjä väliaikaisia, kiireellisiä päätöksiä hallintoneuvoston puolesta. Johtokunta ei tee päätöksiä, joiden hyväksymiseen hallintoneuvostossa tarvitaan joko kahden kolmasosan tai kolmen neljäsosan enemmistö. Hallintoneuvosto voi siirtää tiettyjä selkeästi määriteltyjä tehtäviä johtokunnalle, erityisesti jos tämä parantaa viraston tehokkuutta. Se ei voi siirtää johtokunnalle sellaisiin päätöksiin liittyviä tehtäviä, joiden hyväksymiseen hallintoneuvostossa tarvitaan joko kahden kolmasosan tai kolmen neljäsosan enemmistö.

8. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään asiaankuuluva nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja määritetään olosuhteet, joissa toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Pääjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.

Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällään päätöksellä tilapäisesti pidättää pääjohtajalle siirretyn nimittävän viranomaisen toimivallan ja hänen edelleen siirtämänsä nimittävän viranomaisen toimivallan. Se voi tällöin käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin pääjohtaja.

63 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvostoon kuuluu yksi edustaja kustakin jäsenvaltiosta sekä kaksi komission edustajaa, joilla kaikilla on äänioikeus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Tätä varten kukin jäsenvaltion on nimitettävä hallintoneuvoston jäsen sekä varajäsen, joka edustaa jäsentä tämän ollessa poissa. Komissio nimittää kaksi jäsentä sekä heidän varajäsenensä. Jäsenten toimikausi on neljä vuotta. Sama henkilö voidaan nimittää tehtävään uudelleen.

2. Hallintoneuvoston jäsenet nimitetään heidän rajaturvallisuuteen ja palauttamiseen liittyvässä operatiivisessa yhteistyössä hankkimansa korkeatasoisen kokemuksen ja asiantuntemuksen sekä heidän merkityksellisten johtamis-, hallinto- ja varainhoitotaitojensa perusteella. Jäsenvaltioiden ja komission on pyrittävä sukupuolten tasapuoliseen edustukseen hallintoneuvostossa.

3. Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvat maat osallistuvat viraston toimintaan. Niillä on hallintoneuvostossa kullakin yksi edustaja ja yksi varaedustaja. Tällöin sovelletaan näiden maiden assosiaatiosopimusten asiaankuuluvien määräysten mukaisesti kehitettyjä järjestelyjä, joissa määritetään, miten ja missä määrin nämä maat osallistuvat viraston toimintaan, ja annetaan tätä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien säännökset rahoitukseen osallistumisesta ja henkilöstöstä.

64 artikla

Monivuotinen ohjelmasuunnitelma ja vuotuiset työohjelmat

1. Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta ohjelma-asiakirjan, joka sisältää viraston monivuotisen ohjelmasuunnitelman ja seuraavan vuoden vuotuisen työohjelman ja joka perustuu pääjohtajan esittämään luonnokseen, jossa otetaan huomioon komission lausunto sekä monivuotisen ohjelmasuunnitelman osalta Euroopan parlamentin kuuleminen. Hallintoneuvosto toimittaa ohjelma-asiakirjan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetusta asiakirjasta tulee lopullinen, kun yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Tarvittaessa sitä mukautetaan vastaavasti.

3. Monivuotisessa ohjelmasuunnitelmassa esitetään yleinen strateginen keskipitkän ja pitkän aikavälin ohjelma, mukaan lukien tavoitteet, odotetut tulokset, tulosindikaattorit ja resurssisuunnitelma, johon sisältyy monivuotinen talousarvio ja henkilöstösuunnitelma. Monivuotisessa ohjelmasuunnitelmassa määritetään strategiset toiminta-alat ja esitetään, mitä toimia on toteutettava tavoitteiden saavuttamiseksi. Siinä esitetään strategia suhteiden järjestämiseksi kolmansiin maihin ja kansainvälisiin järjestöihin sekä tähän strategiaan liittyvät toimet.

4. Monivuotinen ohjelmasuunnitelma on pantava täytäntöön vuotuisten työohjelmien avulla, ja se on tarvittaessa saatettava ajan tasalle 81 artiklan nojalla suoritetun arvioinnin tulosten perusteella. Arvioinnin päätelmät on tarvittaessa otettava huomioon myös seuraavan vuoden vuotuisessa työohjelmassa.

5. Vuotuisessa työohjelmassa kuvataan rahoitettavia toimia, jotka koostuvat yksityiskohtaisista tavoitteista ja odotetuista tuloksista, mukaan lukien tulosindikaattorit. Lisäksi siinä mainitaan kullekin toimelle osoitetut taloudelliset resurssit ja henkilöresurssit toimintoperusteisen budjetoinnin ja johtamisen periaatteiden mukaisesti. Vuotuisen työohjelman on oltava monivuotisen ohjelmasuunnitelman mukainen. Siinä on selkeästi ilmoitettava, mitkä tehtävät on lisätty tai poistettu tai mitä tehtäviä on muutettu edelliseen varainhoitovuoteen verrattuna.

6. Vuotuinen työohjelma hyväksytään asiaankuuluvia ulkorajojen turvallisuuteen ja palauttamiseen liittyviä aloja koskevan unionin lainsäädäntöohjelman mukaisesti.

7. Hallintoneuvosto muuttaa vuotuista työohjelmaa, jos virastolle annetaan uusi tehtävä vuotuisen työohjelman hyväksymisen jälkeen.

8. Vuotuiseen työohjelmaan tehtävät olennaiset muutokset on hyväksyttävä noudattaen samaa menettelyä, jota sovelletaan hyväksyttäessä alkuperäinen vuotuinen työohjelma. Hallintoneuvosto voi siirtää pääjohtajalle valtuudet tehdä vuotuiseen työohjelmaan muita kuin olennaisia muutoksia.

65 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtajuus

1. Hallintoneuvosto valitsee äänivaltaisten jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja valitaan hallintoneuvoston äänivaltaisten jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä. Varapuheenjohtaja toimii viran puolesta puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estynyt hoitamasta velvollisuuksiaan.

2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi päättyy, kun heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa päättyy. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on neljä vuotta, jollei tästä säännöksestä muuta johdu. Sama henkilö voidaan valita tehtäväänsä kerran uudelleen.

66 artikla

Kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta.

2. Pääjohtaja osallistuu asioiden käsittelyyn, mutta hänellä ei ole äänioikeutta.

3. Hallintoneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä kokousta vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai vähintään kolmasosa hallintoneuvoston jäsenistä sitä pyytää.

4. Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta kutsutaan osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin.

5. Hallintoneuvosto voi kutsua kokouksiinsa asiaankuuluvien unionin toimielinten, elinten ja laitosten edustajia.

6. Hallintoneuvosto voi työjärjestyksensä mukaisesti kutsua kokouksiinsa tarkkailijaksi myös kenet tahansa muun henkilön, jonka näkemyksellä voi olla merkitystä.

7. Hallintoneuvoston jäsenillä voi olla avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksen määräyksistä muuta johdu.

8. Virasto huolehtii hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

67 artikla

Äänestäminen

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 20 artiklan 4 kohdan, 62 artiklan 2 kohdan c, j ja l alakohdan, 65 artiklan 1 kohdan sekä 69 artiklan 2 ja 4 kohdan soveltamista.

2. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää hänen äänioikeuttaan. Pääjohtaja ei äänestä.

3. Työjärjestyksessä määritetään yksityiskohtaiset äänestysjärjestelyt. Työjärjestys sisältää ehdot, joiden mukaisesti jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä päätösvaltaisuutta koskevat vaatimukset.

4. Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvien maiden edustajilla on rajoitettu äänioikeus, joka vastaa kutakin tällaista maata koskevaa järjestelyä. Jotta assosioituneet maat voivat käyttää äänioikeuttaan, virasto esittää kokouksen yksityiskohtaisen esityslistan, jossa esitetään ne kohdat, joita varten rajoitettu äänioikeus on myönnetty.

68 artikla

Pääjohtajan tehtävät ja valtuudet

1. Virastoa johtaa sen pääjohtaja, joka hoitaa tehtäväänsä täysin riippumattomasti. Pääjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta tai miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin toimielinten ja hallintoneuvoston toimivaltaa.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää pääjohtajaa raportoimaan tehtäviensä hoidosta. Tähän sisältyy perusoikeusstrategian täytäntöönpanoa ja seurantaa, viraston edellisen vuoden vuotuista toimintakertomusta, seuraavan vuoden työohjelmaa ja viraston monivuotista ohjelmasuunnitelmaa koskeva raportointi tai raportointi muista viraston toimintaan liittyvistä asioista. Pääjohtaja antaa lisäksi Euroopan parlamentille pyydettäessä lausuman ja raportoi sille säännöllisesti.

3. Pääjohtaja on vastuussa hallintoneuvoston tekemien strategisten päätösten valmistelusta ja täytäntöönpanosta sekä viraston operatiivisiin toimiin liittyvien päätösten tekemisestä tämän asetuksen mukaisesti. Pääjohtajalla on seuraavat tehtävät ja valtuudet:

a) ehdottaa, valmistella ja panna täytäntöön hallintoneuvoston hyväksymät strategiset päätökset ja ohjelmat sekä toimet tässä asetuksessa, sen täytäntöönpanosäännöissä ja muussa sovellettavassa lainsäädännössä asetetuissa rajoissa;

b) toteuttaa kaikki tarvittavat toimet viraston päivittäisen hallinnoinnin ja toiminnan varmistamiseksi tämän asetuksen mukaisesti, mukaan lukien sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen;

c) laatia vuosittain ohjelma-asiakirja ja toimittaa se hallintoneuvostolle komissiota kuultuaan;

d) laatia joka vuosi vuotuinen toimintakertomus viraston toiminnasta ja toimittaa se hallintoneuvostolle;

e) laatia alustava ennakkoarvio viraston tuloista ja menoista 75 artiklan mukaisesti ja toteuttaa talousarvio 76 artiklan mukaisesti;

f) siirtää valtuutensa muille viraston henkilöstön jäsenille, jollei 62 artiklan 2 kohdan n alakohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen annettavista säännöistä muuta johdu;

g) antaa suositus 13 artiklan 6 kohdan mukaisista toimenpiteistä, mukaan lukien päätökset, joilla ehdotetaan, että jäsenvaltiot käynnistävät ja toteuttavat yhteisiä operaatioita, nopeita rajainterventioita ja muita 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimia;

h) arvioida, hyväksyä ja koordinoida jäsenvaltioiden tekemiä ehdotuksia yhteisistä operaatioista tai nopeista rajainterventioista 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

i) arvioida, hyväksyä ja koordinoida jäsenvaltioiden tekemiä pyyntöjä yhteisistä palautusoperaatioista ja palautusinterventioista 28 ja 33 artiklan mukaisesti;

j) varmistaa 16 ja 17 artiklassa sekä 33 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen toimintasuunnitelmien täytäntöönpano;

k) arvioida jäsenvaltion esittämä pyyntö saada apua muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmiltä sekä sen tarpeita koskeva arvio koordinoidusti asiaankuuluvien unionin virastojen kanssa 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

l) varmistaa 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun neuvoston päätöksen täytäntöönpano;

m) keskeyttää toimien rahoitus 25 artiklan mukaisesti;

n) arvioida toimien tulokset 26 artiklan mukaisesti;

o) määrittää viraston tarpeiden kannalta välttämättömän kaluston vähimmäiskappalemäärä, jotta erityisesti yhteiset operaatiot, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmien lähettämiset, nopeat rajainterventiot, palautusoperaatiot ja palautusinterventiot voidaan toteuttaa 39 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

p) laatia toimintasuunnitelma sisäisten tai ulkoisten tarkastuskertomusten ja arviointien ja OLAFin tutkimusten päätelmiin perustuvia jatkotoimia varten sekä raportoida edistymisestä kahdesti vuodessa komissiolle ja säännöllisesti hallintoneuvostolle;

q) suojata unionin taloudellisia etuja petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä tarvittaessa käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia;

r) laatia viraston petostentorjuntastrategia ja esittää se hallintoneuvostolle hyväksyttäväksi.

4. Pääjohtaja vastaa toimistaan hallintoneuvostolle.

5. Pääjohtaja on viraston laillinen edustaja.

69 artikla

Pääjohtajan ja varapääjohtajan nimittäminen

1. Komissio esittää pääjohtajan tehtävään vähintään kolmea ehdokasta sellaisen luettelon perusteella, joka laaditaan sen jälkeen, kun tointa koskeva ilmoitus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja tarpeen mukaan muissa lehdissä tai internet-sivustoilla.

2. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan ansioiden ja todistuksin osoitettujen korkeatasoisten hallinto- ja johtamistaitojen perusteella, mukaan lukien ulkorajaturvallisuuteen ja palauttamiseen liittyvissä korkean tason tehtävissä hankittu merkityksellinen työkokemus. Komission esittämät ehdokkaat kutsutaan ennen nimittämistä antamaan lausuma yhdelle tai useammalle Euroopan parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle ja vastaamaan niiden jäsenten esittämiin kysymyksiin.

Tällaisen lausuman antamisen jälkeen Euroopan parlamentti antaa lausunnon, jossa se esittää näkemyksensä ja voi mainita parhaana pitämänsä ehdokkaan.

Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan ottaen huomioon nämä näkemykset. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

Jos hallintoneuvosto tekee päätöksen jonkin muun ehdokkaan kuin Euroopan parlamentin parhaana pitämäkseen mainitseman ehdokkaan nimittämisestä, hallintoneuvosto ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kirjallisesti siitä, millä tavalla Euroopan parlamentin lausunto on otettu huomioon.

Hallintoneuvostolla on valtuudet erottaa pääjohtaja komission ehdotuksesta.

3. Pääjohtajaa avustaa varapääjohtaja. Pääjohtajan ollessa poissa tai estynyt varapääjohtaja hoitaa hänen tehtäviään.

4. Hallintoneuvosto nimittää varapääjohtajan pääjohtajan ehdotuksesta. Varapääjohtaja nimitetään ansioiden ja asianmukaisten hallinto- ja johtamistaitojen perusteella, mukaan lukien ulkorajaturvallisuuteen ja palauttamiseen liittyvissä tehtävissä hankittu merkityksellinen työkokemus. Pääjohtaja esittää varapääjohtajan tehtävään vähintään kolmea ehdokasta. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

Hallintoneuvostolla on valtuudet erottaa varapääjohtaja ensimmäisessä alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

5. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden päättyessä komissio toteuttaa arvioinnin, jossa otetaan huomioon pääjohtajan toiminnan arviointi ja viraston tulevat tehtävät ja haasteet.

6. Hallintoneuvosto voi komission ehdotuksesta, jossa otetaan huomioon 5 kohdassa tarkoitettu arviointi, jatkaa pääjohtajan toimikautta kerran toiseksi enintään viiden vuoden pituiseksi kaudeksi.

7. Varapääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Hallintoneuvosto voi jatkaa toimikautta kerran toiseksi enintään viiden vuoden pituiseksi kaudeksi.

70 artikla

Neuvoa-antava ryhmä

1. Virasto perustaa neuvoa-antavan ryhmän avustamaan pääjohtajaa ja hallintoneuvostoa antamalla riippumatonta neuvontaa perusoikeusasioissa.

2. Virasto kutsuu EASOn, Euroopan unionin perusoikeusviraston, Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun ja muita asianomaisia tahoja osallistumaan neuvoa-antavan ryhmän työhön. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksesta neuvoa-antavan ryhmän kokoonpanosta sekä tietojen toimittamista neuvoa-antavalle ryhmälle koskevista ehdoista. Neuvoa-antava ryhmä määrittelee työmenetelmänsä ja laatii työohjelmansa kuultuaan hallintoneuvostoa ja pääjohtajaa.

3. Neuvoa-antavaa ryhmää kuullaan perusoikeusstrategian jatkokehittämisestä ja täytäntöönpanosta, valitusmekanismin perustamisesta, menettelyohjeista ja yhteisistä koulutusvaatimuksista.

4. Neuvoa-antava ryhmä laatii vuosikertomuksen toiminnastaan. Kertomus on julkaistava.

5. Neuvoa-antavalla ryhmällä on perusoikeusvastaavan tehtäviä rajoittamatta tosiasiallinen oikeus saada käyttöönsä kaikki perusoikeuksien kunnioittamista koskevat tiedot, myös tekemällä vierailuja paikan päälle yhteisiin operaatioihin ja nopeisiin rajainterventioihin vastaanottavan jäsenvaltion suostumuksella sekä hotspot-alueille, palautusoperaatioihin ja palautusinterventioihin.

71 artikla

Perusoikeusvastaava

1. Hallintoneuvosto nimittää perusoikeusvastaavan. Hänen tehtävänään on osallistua viraston perusoikeusstrategian valmisteluun, valvoa perusoikeuksien noudattamista virastossa ja edistää perusoikeuksien kunnioittamista virastossa. Perusoikeusvastaavalla on oltava tarvittava pätevyys ja kokemus perusoikeuksien alalta.

2. Perusoikeusvastaava hoitaa tehtäväänsä riippumattomasti. Hän raportoi toiminnastaan suoraan hallintoneuvostolle ja tekee yhteistyötä neuvoa-antavan ryhmän kanssa. Perusoikeusvastaava raportoi näin säännöllisesti ja myötävaikuttaa siten perusoikeuksien valvontamekanismiin.

3. Perusoikeusvastaavaa on kuultava 16, 17 ja 28 artiklan sekä 33 artiklan 4 kohdan mukaisesti laadittujen toiminta-suunnitelmien osalta. Hänellä on oikeus saada käyttöönsä kaikki perusoikeuksien kunnioittamista koskevat tiedot viraston kaikista toimista.

72 artikla

Valitusmekanismi

1. Virasto toteuttaa yhteistyössä perusoikeusvastaavan kanssa tarvittavat toimenpiteet valitusmekanismin perustamiseksi tämän artiklan mukaisesti, jotta voidaan seurata ja varmistaa, että perusoikeuksia kunnioitetaan viraston kaikissa toimissa.

2. Henkilö, johon yhteiseen operaatioon, pilottihankkeeseen, nopeaan rajainterventioon, muuttoliikkeen hallinnan tukiryhmän lähettämiseen, palautusoperaatioon tai palautusinterventioon osallistuvan henkilöstön toimet välittömästi vaikuttavat ja joka katsoo, että hänen perusoikeuksiaan on loukattu kyseisten toimien johdosta, tai mikä tahansa tällaista henkilöä edustava taho voi tehdä virastolle valituksen kirjallisesti.

3. Tutkittavaksi voidaan ottaa vain perustellut valitukset, joissa on kyse perusoikeuksien konkreettisista loukkauksista.

4. Perusoikeusvastaava on vastuussa virastolle osoitettujen valitusten käsittelystä hyvää hallintoa koskevan oikeuden mukaisesti. Perusoikeusvastaava tutkii tätä varten valituksen tutkittavaksiottamisen edellytykset, rekisteröi tutkittavaksi otetut valitukset, toimittaa kaikki rekisteröidyt valitukset pääjohtajalle, välittää ryhmien jäseniä koskevat valitukset heidän kotijäsenvaltiolleen, ilmoittaa asiasta perusoikeuksien alalla toimivaltaiselle asiaankuuluvalle viranomaiselle tai elimelle jäsenvaltiossa sekä rekisteröi ja varmistaa viraston tai kyseisen jäsenvaltion jatkotoimet.

5. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituksen tekijälle on hyvää hallintoa koskevan oikeuden mukaisesti ilmoitettava, että valitus on rekisteröity, että sen käsittely on aloitettu ja että vastausta voidaan odottaa, niin pian kuin se on saatavilla. Jos valitus välitetään kansallisille viranomaisille tai elimille, valituksen tekijälle on annettava niiden yhteystiedot. Jos valitusta ei voida ottaa tutkittavaksi, valituksen tekijälle ilmoitetaan perustelut ja esitetään mahdollisuuksien mukaan muita vaihtoehtoja hänen esille tuomiensa huolenaiheiden käsittelemiseksi.

Päätökset on annettava kirjallisesti ja perusteltava.

6. Jos rekisteröity valitus koskee viraston henkilöstön jäsentä, pääjohtaja huolehtii asianmukaisista jatkotoimista, tarpeen mukaan myös kurinpitoseuraamuksista, perusoikeusvastaavaa kuullen. Pääjohtaja raportoi perusoikeusvastaavalle tietyn määräajan kuluessa viraston valituksen johdosta tekemistä päätelmistä ja toteuttamista jatkotoimista, tarpeen mukaan myös kurinpitoseuraamuksista.

Jos valitus liittyy tietosuojakysymyksiin, pääjohtaja ottaa viraston tietosuojavastaavan mukaan asian käsittelyyn. Perusoikeusvastaava ja tietosuojavastaava laativat kirjallisesti yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa täsmennetään heidän työnjakoaan ja yhteistyötään vastaanotettujen valitusten suhteen.

7. Jos rekisteröity valitus koskee vastaanottavan jäsenvaltion rajavartijaa tai ryhmien jäsentä, mukaan lukien tilapäisesti lähetetty ryhmien jäsen tai tilapäisesti lähetetty kansallinen asiantuntija, kotijäsenvaltion on varmistettava asianmukaiset jatkotoimet, tarpeen mukaan myös kurinpitoseuraamukset tai muut seuraamukset kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kyseisen jäsenvaltion on raportoitava perusoikeusvastaavalle valituksen johdosta tehdyistä päätelmistä ja toteutetuista jatkotoimista tietyn määräajan kuluessa ja sen jälkeen tarvittaessa säännöllisin määräajoin. Virasto huolehtii asiaa koskevista jatkotoimista, jos kyseiseltä jäsenvaltiolta ei saada selvitystä.

8. Jos rajavartijan tai tilapäisesti lähetetyn kansallisen asiantuntijan on todettu loukanneen perusoikeuksia tai rikkoneen kansainvälistä suojelua koskevia velvoitteita, virasto voi pyytää, että jäsenvaltio poistaa kyseisen rajavartijan tai tilapäisesti lähetetyn kansallisen asiantuntijan välittömästi viraston toiminnasta tai nopean toiminnan reservistä.

9. Perusoikeusvastaava raportoi pääjohtajalle ja hallintoneuvostolle viraston ja jäsenvaltioiden valitusten johdosta tekemistä päätelmistä ja toteuttamista jatkotoimista. Virasto sisällyttää valitusmekanismia koskevia tietoja vuosikertomukseensa.

10. Perusoikeusvastaava laatii 1–9 kohdassa vahvistettujen säännösten mukaisesti ja neuvoa-antavaa ryhmää kuultuaan vakiomuotoisen valituslomakkeen, jossa on annettava yksityiskohtaiset ja tarkat tiedot väitetystä perusoikeusrikkomisesta. Perusoikeusvastaava laatii lisäksi tarvittaessa muita yksityiskohtaisia sääntöjä. Perusoikeusvastaava toimittaa tämän lomakkeen sekä tällaiset muut yksityiskohtaiset säännöt pääjohtajalle ja hallintoneuvostolle.

Virasto huolehtii siitä, että tietoa valitusmahdollisuudesta ja -menettelystä on helposti saatavilla, myös haavoittuvassa asemassa oleville henkilöille. Vakiomuotoisen valituslomakkeen on oltava saatavilla viraston verkkosivustolla ja paperiversiona kaikkien viraston toimien yhteydessä kielillä, joita kolmansien maiden kansalaiset ymmärtävät tai joita heidän voidaan kohtuudella odottaa ymmärtävän. Perusoikeusvastaava käsittelee myös sellaiset valitukset, joita ei ole tehty vakiomuotoisella valituslomakkeella.

11. Virasto, myös perusoikeusvastaava, käsittelee kaikkia valitukseen sisältyviä henkilötietoja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti, ja jäsenvaltioiden on käsiteltävä niitä direktiivin 95/46/EY ja puitepäätöksen 2008/977/YOS mukaisesti.

Valittajan katsotaan valituksen tehdessään antavan suostumuksensa siihen, että virasto ja perusoikeusvastaava käsittelevät hänen henkilötietojaan asetuksen (EY) N:o 45/2001 5 artiklan d alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

Valittajien etujen turvaamiseksi perusoikeusvastaava käsittelee valitukset luottamuksellisina kansallisen oikeuden ja unionin oikeuden mukaisesti, ellei valittaja nimenomaisesti luovu oikeudestaan luottamukselliseen käsittelyyn. Jos valittajat luopuvat oikeudestaan luottamukselliseen käsittelyyn, heidän katsotaan antaneen suostumuksensa siihen, että perusoikeusvastaava tai virasto paljastaa tarvittaessa heidän henkilöllisyytensä toimivaltaisille viranomaisille tai elimille valituksen kohteena olevassa asiassa.

73 artikla

Kielijärjestelyt

1. Virastoon sovelletaan asetuksessa N:o 1 ([1]) vahvistettuja säännöksiä.

2. Edellä 62 artiklan 2 kohdan i ja j alakohdassa tarkoitettu vuotuinen toimintakertomus ja työohjelma laaditaan kaikilla unionin virallisilla kielillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 342 artiklan nojalla tehtyjen päätösten soveltamista.

3. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii viraston toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista.

74 artikla

Avoimuus ja tiedottaminen

1. Virasto toimii asetuksen (EY) N:o 1049/2001 mukaisesti käsitellessään hakemuksia, joissa pyydetään saada tutustua sen hallussa oleviin asiakirjoihin.

2. Virasto tiedottaa tehtäviensä piiriin kuuluvista asioista omasta aloitteestaan. Se julkistaa merkityksellisiä tietoja, mukaan lukien 62 artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu vuotuinen toimintakertomus, ja varmistaa erityisesti, että yleisölle ja kaikille asianomaisille osapuolille annetaan pikaisesti puolueetonta, kattavaa, luotettavaa ja helppotajuista tietoa sen työstä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 50 artiklan soveltamista. Se tekee näin paljastamatta operatiivisia tietoja, joiden julkistaminen vaarantaisi operaatioiden tavoitteen saavuttamisen.

3. Hallintoneuvosto vahvistaa käytännön järjestelyt 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi.

4. Luonnollisilla henkilöillä ja oikeushenkilöillä on oikeus käyttää mitä tahansa unionin virallista kieltä lähettäessään kirjallisia viestejä virastolle. Heillä on oikeus saada vastaus samalla kielellä.

5. Päätöksistä, jotka virasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

5 jakso

Varainhoitoa koskevat vaatimukset

75 artikla

Talousarvio

1. Viraston tulot koostuvat seuraavista eristä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita tuloja:

a) Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (komissiota koskevaan pääluokkaan) otettu unionin avustus;

b) Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvien maiden rahoitusosuus, sellaisena kuin siitä määrätään kunkin maan rahoitusosuutta koskevissa järjestelyissä;

([1]) Asetus N:o 1, annettu 15 päivänä huhtikuuta 1958, Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

c) unionin rahoitusosuus valtuutussopimusten tai kertaluonteisten avustusten muodossa 79 artiklassa tarkoitettujen viraston varainhoitoa koskevien sääntöjen ja unionin politiikkoja tukeviin asianomaisiin välineisiin sovellettavien säännösten mukaisesti;

d) suoritetuista palveluista saadut maksut;

e) jäsenvaltioiden mahdolliset vapaaehtoiset rahoitusosuudet.

2. Viraston menoihin kuuluvat sen hallinnosta, infrastruktuurista ja toiminnasta aiheutuvat sekä henkilöstöön liittyvät kulut.

3. Pääjohtaja laatii luonnoksen ennakkoarvioksi viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista, mukaan lukien henkilöstötaulukko, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle.

4. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

5. Hallintoneuvosto hyväksyy pääjohtajan laatiman ennakkoarvioluonnoksen pohjalta alustavan ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista, alustava henkilöstötaulukko mukaan lukien. Hallintoneuvosto toimittaa ne yhdessä yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnoksen kanssa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä tammikuuta.

6. Hallintoneuvosto toimittaa lopullisen ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista sekä luonnoksen henkilöstötaulukoksi, samoin kuin alustavan työohjelman, komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.

7. Komissio toimittaa ennakkoarvion sekä esityksen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi budjettivallan käyttäjälle.

8. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan esitykseen määrärahat, joita se pitää henkilöstötaulukon perusteella välttämättöminä, sekä yleisestä talousarviosta otettavan avustuksen määrän ja toimittaa talousarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 313 ja 314 artiklan mukaisesti.

9. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy virastolle annettavaa avustusta koskevat määrärahat.

Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.

10. Hallintoneuvosto vahvistaa viraston talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Viraston talousarviota mukautetaan tarvittaessa.

11. Muutokset talousarvioon tai henkilöstötaulukkoon tehdään samaa menettelyä noudattaen.

12. Kaikkiin rakennushankkeisiin, joilla on todennäköisesti huomattava vaikutus viraston talousarvioon, sovelletaan komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1271/2013 ([1]) säännöksiä.

13. Hallintoneuvoston vahvistamaan viraston talousarvioon sisällytetään nopeiden rajainterventioiden ja palautusinterventioiden rahoittamiseksi operatiivinen rahoitusvaraus, jonka määrä on vähintään neljä prosenttia operatiivisiin toimiin tarkoitetuista määrärahoista. Kunkin vuoden lokakuun 1 päivänä varauksesta on oltava käytettävissä vähintään neljäsosa, jotta uudet tarpeet voidaan kattaa vuoden loppuun saakka.

76 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja valvonta

1. Pääjohtaja huolehtii viraston talousarvion toteuttamisesta.

([1]) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1271/2013, annettu 30 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 328, 7.12.2013, s. 42).

2. Viraston tilinpitäjä ilmoittaa varainhoitovuoden (n) alustavan tilinpäätöksen komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden (n + 1) 1 päivänä maaliskuuta. Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja hajautettujen elinten alustavat tilinpäätökset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ([1]) 147 artiklan mukaisesti.

3. Virasto toimittaa selvityksen vuoden n talousarvio- ja varainhallinnosta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään vuoden n + 1 maaliskuun 31 päivänä.

4. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston vuoden n alustavan tilinpäätöksen konsolidoituna komission tilinpäätöksen kanssa tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään vuoden n + 1 maaliskuun 31 päivänä.

5. Saatuaan viraston vuoden n alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on antanut asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 148 artiklan nojalla, pääjohtaja laatii viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.

6. Hallintoneuvosto antaa lausunnon viraston vuoden n lopullisesta tilinpäätöksestä.

7. Pääjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään vuoden n + 1 heinäkuun 1 päivänä.

8. Vuoden n lopullinen tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään vuoden n + 1 marraskuun 15 päivänä.

9. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän huomautuksiin viimeistään vuoden n + 1 syyskuun 30 päivänä. Hän toimittaa sen myös hallintoneuvostolle.

10. Pääjohtaja antaa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 165 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki vuotta n koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteetonta toteuttamista varten tarvittavat tiedot.

11. Euroopan parlamentti myöntää ennen vuoden n + 2 toukokuun 15 päivää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta pääjohtajalle vastuuvapauden vuoden n talousarvion toteuttamisesta.

77 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi sovelletaan rajoituksetta asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 säännöksiä. Virasto liittyy 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja vahvistaa viipymättä sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan viraston kaikkiin työntekijöihin.

2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

3. OLAF voi asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 ([1]) vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, mukaan luettuina paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, selvittääkseen, onko viraston rahoittamaan avustussopimukseen tai -päätökseen taikka sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

4. Viraston yhteistyösopimuksiin kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, sopimuksiin, avustussopimuksiin ja avustuspäätöksiin on sisällytettävä määräyksiä, joissa nimenomaisesti annetaan tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

78 artikla

Eturistiriitojen ehkäisy

Virasto hyväksyy sisäiset säännöt, joissa edellytetään, että sen elinten jäsenet ja sen henkilöstö välttävät tehtävänsä tai toimikautensa aikana tilanteita, jotka ovat omiaan aiheuttamaan eturistiriidan, ja ilmoittavat tällaisista tilanteista.

79 artikla

Varainhoitosäännös

Hallintoneuvosto laatii virastoon sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Säännöt voivat poiketa delegoidusta asetuksesta (EU) N:o 1271/2013 ainoastaan, jos viraston toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa.

IV LUKU

Muuttaminen

80 artikla

Asetuksen (EU) 2016/399 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EU) 2016/399 29 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Poikkeuksellisissa olosuhteissa, joissa alueen, jolla ei suoriteta sisärajavalvontaa, yleinen toimivuus on vaarantunut tämän asetuksen 21 artiklassa tarkoitettujen, ulkorajojen valvontaan liittyvien jatkuvien vakavien puutteiden johdosta tai sen johdosta, että jokin jäsenvaltio ei noudata Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1624 (*) 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua neuvoston päätöstä, ja siinä määrin kuin nämä olosuhteet muodostavat vakavan uhan yleiselle järjestykselle tai sisäiselle turvallisuudelle alueella, jolla ei suoriteta sisärajavalvontaa, tai sen osissa, jäsenvaltiot voivat tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti palauttaa rajavalvonnan sisärajoille enintään kuuden kuukauden ajaksi. Tätä ajanjaksoa voidaan jatkaa enintään kolme kertaa uudella enintään kuuden kuukauden jaksolla, jos kyseiset poikkeukselliset olosuhteet jatkuvat edelleen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1624, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, Eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 863/2007, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ja neuvoston päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta (EUVL L 251, 16.9.2016, s. 1).”

([1]) Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

V LUKU

Loppusäännökset

81 artikla

Arviointi

1. Komissio teettää viimeistään 7 päivänä lokakuuta 2019 ja sen jälkeen neljän vuoden välein riippumattoman ulkopuolisen arvioinnin, jossa arvioidaan erityisesti

a) viraston saavuttamia tuloksia sen tavoitteet, toimeksianto ja tehtävät huomioon ottaen;

b) viraston toiminnan vaikuttavuutta, tuloksellisuutta ja tehokkuutta ja sen työskentelymenetelmiä suhteessa sen tavoitteisiin, toimeksiantoon ja tehtäviin;

c) rannikkovartiostotoiminnoissa tehdyn eurooppalaisen yhteistyön toteuttamista;

d) mahdollista tarvetta muuttaa viraston toimeksiantoa;

e) tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia.

Arviointiin on sisällytettävä erityinen analyysi siitä, miten perusoikeuskirjaa ja muuta asiaa koskevaa unionin oikeutta on noudatettu tätä asetusta sovellettaessa.

2. Komissio toimittaa arviointikertomuksen ja sitä koskevat päätelmänsä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto voi antaa komissiolle suosituksia tämän asetuksen muuttamisesta. Arviointikertomus ja sitä koskevat päätelmät on julkistettava.

82 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetukset (EY) N:o 2007/2004 ja (EY) N:o 863/2007 sekä päätös 2005/267/EY.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen (EY) N:o 2007/2004 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

83 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 20 artiklan 5 ja 6 kohtaa sekä 39 artiklan 7 kohtaa sovelletaan 7 päivästä joulukuuta 2016. Sen 29, 30, 31 ja 32 artiklaa sovelletaan 7 päivästä tammikuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä syyskuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
M. SCHULZ	I. KORČOK

LIITE I

TAULUKKO OSUUKSISTA, JOILLA KUKIN JÄSENVALTIO OSALLISTUU 20 ARTIKLAN 5 KOHDAN MUKAISEEN 1 500 RAJAVARTIJAN TAI MUUN ASIAANKUULUVAN HENKILÖSTÖN VÄHIMMÄISYHTEISMÄÄRÄÄN

Belgia	30
Bulgaria	40
Tšekki	20
Tanska	29
Saksa	225
Viro	18
Kreikka	50
Espanja	111
Ranska	170
Kroatia	65
Italia	125
Kypros	8
Latvia	30
Liettua	39
Luxemburg	8
Unkari	65
Malta	6
Alankomaat	50
Itävalta	34
Puola	100
Portugali	47
Romania	75
Slovenia	35
Slovakia	35
Suomi	30
Ruotsi	17
Sveitsi	16
Islanti	2
Liechtenstein	(*)
Norja	20
Yhteensä	1 500

(*) Liechtenstein osallistuu toimintaan suhteutetulla taloudellisella tuella.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 2007/2004	Tämä asetus
—	1 artikla
1 artiklan 1 kohta	—
1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	—
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	6 artiklan 3 kohta sekä 34 artiklan 1 ja 4 kohta
1 artiklan 3 kohta	—
1 a artiklan johdantolause	2 artiklan johdantolause
1 a artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
—	2 artiklan 2 ja 3 kohta
1 a artiklan 1 a kohta	2 artiklan 4 kohta
1 a artiklan 2 kohta	2 artiklan 5 kohta
1 a artiklan 3 kohta	2 artiklan 6 kohta
—	2 artiklan 7 kohta
1 a artiklan 4 kohta	2 artiklan 8 kohta
1 a artiklan 5 kohta	—
1 a artiklan 6 kohta	—
—	2 artiklan 9–16 kohta
—	3–5 artikla
—	6 artiklan 1 ja 2 kohta
—	7 artikla
2 artiklan 1 kohdan johdantolause	8 artiklan 1 kohdan johdantolause
—	8 artiklan 1 kohdan a–c alakohta
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	—
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	8 artiklan 1 kohdan p alakohta
2 artiklan 1 kohdan c alakohta	—
2 artiklan 1 kohdan d alakohta	8 artiklan 1 kohdan q alakohta
2 artiklan 1 kohdan d a alakohta	8 artiklan 1 kohdan d alakohta
2 artiklan 1 kohdan e alakohta	8 artiklan 1 kohdan e alakohta
—	8 artiklan 1 kohdan f alakohta
2 artiklan 1 kohdan e a alakohta	8 artiklan 1 kohdan g alakohta
—	8 artiklan 1 kohdan h–o alakohta
2 artiklan 1 kohdan f alakohta	—

Asetus (EY) N:o 2007/2004	Tämä asetus
2 artiklan 1 kohdan g alakohta	—
2 artiklan 1 kohdan h alakohta	8 artiklan 1 kohdan r alakohta
2 artiklan 1 kohdan i alakohta	8 artiklan 1 kohdan s alakohta
—	8 artiklan 1 kohdan t ja u alakohta
2 artiklan 1 a kohta	34 artiklan 2 ja 3 kohta
2 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta
—	8 artiklan 3 kohta
—	9 artikla
—	10 artikla
2 a artikla	35 artikla
3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja neljäs alakohta	15 artiklan 3 kohta
3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	–
3 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	15 artiklan 4 kohta
3 artiklan 1 a kohdan ensimmäinen alakohta	25 artiklan 1 kohta
3 artiklan 1 a kohdan toinen alakohta	25 artiklan 2 kohta
3 artiklan 1 a kohdan kolmas alakohta	21 artiklan 5 kohta
3 artiklan 1 a kohdan neljäs alakohta	25 artiklan 4 kohta
3 artiklan 1 b kohta	—
3 artiklan 2 kohta	—
3 artiklan 3 kohta	26 artikla
3 artiklan 4 kohta	—
3 artiklan 5 kohta	—
3 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	16 artiklan 2 kohta
3 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantolause	16 artiklan 3 kohdan johdantokappale
3 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta	16 artiklan 3 kohdan a alakohta
3 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohta	16 artiklan 3 kohdan b alakohta
3 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan c alakohta	16 artiklan 3 kohdan c alakohta
3 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan d alakohta	16 artiklan 3 kohdan d alakohta
3 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e alakohta	16 artiklan 3 kohdan e alakohta
3 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan f alakohta	16 artiklan 3 kohdan f alakohta
3 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan g alakohta	16 artiklan 3 kohdan g alakohta
3 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan h alakohta	16 artiklan 3 kohdan h alakohta

Asetus (EY) N:o 2007/2004	Tämä asetus
3 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan i alakohta	16 artiklan 3 kohdan i alakohta
3 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan j alakohta	16 artiklan 3 kohdan j alakohta
3 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan k alakohta	16 artiklan 3 kohdan k alakohta
3 a artiklan 2 kohta	16 artiklan 4 kohta
3 a artiklan 3 kohta	22 artiklan 1 kohta
3 b artiklan 1 kohta	20 artiklan 2 kohta
3 b artiklan 2 kohta	20 artiklan 3 kohta
3 b artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	20 artiklan 11 kohdan ensimmäinen alakohta
3 b artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	20 artiklan 11 kohdan toinen ja kolmas alakohta
3 b artiklan 4 kohta	21 artiklan 4 kohta
3 b artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta	22 artiklan 2 kohta
3 b artiklan 5 kohdan toinen alakohta	22 artiklan 3 kohta
3 b artiklan 6 kohta	—
3 b artiklan 7 kohta	20 artiklan 12 kohta
3 c artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta
3 c artiklan 2 kohta	21 artiklan 2 kohta
3 c artiklan 3 kohta	—
3 c artiklan 4 kohta	21 artiklan 5 kohta
4 artiklan ensimmäinen kohta	11 artiklan 1 kohta
4 artiklan toinen kohta	11 artiklan 2 kohta
—	11 artiklan 3 kohta
4 artiklan kolmas kohta	13 artiklan 4 kohta
4 artiklan neljäs kohta	11 artiklan 5 kohta
4 artiklan viides kohta	11 artiklan 4 kohta
—	11 artiklan 6 kohta
4 artiklan kuudes kohta	11 artiklan 7 kohta
—	12 artikla
—	13 artiklan 1–3 kohta
—	13 artiklan 5–9 kohta
5 artiklan ensimmäinen kohta	36 artiklan 1 kohta
5 artiklan toinen kohta	36 artiklan 2 kohta
—	36 artiklan 4 kohta

Asetus (EY) N:o 2007/2004	Tämä asetus
5 artiklan kolmas, neljäs ja viides kohta	36 artiklan 5 kohta
5 artiklan kuudes kohta	36 artiklan 6 kohta
5 artiklan seitsemäs kohta	36 artiklan 7 kohta
5 artiklan kahdeksas kohta	36 artiklan 8 kohta
6 artikla	37 artiklan 1 kohta
7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	38 artiklan 1–3 kohta
7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	38 artiklan 4 kohta
7 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	38 artiklan 5 kohta
7 artiklan 2 kohta	39 artiklan 1 ja 6 kohta
7 artiklan 3 kohta	39 artiklan 8 kohta
7 artiklan 4 kohta	39 artiklan 15 kohta
7 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta	39 artiklan 16 kohta
7 artiklan 5 kohdan toinen alakohta	39 artiklan 9 kohta
7 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta	39 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
7 artiklan 5 kohdan neljäs alakohta	39 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
7 artiklan 6 kohta	39 artiklan 12 kohta
7 artiklan 7 kohta	39 artiklan 13 kohta
8 artiklan 1 kohta	14 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan johdantolause
8 artiklan 2 kohdan johdantolause	14 artiklan 2 kohdan johdantolause
8 artiklan 2 kohdan a alakohta	—
8 artiklan 2 kohdan b alakohta	14 artiklan 2 kohdan f alakohta
8 artiklan 2 kohdan c alakohta	14 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
—	14 artiklan 2 kohdan c–e alakohta ja g alakohta
—	14 artiklan 3 kohta
—	14 artiklan 4 kohta
8 artiklan 3 kohta	—
–	15 artiklan 1 kohta
8 a artikla	15 artiklan 2 kohta
8 b artiklan 1 kohta	20 artiklan 8 kohta
8 b artiklan 2 kohta	—
8 c artikla	36 artikla
—	15 artiklan 5 kohta

Asetus (EY) N:o 2007/2004	Tämä asetus
8 d artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta
8 d artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohta
8 d artiklan 3 kohta	17 artiklan 3 kohta
8 d artiklan 4 kohta	17 artiklan 4 kohta
—	17 artiklan 5 kohta
8 d artiklan 5 kohta	17 artiklan 6 kohta
8 d artiklan 6 kohta	17 artiklan 7 ja 8 kohta
8 d artiklan 7 kohta	—
8 d artiklan 8 kohta	17 artiklan 9 kohta
8 d artiklan 9 kohta	17 artiklan 10 kohta
—	16 artiklan 1 kohta
8 e artiklan 1 kohdan johdantokappale	—
8 e artiklan 1 kohdan a alakohta	16 artiklan 3 kohdan a alakohta
8 e artiklan 1 kohdan b alakohta	16 artiklan 3 kohdan b alakohta
8 e artiklan 1 kohdan c alakohta	16 artiklan 3 kohdan c alakohta
8 e artiklan 1 kohdan d alakohta	16 artiklan 3 kohdan d alakohta
8 e artiklan 1 kohdan e alakohta	16 artiklan 3 kohdan e alakohta
8 e artiklan 1 kohdan f alakohta	16 artiklan 3 kohdan f alakohta
8 e artiklan 1 kohdan g alakohta	16 artiklan 3 kohdan g alakohta
8 e artiklan 1 kohdan h alakohta	16 artiklan 3 kohdan h alakohta
8 e artiklan 1 kohdan i alakohta	16 artiklan 3 kohdan i alakohta
8 e artiklan 1 kohdan j alakohta	16 artiklan 3 kohdan j alakohta
8 e artiklan 1 kohdan k alakohta	16 artiklan 3 kohdan k alakohta
—	16 artiklan 3 kohdan l–n alakohta
8 e artiklan 2 kohta	16 artiklan 4 kohta
—	17 artiklan 11 kohta
—	18 artikla
—	19 artikla
—	20 artiklan 1 kohta
—	20 artiklan 4 kohta
—	20 artiklan 5–7 kohta

Asetus (EY) N:o 2007/2004	Tämä asetus
—	20 artiklan 9 ja 10 kohta
—	21 artiklan 3 kohta
8 f artikla	23 artikla
8 g artiklan 1 kohta	22 artiklan 2 kohta
8 g artiklan 2 kohdan johdantokappale	22 artiklan 3 kohdan johdantokappale
8 g artiklan 2 kohdan a alakohta	22 artiklan 3 kohdan a alakohta
8 g artiklan 2 kohdan b alakohta	22 artiklan 3 kohdan a alakohta
8 g artiklan 2 kohdan c alakohta	22 artiklan 3 kohdan b alakohta
8 g artiklan 2 kohdan d alakohta	22 artiklan 3 kohdan c alakohta
—	22 artiklan 3 kohdan d alakohta
8 g artiklan 3 kohta	22 artiklan 4 kohta
8 g artiklan 4 kohta	—
8 h artikla	24 artikla
—	25 artiklan 3 kohta
—	27 artiklan 1–3 kohta
9 artiklan 1 kohta	27 artiklan 4 kohta sekä 28 artiklan 1 ja 9 kohta
9 artiklan 1 a kohta	35 artiklan 2 kohta
9 artiklan 1 b kohta	35 artiklan 3 kohta ja 28 artiklan 6 kohta
9 artiklan 1 c kohta	28 artiklan 2 kohta
9 artiklan 2 kohta	54 artiklan 6 kohta
—	28 artiklan 3–5 kohta
—	28 artiklan 7 ja 8 kohta
—	29 artikla
—	30 artikla
—	31 artikla
—	32 artikla
—	33 artikla
—	37 artiklan 2 kohta
—	37 artiklan 3 kohta
—	37 artiklan 4 kohta
—	39 artiklan 2–5 kohta
—	39 artiklan 7 kohta

Asetus (EY) N:o 2007/2004	Tämä asetus
—	39 artiklan 10 ja 11 kohta
—	39 artiklan 14 kohta
10 artiklan 1 kohta	40 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohta	40 artiklan 2 kohta
10 artiklan 3 kohta	40 artiklan 3 kohta
10 artiklan 4 kohta	40 artiklan 4 kohta
10 artiklan 5 kohta	40 artiklan 5 kohta
10 artiklan 6 kohta	40 artiklan 6 kohta
10 artiklan 7 kohta	40 artiklan 7 kohta
10 artiklan 8 kohta	40 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakohta
10 artiklan 9 kohta	40 artiklan 8 kohdan toinen alakohta
10 artiklan 10 kohta	40 artiklan 9 kohta
10 a artiklan 1 kohdan johdantokappale	41 artiklan 1 kohdan johdantokappale
10 a artiklan 1 kohdan a alakohta	41 artiklan 1 kohdan a alakohta
10 a artiklan 1 kohdan b alakohta	41 artiklan 1 kohdan b alakohta
10 a artiklan 1 kohdan c alakohta	41 artiklan 1 kohdan c alakohta
—	41 artiklan 1 kohdan d alakohta
10 a artiklan 2 kohta	41 artiklan 2 kohta
10 b artikla	42 artikla
10 c artikla	43 artikla
11 artiklan ensimmäinen kohta	44 artiklan 1 kohta
11 artiklan toinen kohta	44 artiklan 2 kohta
11 a artiklan ensimmäinen kohta	45 artiklan 1 kohta
11 a artiklan toinen kohta	45 artiklan 2 ja 3 kohta
—	45 artiklan 4 kohta
11 b artiklan 1 kohta	48 artiklan 1 kohta
11 b artiklan 2 kohta	48 artiklan 2 kohta
11 b artiklan 3 kohta	48 artiklan 3 kohta
11 b artiklan 4 kohta	48 artiklan 4 kohta
11 b artiklan 5 kohta	—
—	46 artikla
11 c artiklan 1 kohta	47 artiklan 1 kohta

Asetus (EY) N:o 2007/2004	Tämä asetus
11 c artiklan 2 kohta	47 artiklan 1 kohdan johdantolause ja a alakohta
—	47 artiklan 1 kohdan b alakohta
—	47 artiklan 1 kohdan c alakohta
11 c artiklan 3 kohdan johdantolause	47 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
11 c artiklan 3 kohdan a alakohta	47 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
—	47 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
11 c artiklan 3 kohdan b alakohta	47 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
—	47 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
11 c artiklan 4 kohta	47 artiklan 3 kohta
11 c artiklan 5 kohta	—
11 c artiklan 6 kohta	—
11 c artiklan 7 kohta	—
11 c a artikla	49 artikla
11 d artiklan 1 kohta	50 artiklan 1 kohta
11 d artiklan 2 kohta	50 artiklan 2 kohta
—	50 artiklan 3 kohta
12 artikla	51 artikla
13 artiklan ensimmäinen kohta	52 artiklan 1 ja 2 kohta
—	52 artiklan 3 kohta
13 artiklan toinen kohta	52 artiklan 4 kohta
13 artiklan kolmas kohta	52 artiklan 5 kohta
—	53 artikla
14 artiklan 1 kohta	54 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	54 artiklan 2 kohta
—	54 artiklan 3 kohta
—	54 artiklan 4 kohta
—	54 artiklan 5 kohta
14 artiklan 3 kohta	55 artiklan 1 ja 2 kohta
14 artiklan 4 kohta	55 artiklan 3 kohta
14 artiklan 5 kohta	54 artiklan 9 kohta
14 artiklan 6 kohta	54 artiklan 7 kohta
—	54 artiklan 8 kohta
14 artiklan 7 kohta	54 artiklan 10 kohta

Asetus (EY) N:o 2007/2004	Tämä asetus
14 artiklan 8 kohta	54 artiklan 11 kohta
—	55 artiklan 4 kohta
15 artiklan ensimmäinen kohta	56 artiklan 1 kohta
15 artiklan toinen kohta	56 artiklan 2 kohta
15 artiklan kolmas kohta	56 artiklan 3 kohta
15 artiklan neljäs kohta	56 artiklan 4 kohta
15 artiklan viides kohta	56 artiklan 5 kohta
15 a artikla	57 artikla
16 artikla	—
17 artiklan 1 kohta	58 artiklan 1 kohta
17 artiklan 2 kohta	—
17 artiklan 3 kohta	58 artiklan 2 kohta
17 artiklan 4 kohta	58 artiklan 3 kohta
17 artiklan 5 kohta	58 artiklan 4 kohta
18 artikla	59 artikla
19 artikla	60 artikla
—	61 artikla
20 artiklan 1 kohta	—
—	62 artiklan 1 kohta
20 artiklan 2 kohdan johdantolause	62 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
20 artiklan 2 kohdan a alakohta	62 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
—	62 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
—	62 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c–h alakohta
20 artiklan 2 kohdan b alakohta	62 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohta ja toinen alakohta
20 artiklan 2 kohdan c alakohta	62 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan j alakohta
20 artiklan 2 kohdan d alakohta	62 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan k alakohta
20 artiklan 2 kohdan e alakohta	62 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan l alakohta
20 artiklan 2 kohdan f alakohta	62 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan m alakohta
20 artiklan 2 kohdan g alakohta	62 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan n alakohta
20 artiklan 2 kohdan h alakohta	62 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan o alakohta
20 artiklan 2 kohdan i alakohta	—
—	62 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan p–z alakohta

Asetus (EY) N:o 2007/2004	Tämä asetus
20 artiklan 3 kohta	62 artiklan 3 kohta
20 artiklan 4 kohta	62 artiklan 4 kohta
20 artiklan 5 kohta	62 artiklan 5 kohta
20 artiklan 6 kohta	62 artiklan 6 kohta
20 artiklan 7 kohta	62 artiklan 7 kohta
—	62 artiklan 8 kohta
21 artikla	63 artikla
—	64 artikla
22 artikla	65 artikla
23 artiklan 1 kohta	66 artiklan 1 kohta
23 artiklan 2 kohta	66 artiklan 2 kohta
23 artiklan 3 kohta	66 artiklan 3 kohta
23 artiklan 4 kohta	66 artiklan 4 kohta
—	66 artiklan 5 kohta
23 artiklan 5 kohta	66 artiklan 6 kohta
23 artiklan 6 kohta	66 artiklan 7 kohta
23 artiklan 7 kohta	66 artiklan 8 kohta
24 artiklan 1 kohta	67 artiklan 1 kohta
24 artiklan 2 kohta	67 artiklan 2 kohta
24 artiklan 3 kohta	67 artiklan 3 kohta
—	67 artiklan 4 kohta
25 artiklan 1 kohta	68 artiklan 1 kohta
25 artiklan 2 kohta	68 artiklan 2 kohta
25 artiklan 3 kohdan johdantolause	68 artiklan 3 kohdan johdantokappale
25 artiklan 3 kohdan a alakohta	68 artiklan 3 kohdan a alakohta
25 artiklan 3 kohdan b alakohta	68 artiklan 3 kohdan b alakohta
25 artiklan 3 kohdan c alakohta	68 artiklan 3 kohdan c alakohta
25 artiklan 3 kohdan d alakohta	—
—	68 artiklan 3 kohdan d alakohta
25 artiklan 3 kohdan e alakohta	68 artiklan 3 kohdan e alakohta
25 artiklan 3 kohdan f alakohta	68 artiklan 3 kohdan f alakohta
—	68 artiklan 3 kohdan g–i alakohta

Asetus (EY) N:o 2007/2004	Tämä asetus
25 artiklan 3 kohdan g alakohta	68 artiklan 3 kohdan j alakohta
—	68 artiklan 3 kohdan k–r alakohta
25 artiklan 4 kohta	68 artiklan 4 kohta
—	68 artiklan 5 kohta
26 artiklan 1 kohta	69 artiklan 1 kohta
26 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	69 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja kolmas alakohta
—	69 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
—	69 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta
26 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	69 artiklan 2 kohdan viides alakohta
26 artiklan 3 kohta	69 artiklan 3 kohta
26 artiklan 4 kohta	69 artiklan 4 kohta
26 artiklan 5 kohta	69 artiklan 5 ja 7 kohta
–	69 artiklan 6 kohta
26 a artiklan 1 kohta	34 artiklan 1 kohta
26 a artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	70 artiklan 1 ja 2 kohta
26 a artiklan 2 kohdan toinen alakohta	70 artiklan 3 kohta
26 a artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	70 artiklan 4 kohta
26 a artiklan 3 kohta	71 artiklan 1 ja 2 kohta
26 a artiklan 4 kohta	70 artiklan 5 kohta ja 71 artiklan 3 kohta
—	72 artikla
27 artikla	73 artikla
28 artikla	74 artikla
29 artiklan 1 kohdan johdantolause	75 artiklan 1 kohdan johdantolause
29 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	75 artiklan 1 kohdan a alakohta
29 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta	75 artiklan 1 kohdan b alakohta
—	75 artiklan 1 kohdan c alakohta
29 artiklan 1 kohdan kolmas luetelmakohta	75 artiklan 1 kohdan d alakohta
29 artiklan 1 kohdan neljäs luetelmakohta	75 artiklan 1 kohdan e alakohta
29 artiklan 2 kohta	75 artiklan 2 kohta
29 artiklan 3 kohta	75 artiklan 3 kohta
29 artiklan 4 kohta	75 artiklan 4 kohta

Asetus (EY) N:o 2007/2004	Tämä asetus
29 artiklan 5 kohta	75 artiklan 5 ja 6 kohta
29 artiklan 6 kohta	75 artiklan 7 kohta
29 artiklan 7 kohta	75 artiklan 8 kohta
29 artiklan 8 kohta	75 artiklan 9 kohta
29 artiklan 9 kohta	75 artiklan 10 kohta
29 artiklan 10 kohta	75 artiklan 11 kohta
29 artiklan 11 kohdan ensimmäinen alakohta	75 artiklan 12 kohta
29 artiklan 11 kohdan toinen alakohta	—
—	75 artiklan 13 kohta
30 artiklan 1 kohta	76 artiklan 1 kohta
30 artiklan 2 kohta	76 artiklan 2 kohta
—	76 artiklan 3 kohta
30 artiklan 3 kohta	76 artiklan 4 kohta
30 artiklan 4 kohta	76 artiklan 5 kohta
30 artiklan 5 kohta	76 artiklan 6 kohta
30 artiklan 6 kohta	76 artiklan 7 kohta
30 artiklan 7 kohta	76 artiklan 8 kohta
30 artiklan 8 kohta	76 artiklan 9 kohta
—	76 artiklan 10 kohta
30 artiklan 9 kohta	76 artiklan 11 kohta
31 artiklan 1 ja 2 kohta	77 artiklan 1 kohta
—	77 artiklan 2 kohta
31 artiklan 3 kohta	77 artiklan 3 kohta
—	77 artiklan 4 kohta
—	78 artikla
32 artikla	79 artikla
—	80 artikla
33 artiklan 1 kohta	81 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
33 artiklan 2 kohta	—
33 artiklan 2 a kohta	—
33 artiklan 2 b kohta	81 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
33 artiklan 3 kohta	81 artiklan 2 kohta
—	82 artikla
34 artiklan ensimmäinen kohta	83 artiklan ensimmäinen kohta

Asetus (EY) N:o 2007/2004	Tämä asetus
—	83 artiklan toinen kohta
34 artiklan toinen kohta	—
34 artiklan kolmas kohta	83 artiklan kolmas kohta
—	Liite I
—	Liite II

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1625,

annettu 14 päivänä syyskuuta 2016,

Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1406/2002 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Rannikkovartiostotoimintoja toteuttavat kansalliset viranomaiset ovat vastuussa monenlaisista tehtävistä, joihin voivat sisältyä meriturvallisuus, merenkulun turvatoimet, meripelastus, merirajojen valvonta, kalastuksen valvonta, tullivalvonta ja yleinen lainvalvonta merellä sekä meriympäristön suojelu. Euroopan meriturvallisuusviraston, jäljempänä 'virasto', Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1624 ([3]) perustetun Euroopan raja- ja merivartioviraston ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 768/2005 ([4]) perustetun Euroopan kalastuksenvalvontaviraston olisi sen vuoksi toimeksiantonsa puitteissa lujitettava yhteistyötään sekä toistensa että rannikkovartiostotoimintoja toteuttavien kansallisten viranomaisten kanssa, jotta voidaan parantaa meritilannetietoisuutta sekä tukea johdonmukaisia ja kustannustehokkaita toimia.

(2) Tämän asetuksen täytäntöönpano ei vaikuta toimivallan jakoon unionin ja jäsenvaltioiden välillä tai jäsenvaltioiden velvoitteisiin kansainvälisten yleissopimusten kuten Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen, ihmishengen turvallisuudesta merellä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, etsintä- ja pelastuspalvelusta merellä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, aluksista aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan yleissopimuksen ja muiden asiaankuuluvien kansainvälisten merenkulkualan instrumenttien nojalla.

(3) Jotta rannikkovartiostotoimintoja toteuttavia kansallisia viranomaisia voitaisiin tukea tehokkaasti ja tuloksellisesti, viraston olisi hyödynnettävä uusinta käytettävissä olevaa teknologiaa, kuten kauko-ohjatun ilma-aluksen käytön kokonaisjärjestelmiä.

(4) On aiheellista ottaa viraston hallintoneuvosto täysipainoisesti mukaan päätöksentekoon tässä asetuksessa tarkoitetuissa kysymyksissä, joilla voi olla vaikutusta viraston muihin tehtäviin ja sen talousarvioon, mukaan lukien kolmen viraston välistä yhteistyötä koskeva työjärjestely.

(5) Sen vuoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002 ([5]) olisi muutettava,

---

([1]) Lausunto annettu 16. maaliskuuta 2016 (EUVL C 177, 18.5.2016, s. 57).

([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. heinäkuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. syyskuuta 2016.

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1624, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, Eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 863/2007, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ja neuvoston päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 1).

([4]) Neuvoston asetus (EY) N:o 768/2005, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2005, yhteisön kalastuksenvalvontaviraston perustamisesta ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta (EUVL L 128, 21.5.2005, s.1).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetukseen (EY) N:o 1406/2002 artikla seuraavasti:

"2 b artikla

Eurooppalainen yhteistyö rannikkovartiostotoiminnoissa

1. Virasto tukee yhteistyössä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1624 (*) perustetun Euroopan raja- ja merivartioviraston sekä neuvoston asetuksella (EY) N:o 768/2005 (**) perustetun Euroopan kalastuksenvalvontaviraston kanssa kunkin viraston toimeksiannon puitteissa rannikkovartiostotoimintoja toteuttavia kansallisia viranomaisia kansallisella ja unionin tasolla sekä tarpeen mukaan kansainvälisellä tasolla

a) jakamalla, yhdistämällä ja analysoimalla tietoja, joita on saatavilla alusten ilmoitusjärjestelmissä ja muissa mainittujen virastojen ylläpitämissä tai niiden käytettävissä olevissa tietojärjestelmissä, niitä koskevien oikeusperustojen mukaisesti ja rajoittamatta jäsenvaltioiden omistusoikeutta tietoihin;

b) tarjoamalla uusimpaan teknologiaan perustuvia valvonta- ja viestintäpalveluja, mukaan lukien avaruus- ja maainfrastruktuuri sekä mille tahansa alustalle asennetut anturit;

c) kehittämällä valmiuksia suuntaviivoja ja suosituksia laatimalla ja parhaita käytäntöjä vahvistamalla sekä tarjoamalla henkilöstön koulutusta ja vaihtoa;

d) tehostamalla rannikkovartiostotoimintoja koskevaa tietojenvaihtoa ja yhteistyötä, myös analysoimalla merialueen operatiivisia haasteita ja kehittymässä olevia riskejä;

e) jakamalla valmiuksia suunnittelemalla ja panemalla täytäntöön monialaisia operaatioita sekä jakamalla voimavaroja ja muita valmiuksia siltä osin kuin mainitut virastot koordinoivat näitä toimia ja niihin on saatu asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumus.

2. Viraston, Euroopan raja- ja merivartioviraston sekä Euroopan kalastuksenvalvontaviraston rannikkovartiostotoiminnoissa tekemän yhteistyön yksityiskohtaiset muodot määritetään työjärjestelyssä kunkin viraston toimeksiannon ja näihin virastoihin sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä viraston hallintoneuvoston toimivaltaa. Viraston, Euroopan kalastuksenvalvontaviraston sekä Euroopan raja- ja merivartioviraston hallintoneuvostot hyväksyvät kyseisen järjestelyn.

3. Komissio laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, viraston, Euroopan raja- ja merivartioviraston sekä Euroopan kalastuksenvalvontaviraston kanssa rannikkovartiostotoiminnoissa tehtävää eurooppalaista yhteistyötä koskevan käsikirjan. Tämä käsikirja sisältää suuntaviivoja, suosituksia ja parhaita käytäntöjä tietojenvaihtoa varten. Komissio hyväksyy käsikirjan suosituksen muodossa.

4. Tässä artiklassa säädetyt tehtävät eivät saa haitata 2 artiklassa tarkoitettujen viraston tehtävien hoitamista eivätkä vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuksiin tai velvollisuuksiin etenkään lippu-, satama- tai rannikkovaltioina.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1624, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, Eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 863/2007, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ja neuvoston päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta (EUVL L 251, 16.9.2016, s. 1).

(**) Neuvoston asetus (EY) N:o 768/2005, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2005, yhteisön kalastuksenvalvontaviraston perustamisesta ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta (EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1)."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä syyskuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
M. SCHULZ	I. KORČOK

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1626,

annettu 14 päivänä syyskuuta 2016,

yhteisön kalastuksenvalvontaviraston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 768/2005 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Rannikkovartiostotoimintoja toteuttavat kansalliset viranomaiset ovat vastuussa monenlaisista tehtävistä, joihin voivat sisältyä meriturvallisuus, merenkulun turvatoimet, meripelastus, merirajojen valvonta, kalastuksen valvonta, tullivalvonta ja yleinen lainvalvonta merellä sekä meriympäristön suojelu.

(2) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 768/2005 ([3]) perustettu yhteisön kalastuksenvalvontavirasto, joka on yleisesti tunnettu Euroopan kalastuksenvalvontavirastona, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1624 ([4]) perustettu Euroopan raja- ja merivartiovirasto sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1406/2002 ([5]) perustettu Euroopan meriturvallisuusvirasto tukevat kansallisia viranomaisia useimpien näiden toimintojen hoitamisessa.

(3) Näiden virastojen olisi sen vuoksi lujitettava yhteistyötään sekä toistensa että rannikkovartiostotoimintoja toteuttavien kansallisten viranomaisten kanssa, jotta voidaan parantaa meritilannetietoisuutta sekä tukea johdonmukaisia ja kustannustehokkaita toimia.

(4) Yhteisön kalastuksenvalvontavirasto olisi nimettävä uudelleen Euroopan kalastuksenvalvontavirastoksi.

(5) Sen vuoksi asetus (EY) N:o 768/2005 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 768/2005 seuraavasti:

1) Korvataan otsikossa ja 1 artiklassa sanat ”yhteisön kalastuksenvalvontavirasto” kulloisessakin taivutusmuodossa sanoilla ”Euroopan kalastuksenvalvontavirasto” asianmukaisesti taivutettuna.

([1]) Lausunto annettu 25. toukokuuta 2016 (EUVL C 303, 19.8.2016, s. 109).

([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. heinäkuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. syyskuuta 2016.

([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 768/2005, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2005, yhteisön kalastuksenvalvontaviraston perustamisesta ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta (EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1624, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, Eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 863/2007, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ja neuvoston päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 1).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

2) Lisätään 3 artiklaan alakohta seuraavasti:

”j) tehdä yhteistyötä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1624 (*) perustetun Euroopan raja- ja merivartioviraston sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1406/2002 (**) perustetun Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa kunkin viraston toimeksiannon puitteissa tämän asetuksen 7 a artiklassa tarkoitettuja rannikkovartiostotoimintoja toteuttavien kansallisten viranomaisten tukemiseksi tarjoamalla palveluja, tietoja, kalustoa ja koulutusta sekä koordinoimalla monialaisia operaatioita.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1624, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, Eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 863/2007, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ja neuvoston päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta (EUVL L 251, 16.9.2016, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).”

3) Lisätään artikla seuraavasti:

”7 a artikla

Eurooppalainen yhteistyö rannikkovartiostotoiminnoissa

1. Virasto tukee yhteistyössä Euroopan raja- ja merivartioviraston sekä Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa rannikkovartiostotoimintoja toteuttavia kansallisia viranomaisia kansallisella ja unionin tasolla sekä tarpeen mukaan kansainvälisellä tasolla

a) jakamalla, yhdistämällä ja analysoimalla tietoja, joita on saatavilla alusten ilmoitusjärjestelmissä ja muissa mainittujen virastojen ylläpitämissä tai niiden käytettävissä olevissa tietojärjestelmissä, niitä koskevien oikeusperustojen mukaisesti ja rajoittamatta jäsenvaltioiden omistusoikeutta tietoihin;

b) tarjoamalla uusimpaan teknologiaan perustuvia valvonta- ja viestintäpalveluja, mukaan lukien avaruus- ja maainfrastruktuuri sekä mille tahansa alustalle asennetut anturit;

c) kehittämällä valmiuksia suuntaviivoja ja suosituksia laatimalla ja parhaita käytäntöjä vahvistamalla sekä tarjoamalla henkilöstön koulutusta ja vaihtoa;

d) tehostamalla rannikkovartiostotoimintoja koskevaa tietojenvaihtoa ja yhteistyötä, myös analysoimalla merialueen operatiivisia haasteita ja kehittymässä olevia riskejä;

e) jakamalla valmiuksia suunnittelemalla ja panemalla täytäntöön monialaisia operaatioita sekä jakamalla voimavaroja ja muita valmiuksia siltä osin kuin mainitut virastot koordinoivat näitä toimintoja ja niihin on saatu asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumus.

2. Viraston, Euroopan raja- ja merivartioviraston sekä Euroopan meriturvallisuusviraston rannikkovartiostotoiminnoissa tekemän yhteistyön yksityiskohtaiset muodot määritetään työjärjestelyssä kunkin viraston toimeksiannon ja näihin virastoihin sovellettavien varainhoitoa koskevien säännösten mukaisesti. Viraston, Euroopan raja- ja merivartioviraston sekä Euroopan meriturvallisuusviraston hallintoneuvostot hyväksyvät kyseisen järjestelyn.

3. Komissio laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, viraston, Euroopan raja- ja merivartioviraston sekä Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa rannikkovartiostotoiminnoissa tehtävää eurooppalaista yhteistyötä koskevan käsikirjan. Tämä käsikirja sisältää suuntaviivoja, suosituksia ja parhaita käytäntöjä tietojenvaihtoa varten. Komissio hyväksyy käsikirjan suosituksen muodossa.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä syyskuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
M. SCHULZ	I. KORČOK

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI